

**PETRI POMPONATIJ
MANTUANI.
TRACTATUS
UTILISSIMUS IN QUO
DISPUTATUR...**

Pietro Pomponazzi

100

**Petri Pomponatij mantuani. Tracta-
tus vtilissimus in quo disputatur
penes quid intensio et remis-
sio formarum attendan-
tur: nec minus par-
uitas et ma-
gnitudo.**

IOANNES uergilius urbinas Domino Petro Pomponatio preceptori optimo. S.D.

E tua quandoq; modestia preceptor eminentissime maximam lacturam Viris doctioribus pareret. eam sane questionem quam tu non multo labore: magna tamen diligentia pauloante elucubrafti. in publicum tuo nomine profiscisci curauimus. Nam et si compertum haberem quantopere id semper fieri uetueris: ne ipse famam uenari ne ue plus æquo de te polliceri uidereris. Quia tamen fore perspeximus ut plurimum utilitatis afferret iis: qui hactenus perplexis ambagibus illius Suisseth inuoluti ueritatem inspicere nequiuertunt. Tum quia probe noueram quæ tum alioqui infamiae huius questionis Auctori a Maleuolis inminebat: quippe qui te bonum aliis potius inuidere: quàm tibi perennem gloriam predicassent. Nequaquàm diutius in tenebris latitare permisimus. Qua propter tuum esse autumo mi preceptor ut quemadmodum cæteri ob eam: quam enauauimus operam: quo sincerius tuum hoc opusculum cuderetur: in modicas agunt gratias: ita ipse ueniam libenti animo largiaris.

VALE.

1
Illustrissimo et Excellentissimo domino Alberto pio de Sabaudia
Carpi principi: Petrus Pomponatus de Mantua. S. D.

Emini me Alberte. Princeps illustris. cū tecum essem Fer-
m rariæ: tractatumq; Calculatoris: de intēfione et remissione
legeremus: mirifice te in eius ingenio delectatum. Verum
et si eius rationes: cum uiolētissime: tum apparentissime tibi ui-
deretur: asserebas tamen eius positionem: minime dictis Aristote-
lis cōuenire: quare inter nos longa habita est disputatio. Sed cum
in disputationibus circularibus transactis. de hoc. sermo habereſ:
dixissemq; calculatorem: et a uero: et ab antiquis philosophis lon-
ge remntom esse: quasi ab omnibus rediculus habitus sum. Qua
propter auditores mei me rogauerunt: ut quid sentirem eis ape-
rire: et ut de hoc tractatum compilarē. Ego tam et si hoc multum
recusassē. Victus tādē precibus Pauli Bartholi nobilis florētini cui
omnia debeo. morem gessi. Et quoniā existimaui nō in iocundū
tibi fore: si eam questiunculam ad te transmississem: presertim. q.
dum tecum essem enodationem desiderabas. Ideo te hilari fronte
eam suscepturā spero. Verū si rei ipsi non satisfecero: te ceterosq;
ad complementum excitabo. Vale ex Bononia. Sexto Idus Sep-
tembris. M. D. XIII.

CPetri Pomponatii mantuani. Tractatus in quo disputat penes quid intensio et remissio formarum attendantur: nec minus paruitas et magnitudo.

PROHEMIVM.

q Voniam quidam anglus origine: nomine Suifet: cognomēto calculator: uir certe acerrimi ingenii tractatum quendam composuit: in quo penes quid intensio et remissio formarum habeant attendi subtilissime disputat. Recitatisq; duabus opinionibus et eis impugnatis suam tertiam posuit que his temporibus cōmuniter tenebatur. Et quoniam existimatur prima esse Aristotellis et ante eū Platonis (sicut Ficinus noster in. xi. sue theologie contendit ostēdere) imo et omnium antiquorū theologorū sicut Dionisii ariopagitæ Augustini et multorū aliorum Ideo multi ex fratribus et filiis nostris admirati sunt: quo pacto tam doctissimi uiri sic aperte errauerint: mihiq; retulerunt se uidisse librū celeberrimi uiri Ioannis marliani mediolanēsis in quo Aristotelis partes tueretur. Verum defensionem suam ipsis non satisfacere. Quare instantissime me rogauerunt: ut quid in hoc sentirem eis aperirem. Ego uero sapius recusaui: cum mihi opus hoc difficillimū uideretur. Deum namq; testor cum frequenter id aggredi temptassem: id mihi contingisset q; in proverbio dici solet: qui magis manu angullā stringit: minus retinet: quoniam aptius labitur. Sic ego quoq; cum plus uolui intelligere: minus intellexi. Verum cum quanto magis recusarem: tanto magis me infestarent: suis precibus uolens obtemperare sententiā meam posui: non quidem per modū certe et demōstrabilis conclusionis. Sed magis per modū dubitantis et ueritatē scire cupientis. Et me magistrum renuens comitem spondeo.

C Sectio prima presentis Tractatus continēs. xi. capita in quibus recitantur opiniones rationabiles cum suis fundamentis et rationes contra eas et sigilatim et uniuersaliter. Caput primum in quo ponitur prima opinio et rationibus quibusdam munitur

p Rima itaq; opinio ab eodem calculatore recitata est q; intensio et remissio habent attēdi penes gradum summū suæ latitudinis. Verum intensio penes appropinquationē et accessum ad summū: remissio uero penes distantiā et recessum ab eo

tur q̄ si aliquod in aliqua latitudine est magis tale quia magis ap-
propinquat sūmo illius latitudinis: sic etiam erit cognoscibile. nā
sicut ibidem. d. philosophus uniuscuiusq̄ rei dispositio in entitate
est dispositio in ueritate. Ex quibus sequitur q̄ si p̄fectio habet at-
tendi penes appropinquationem ad sūmum: imp̄fectio debet attē-
di penes distantia. a. sūmo: nam sūmū et p̄fectū dicunt esse
regula p̄fecti et imp̄fecti: quia primo de anima rectus est index
sui et obliqui sed nō eodem modo: si ergo sūmū est utriusq̄ mē-
sura. s. p̄fecti et imp̄fecti et p̄fectū opponit imp̄fecto et distantia p̄-
quitas: p̄fectio aut attēdit penes appropinquationē igit̄ ip̄fectio pe-
nes distantia attēdet. Multa sunt p̄ ista opinione q̄ inferius uidebūt.

¶ Caput Secundū in quo ponuntur quinq; argumenta calculato-
ris contra dictam opinionem.

Ntedictus aut̄ calculator quiq; subtilissimis rōnibus cōtra
a dictam opinionem argumentatur. Prima est quoniam ex
illa sequitur q̄ gradus sūmus sit infinite intensus: nam
intendatur aliqua caliditas usq; ad sūmū: igit̄ ista caliditas erit in-
tensa aliquialiter et in duplo et sic in infinitū: quia aliquialiter erit
propinqua gradui sūmo et in duplo etiam in infinitū: et sic pro-
portionabiliter sicut erit propinqua gradui sūmo sic erit intēsi-
or: ergo in infinitū intensa erit ista caliditas ante finem hore: et in fine
erit intensior q̄ unq̄ ante finem: ergo caliditas summa erit in infini-
tum intēsa q̄ fuit probādū. Secundo sequit̄ q̄ nō est aliq; gradus
in duplo minus intensus q̄ gradus medius totius latitudinis: quia
non gradus solum per in duplo plus distat a gradu sūmo q̄ gradus
medius inter sūmū et non gradū: eo q̄ mediū est q̄ æqualiter di-
stat ab extremis. Cum igitur nullus gradus p̄ tantū distat a sūmo:
sicut non gradus sequitur q̄ nullus gradus in duplo plus distat. a.
sūmo q̄ medius totius latitudinis. ergo nō gradus est in duplo mi-
nus intensus q̄ gradus medius totius latitudinis caliditatis conse-
quēs est falsum: quia aliquis gradus est equaliter intensus et aliq; *gradus*
in duplo minus intensus et sic in infinitum: sicut aliqua quantitas
est aliquāta et aliqua in duplo minor et sic in infinitum ergo q̄stio
falsa. Tercio sequit̄ q̄ quilibet gradus motus est in infinitū remis-
sus quia omnis gradus motus p̄ infinitā distantia distat a gradu in-
finito motus cum ergo nullus sit gradus intensissimus citra gradū
in infinitū motus sequit̄ q̄ qlibet gradus motus p̄ infinitū distat a gra-
du sūmo sue latitudinis sed consequens est falsum ergo et antece-

dens. Quarto sequitur quod quilibet caliditas citra summum sit in infinitum remissa quia uel est gradus summus finite intensus: uel infinite si infinite intensus. ergo omnis gradus citra summum per infinitum distat a summo: consequentia patet quia omnis gradus finitus per infinitum distat a gradu infinito: cum ergo penes appropinquationem gradui summo iuxta illam positionem habeat intensio caliditatis attendi: sequitur quod omnis gradus caliditatis est in infinitum remissus. Si finite intensus est gradus summus tunc sit aliquis gradus remissus tunc in infinitum propinquior est aliquis gradus gradui summo quam sit. a. quia per infinitum modicum distat aliquis gradus a gradu summo ut patet ergo si penes appropinquationem gradui summo intensio caliditatis uel gradus attenditur. sequitur quod in infinitum intensior est aliquis gradus. a. gradu et cum quilibet gradus citra summum et gradus summus sit solum finite intensus sequitur quod a. gradus sit in infinitum remissus. Ista conclusio est falsa ergo positio: quod ista conclusio sit falsa patet quia si quilibet gradus foret infinite remissus: nullus foret aliquantulum intensior. et per consequens nullus gradus foret altero intensior: quod est impossibile. Quinto sequitur ista conclusio quod aliqua incipiunt a non gradu intendi et continue æque uelociter intendunt: et in fine erit unum altero infinite intensius. probatur quia incipiat. a. caliditas intendi. a. non gradu et intendat ad summum et intendat. b. motus. a. non gradu et intendat continue æque uelociter cum. a. tunc sequitur conclusio quod a. et b. incipiunt a. non gradu intendi: et continue æque uelociter intendunt: ut ponitur in casu et quod in fine erit unum altero intensius. probatur quia in fine erit. a. summum et. b. in infinitum remissum quia per infinitum distabit. a. gradu infinito ergo erit in fine. a. gradus in infinitum intensior ipso. b. tenet consequentia et presequens est falsum ergo et positio falsa. Hec calculator.

Caput Tertium in quo ponitur secunda opinio et rationibus munitur.

Secunda uero opinio ibidem recitata est quod intensio habet attendi penes distantiam. a. non gradu: remissio uero penes distantiam. a. summo eiusdem latitudinis. Auctor huius opinionis apud me ignorat. Hec quoque opinio nude a calculatore narratur. Verum quia in remissione conuenit cum prima opinione ideo quæcumque argumentum ad remissionem faciunt pro prima opinione faciunt et pro secunda. Quantum uero ad intensionem conuenit cum tertia recitanda. ideo que probant tertiam in intensione probant et hanc secundam.

dam. Quia tamen fortassis pp illas rationes non mota fuit hec secunda opinio. Ideo specialiter sic argumetur pro ea. Et primo quod ad remissionem sic: quia distare a summo et esse remissum conuertuntur: nam omne remissum distat a summo: et omne distans a summo est remissum. ergo unum per alterum potest cognosci licet in diuersis generibus cognitionis: tenet consequentia: quia omnia dicta ad conuertentiam sic se habent: quod uel unum est subiectum et alterum est dissipatio: et tunc diffinitio a priori facit cognoscere diffinitum e contra uero diffinitum facit cognoscere diffinitionem: uel unum est subiectum et alterum passio: et sic idem quod prius: uel unum est diffinitio subiecti et alterum passio eiusdem et sic iterum unum quoquomodo notificabit alterum: uel ambo sunt passionis unius tertii subiecti: et sic etiam unum poterit notificare alterum: quia passio posterior est effectus passionis prioris: quare si ad conuertentiam dicuntur unum poterit certificare alterum quod fuit propositum. Secundo quia penes illud attenditur remissio: penes quod solum omnia remissa cognoscuntur quare remissa sunt: sed solum penes distare a summo omnia remissa cognoscuntur esse remissa. Si enim in latitudine caliditatis quare ponatur secundum extremum intensionis ut. viii. accipiat gradus ut. vi. talis gradus non est uniuersalis regula ad cognoscendam remissam caliditatem quia si caliditas ut. vii. uel aliqua supra. vi. accipiat et comparetur caliditati ut. vi. iam non diceretur remissa respectu illius sed diceretur intensa cum tamen uere omnis infra. vi. et. viii. dicatur esse remissa sed bene si comparetur caliditati ut. viii. cognoscetur esse remissa et idem est iudicium de quacunque alia infra. viii. uera ergo regula cognoscendi aliquod esse remissum est ipsum summum secundum quod aliquod distat ab eo. Consimiliter arguitur quod intensio habet attendi penes distantiam a non gradu: quia distare a non gradu et esse intensum conuertibiliter se habent: ut patet discurrenti omne enim distans a non gradu est intensum et econuerso uel igitur unum est diffinitum et alterum diffinitio uel unum diffinitio et alterum passio unius et eiusdem tertii: uel unum est subiectum et alterum passio: uel ambo sunt passionis unius tertii sed ut supra dictum est semper unum potest certificare alterum secundum aliquem modum cognitionis: ergo penes unum cognoscetur alterum. Confirmatur penes illud habet attendi intensio: penes quod solum omnia intensa cognoscuntur esse intensa: sed solum penes distantiam a non gradu omnia intensa cognoscuntur esse intensa. Si enim in superiori latitudine caliditatis sumatur aliquis gradus. u. g. ut quatuor certe in habitudine ad ipsum omnia in

fra quatuor dicuntur remissa et non intensa. Sed bene in habitudine ad non gradum et idem dicatur de quocumque alio gradu a quarto siue sit supra siue infra ergo solum per distantiam a non gradu omnia intensa cognoscuntur esse intensa. Hec ergo est uniuersalis regula ad cognoscendum aliquod esse intensum. Hec mihi uerisimiliter uidentur posse dici pro ista opinione

¶ Caput quartum in quo ponuntur quattuor argumenta calculatoris contra dictam opinionem.

Contra dictam opinionem sunt omnia argumenta que sunt contra alias opiniones secundum quod hec conuenit cum illis. Verum quia predictus calculator quattuor ponit argumenta contra dictam opinionem parum tamen distantia ab illis contra primam factis: ideo ea hic subnecto. Primum est ex positione sequitur quod nullus est gradus medio gradu in duplo remissior: quia nullus gradus per induplo plus distat a summo quam gradus medius ut patet: consequens est falsum. quia aliquis gradus est in duplo remissior et in quadruplo et sic in infinitum. sicut quantacumque quantitate data est aliqua in duplo minor et aliqua in quadruplo et sic in infinitum ergo et c. Istud autem argumentum differt a secundo facto contra primam: quia in prima inferebat quod nullus esset in duplo minus intensus gradu medio. Istud uero quod nullus esset in duplo remissior gradu medio: quod modi sermonum apud ipsum calculatorem non differunt. Vtrum uero secundum ueritatem differat discutiemus infra. Secundum argumentum est quia sequitur quod aliqua sunt equaliter intensa quam non sunt equaliter remissa: quia caliditas summa per finitum tantum distat a non gradu: capias igitur unus motus qui per tantum distat a non gradu motus: sicut ista caliditas summa distat a non gradu caliditatis tunc iste motus et ista caliditas sunt equaliter intensa: quia equaliter distant a suis non gradibus et non sunt equaliter remissa quia infinite modice remissa est aliqua caliditas citra summum sed nullus gradus citra summum est equaliter intensus cum gradu summo ergo ista caliditas summa non est equaliter remissa cum isto gradu motus sed conclusio est falsa quia omnia que sunt equaliter magna sunt equaliter parua ergo omnia que sunt equaliter intensa sunt equaliter remissa igitur conclusio falsa. Terium argumentum est precise tertium factum contra primam opinionem ideo non repeto. Quartum argumentum sequitur quod omnis gradus caliditatis citra summum est infinite remissus quia caliditas summa est finite intensa ergo et finite remissa propter consequentiam quia

oē q̄tū finitū est parū igit̄ p idē oīs gradus finite intēsus est remissus sequit̄ ergo q̄ caliditas sūma est remissa sit igit̄ a una latitudo caliditatis que p certā latitudinē distet a sūmo q̄ latitudo diuidatur in partes pportionales uersus sūmū tūc p infinitū minus distat aliqua pars a gradu sūmo q̄ distet a gradu quia in infinitū p̄p̄inior ē aliqua istarū partiū gradui sūmo cū igit̄ remissio habeat attēdi penes distantia a gradu sūmo sequit̄ q̄ in infinitū minus remissa est aliqua pars illarū q̄ a gradus et quelibet illarū partiū est remissior q̄ gradus sūmus igit̄ infinite remissus est a gradus cōsequēs est falsum ergo et positio Hec calculator.

Caput quintum in quo ponitur calculatoris opinio cū suo fundamento et adduntur confirmationes.

Erria opinio est ipsius calculatoris ponētis q̄ intēsis habet attēdi penes distātia a nō gradu remissio uero penes appropinquationē eidē nō gradui: pro prima parte sic ipse argumentatur: sicut aliquid plus distat a non q̄to: sic dicitur maius: igit̄ per idē sicut aliquid plus distat a non gradu sue intensiōis sic dicitur intēsius. Et sic patet prima pars positionis. Secundo arguitur sic Remissio opponitur intensiōi: igit̄ si intensio habet attendi penes appropinquationē ad nō gradum: uel oportet q̄ remissio attēdatur penes distantiam a non gradu: uel penes distātia a gradu perfectissimo: uel penes accessum gradui perfectissimo uel penes accessum non gradui intensiōis: sed non primum: quia: penes idem attenditur intensio ergo non remissio: nec secundo modo ut probatum est prius nec tertio modo: quia sicut aliquid appropinquat gradui perfectissimo ita dicitur esse intensius et non remissius: relinquitur ergo quartus modus penes q̄ remissio gradus attēditur paret ergo tertia positio quātum ad quālibet sui partem. Hec calculator uerum quia tota probatio inicitur huic q̄ sicut est ī q̄titate quo ad magnitudinē uel paruitatem ita est in qualitate quo ad intensiōem et remissionem et q̄ sicut aliquid plus distat a non q̄to sic dicit̄ maius et ipse reliquit hoc p manifesto cū sit æque dubiū sicut in intensiōe. Ideo sic p̄babiliter p̄bo: distare a non q̄to et esse magnū dicunt̄ ad cōuertētia quia omne magnū distat a non q̄to et ecōuerso ut liquet uel ergo unum est diffinitio alterius uel unū est subiectū et alterū passio uel unū est diffinitio et alterū passio unius et eiusdē tertii uel abo sūt eiusdē tertii passiōes: s̄ q̄cqd def unū pōt p alterū cognosci g^o et c. Amplius penes illud

habet attendi magnitudo penes q̄ attēditur augmentatio patet
quia augmentatio est ad magnitudinē tanq̄ ad terminum per se
sed augmentatio attenditur penes distare et recedere a non q̄to
ut patet quinto phisicorū. Augumētatio enim est de non perfecta
quantitate ad perfectā quantitātē q̄ nihil aliud est q̄ continue ma
gis distare a non quāto ergo et c. Eodem modo arguitur de parui
tate quia omne appropinquās non quanto est parū et e contra er
go ut supra. Confirmatur quia paruitas proportionatur diminuti
oni. Diminutio autem est accessus et. propinquatio non quanto.
Nam quinto Phisicorū. Diminutio est de perfectā quātitate ad im
perfectam mutatio: q̄ est non quanto appropinquare.

¶ Caput Sextum in quo ponūtur rōnes contra dictam opinionē.

¶ Contra istam opinionē preter dicta pro duabus primis opi
nionibus sic arguitur. Primo quia si magnitudo habet attē
di penes distantia a non quanto tunc aliqua esset distantia
inter quantū et non quantū nam distātia est mediū cadēs inter ea
que distant sed quantū et non quantū sunt contradictorie opposi
ta inter quē nihil mediat cum posteriorum primo contradictio sit
oppositio cuius non est medium secundum se. Confirmatur quia
si quantū distat a non quāto per medium aliq̄ uel igitur distantia
illa est finita uel infinita si infinita ut cōmuniter dicitur sic. n. dicūt
multi theologi q̄ entis ad non ens est distantia infinita quare soli
us dei est creare quia solius infiniti est infinita pertransire et solus
ipse infinitus est. Sed tūc omnia sunt equaliter magna quia omne
quantū per infinitum distat a nō quāto: et tertio phisicorū unum
infinitum non est maius alio. Si uero finita nō est fingere sub quo
numero cōprehendatur quia non magis erit pedalis q̄ alterius ter
mini. Amplius quia illud intermediū neq̄ erit quātum neq̄ non
quantum cum medians inter aliqua nullū est extremorū et multa
alia adduci possent. Secundo ad principale quia si magnitudo et
paruitas attenderent penes non quantū modo dicto tunc uel tāq̄
penes causam uel tanq̄ penes effectum siue signū ut manifestū est
non. n. tanq̄ penes causam quia non quantū nullam pote st habere
causalitatē ad quantū non. n. secundū formam quia forma est per
quā res est quod est ut patet per omnes diffiniētes causam forma
lem quantū aut non est qd̄ est per non quantū neq̄ pote st esse cau
sa materialis quia neq̄ in qua neq̄ ex qua per se neq̄ secundū ali

quem modorum nominatorum ab Aristotile in secundo philosophorum et
 .v. metaphysicæ neque effectiua causa est cum omne quod agit agit secun-
 dum quod est in actu neque finalis cum sit propter quod res est uel agit:
 modo quantum non ordinatur ad non quantum quia ad genus
 nullum causæ reduci potest neque etiam attenditur penes non quan-
 tum tanquam penes effectum quis. n. effectus est non quantum quantitas
 neque signum ut patet ergo nullo modo habent attendi penes habitu-
 dinem ad non quantum. Confirmatur quia quantum contradictorie uel
 priuatiue opponitur non quanto modo habitus per se non cognos-
 citur per priuationem preterea magnum et paruum dicuntur relatiue
 ut in predicamentis dicitur capitulo de quantitate modo unum re-
 latiuum cognoscitur per alterum non metaphysicæ ergo magis
 magnum cognoscitur per paruum et e converso quod per non quantum.
 Et confirmatur quia ex quo sunt relatiua cognoscunt per funda-
 menta et terminos modo neque non quantum est fundamentum neque ter-
 minus quantum ut patet ergo non facit ad cognitionem eorum. Tertio
 ad principale sequitur quod gradus summus sit remissus tenet consequen-
 tia per ipsum quia finite appropinquat non gradui licet autem con-
 sequens ab ipso calculatore concedatur probatur tamen esse falsum
 quia remissum est respectu elicius remissum modo in sua latitu-
 dine nil est respectu cuius gradus summus dicatur remissus. Quod
 autem dicit calculator quod respectu uelocitatis motus est remis-
 sus quia uelocitas motus intendit in infinitum apparet manifeste
 peccatum eius quia respectu uelocitatis motus caliditas summa non
 est remissa caliditas sed est remissa qualitas. Si enim respectu uelo-
 citatis motus esset remissa caliditas tunc esset caliditas uelocitas quod
 est manifeste falsum et patet illa consequentia. s. quod uelocitas motus
 esset caliditas quia ut inquit commentator primo philosophorum comen-
 to. xlyiii. non sit comparatio inter aliqua nisi ut conueniunt in aliquo
 communi quia si caliditas est remissa caliditas respectu uelocitatis
 motus uelocitas motus est caliditas. Neque si caliditas est remissa qua-
 litas sequitur quod sit remissa caliditas sicut si maximus homo est par-
 uum animal respectu elephantis non sequitur quod sit paruus homo
 sicut etiam non sequitur quod si est maximus homo ut sit maximum ani-
 mal quare neque sequitur si est summa caliditas quod sit summa qualitas.
 Secunda est responsio ab eo data non minus est discoueniens cum
 dicit quod est remissa respectu caliditatis que non repugnat esse inten-
 sior primo falsum est quod possit esse intensior caliditas quia sic aliquan-
 do aliqua fuisset intensior quod falsum est et tenet consequentia quia ut

31
 dicit comētor primo cēli diffinitio impossibilis est ut nunq̄ ex/
 at ad actū saltem secundū spetiē: cum ut dicitur in eodē primo de
 us et natura nihil agūt frustra. Secūdo quia si alia pōt esse intērior
 tunc ista nō est sūma secundū posse esse sed est sūma secundū esse
 actuale quia si esset remissa in actu hēret terminū in actu quia rela
 tio realis hēt terminū realē sed ea nulla ē itērior actu ergo actu nō ē
 remissa quia si ea caliditas potentia potest intēdi potentia non est
 sūma. Quod aut̄ ulterius adducit in fundamētū sui erroris iste hō
 quia omne finite magnū est parū quare finite intēsu est remissū
 hic multiplex est error. Primo. n. assumit falsū et p̄tra Aristotilē pri
 mo de cōlo quia celū est maximū et eo nō pōt dari maius quā ip
 sum nullomō est parū cū parū referat ad magnū. Secundo quia
 nō sequit̄ oīs motus finite uelox est remissus ergo omnis alia qua
 litas finita est remissa quare p̄cesso q̄ motus uelocitat̄ in īfinitū q̄
 uidet̄ p̄cedere Aristotiles sexto et septimo phisicorū nō tñ cōcedit
 de aliqua alia qualitate saltem pmanēte ostendit n. secundo de ge
 neratione q̄ caliditas et frigiditas et sic de ceteris sunt terminate:
 et primo et quarto de cōlo q̄ grauitas et leuitas que sunt qualita
 tes motiue nō possunt esse īfinite sicut neq̄ alteratiue q̄ si in quar
 to phisicorū tractatu de uacuo admittat raritatem crescere in īfi
 nitū hoc facit uel ex concessio ab aduersario uel loquitur in uniuersali
 et metaphysice sicut dicimus q̄ cōlū in quātū corpus est quie
 scibile sed non in quātū cōelum sed tunc non datur sic sumendo ra
 ritatem abstracte summa raritas quia nunq̄ summo quā summum
 est datur intensus uel maius. Quarto principaliter arguitur quia
 a summo omnia alia que sunt citra summū capiunt suam intensio
 nem a non gradu uero nullo modo dependent et secundū q̄ ma
 gis uel minus appropinquant summo sic magis sunt intensa et mi
 nus intensa ergo intensio et remissio habent attendi in habitu
 ne ad summū tenet consequentia per illud secundi metaphysicę
 unius cuiusq̄ dispositio in entitate ē dispositio in ueritate si ergo
 a summo dependent in esse et a non gradu nullam prorsus habeant
 dependentiam quomodo ergo fieri potest q̄ sua cognitio depen
 deat a non gradu? p̄batur aut̄ antecens. s. q̄ a summo ea que sunt
 citra summū capiāt entitatem si enim latitudo entis accipiat sum
 mum est deus benedictus qui est causa totius entis ut in secundo
 metaphysicę demonstratū est et unūquodq̄ maxime aliorum dici
 tur secundū q̄ aliorū est causa secundū uniuocatione ut secundū me
 taphysicę dicit Arist et primo posteriorū pp unūquodq̄ tale est et

illud magis quare est maxime ens et omnia alia habent esse ab illo primo sicut dictum est et primo cœli a primo ente deriuatum est omne esse sed his quidem clarius illis uero obscurius quia summum ens est causa secundum uniuocationem totius entis et uideamus q̄ prima intelligentia post ipsum est perfectissima ut omnes concedunt quia est ipsi maxime propinqua nam propinqua sunt inter que non cadit medium sed inter creatorem et primam creaturam non mediat aliquid cum nihil sit medium inter creatum et increatum siue inter dependens et indepēdens illud enim q̄ mediarer nullorum istorum esset q̄ omnino impossibile est quare prima creatura maxime deo propinquabit. Secūda uero minus propinqua est quia inter illam et creatorem cadit prima et sic ulterius procedendo ut liquet a non gradu uero entis q̄ est nihil purū creatura neq̄ creator aliquā habent similitudinē igit nullo modo neq̄ cognoscibilitatem. Amplius manifeste p̄batur q̄ hæc positio calculatoris est omnino erronea quia sicut dicit comētator comēto. lxxviii. secūdi de aīa agentia naturalia ubi passum sit æqualiter dispositū et aliunde non habeant impedimentū agūt spere in modum per certā distantīā latitudinē uniformiter difformiter in cuius latitudinis pūcto immediato est intensissimus gradus in remotissimo uero est non gradus et est terminatio latitudinis exclusiue in pūcto uero medio ē gradus mediusiter nō gradū et gradū intēssimū et pūcto medio inter medium totius latitudinis et remotissimū punctum erit gradus medius inter non gradum et mediū gradū totius latitudinis disponamus ergo in terminis sit a unum luminosum q̄ producat suum lumen per distantiam octo pedum ab octo usq̄ ad non gradum et hoc uniformiter difformiter tunc in pūcto a immediato producet lumen ut octo in distante per unū pedale tantum ab ipso erit lumen ut septem in distāte per duo pedalia erit ut sex et sic ordinate procedendo usq̄ ad non gradum medii. Si queratur quare in puncto terminante primum pedale uersus a est lumen ut. vii in puncto uero terminante secundum pedale uersus idem a est tantum ut. vi. apparet q̄ nulla rationabilis causa adduci potest nisi secundum propinquitatem ad suum principium et distantiam quia q̄ magis appropinquat plus recipit de influxu q̄ uero minus minus recipit de influxu et uirtute agentis unde Aristoteles secundo meteororum in parte de locis habitabilibus secundum plagas celi dicit aliqua esse inhabitabilia pp

nimiā frigiditatē aliqua uero propter nimiā caliditatē : sicut poeta in primo georgicorū etiam uoluit nimia aut frigiditas est ex elongatione a fonte caloris nimia aut caliditas est per appropinquatio nem ad aundem fontē licet et alie causæ cōcurrāt sicut directio ra diorum et mora solis sicut habunde cōmētator ibi declarat in pa raphrasi sed semper ceteris paribus q̄ magis appropinquat suo principio plus recipit de illo principio. Hinc nata est illa quasi cō munis animi conceptio agens intensius agit in propinquū q̄ in re motum. Et propter hoc multi de quorū numero fuit diuus Tho mas existimauerūt terram intensiue esse frigidiorē aqua quia ma gis distat a fonte caloris mediciq̄ dicunt extrema prius infrigidari quia sunt magis remota a fonte caloris. s. ab ipso corde . O q̄ uana et peridicula esset medici responsio si interrogares quare extre ma prius frigent spiritualia uero posterius uel forte non frigent et diceret q̄a in extremis ille gradus caliditatis minus distat a nō gra du. s. qui est in pede qui uero est in pectore magis distat a non gra du . Quare aperte uidetur q̄ ista opinio proculdubio est erronea. Quinto principaliter arguit quia est contra omnē experiantiam et uidetur huiusmodi opinio esse penitus ridicula. Videmus enim omnes mechanicos emptores uenditores pictores et cuius uis rei opifices mensurare rerum perfectiones in habitudine ad perfectis simum imo est maxima deceptio ne dum ad non gradum q̄ omni no nil est cōparare: uerum ad imperfectissimū et uniuersaliter ad im perfectius se: habent. n. emptores colorum ut in genere albi uel ui ridis uel cuiusuis coloris summū in illo q̄ iudicatoriū siue exēplar appellari potest et in lingua nostra uulgari appellant parangone et per collationē ad illud mensurāt illa in illo genere sic. n. faciūt au rifices in cognoscendo aurum et argentū nam in habitudine ad ta lia exēplaria iudicant de pfectione auri et argenti sibi oblatis et mē surant quantū sit et quantū non sit nam per quantū participāt de illo tante perfectionis existimantur et hoc per rem inclusam per quantū uero non participant per tantū dicūtur deficere a ueta na tura et hoc per rem exclusam ut infra dicemus eodem modo etiā pictores domificatores et deniq̄ reliqui artifices faciunt. Galenus quoq̄ medicorū princeps in libro complex. et secundo artis parue docuit mensurare perfectiones et imperfectiones humanorū cor porum per accessum et recessum ad corpus tēperatissimū quem omnes medici postea sequuti sunt. Tactus quoq̄ tēperatus poni tur regula qualitātū tangibiliū temperatus gustus saporū uir hor

nessus uisutis et uisui. Quare si recte considerabis hec calculato-
ris opinio est remota ab omni experiētia. Sexto p̄cipaliter quia
per huiusmodi regulā positā a calculatore nunq̄ homo erit certus
de rei p̄fectione nam si p̄fectio purpure. u. g. attenditur penes di-
stantiā a non gradu eius cum puenitū erit ad sumā fortassis sciri po-
terit q̄ est ut. viii. sed q̄ ista sit p̄fecta p̄ illā regulā minime scies.

Caput septimum in quo ponit quarta opinio satis rationabilis.

Ost̄ dictas uero opiniones mihi uisum est q̄ posset adiūgi
p̄ quarta opinio forte non minus rationabilis illis tribus ui-
delicet q̄ intensio attendit̄ penes appropinquationem ad
summū in quo puenit cū prima differtq̄ a secunda et tertia. Remis-
sio uero penes appropinquationē ad non gradum in quo conue-
nit cum tertia et dīr a prima et secunda sp̄tiales aut rationes pos-
sunt adduci pro hac opinione primo quia primū in unoquoq̄ ge-
nere est causa omniū que sunt illius generis. Cum ergo in latitudi-
ne caliditatis summū sit primum in intensione et non gradus sit
primum in remissione ergo summū erit causa omnis intensiōis et
non gradus erit causa cuiuslibet remissionis sed sicut se habet ad
esse ita ad cognosci secūdo metaphisicā ergo penes summū atten-
detur intensio et penes non gradū remissio secūdo quia omnes p̄-
positiones affirmatiue post primā reducunt̄ in primā affirmatiuā
et negatiue in negatiuā ut primo priorū et primo posteriorū do-
cet Arist. et non minus quarto metaphisicā ergo et omes gradus
intensi in latitudine debent̄ reduci in primū intensum qui est gra-
dus summus et omnes remissi qua remissi sunt in primum remis-
sum qui est non gradus et quemadmodum omnis affirmatiue per
accessum ad primam affirmatiuam mensurantur et negatiue per
accessum ad negatiuam sic intensi per accessum ad primum in in-
tensum et remissi per accessum ad primū remissum habēt mēsurā
ri. Pro hac opinione et uidētur facere uerba Aug. in undecimo cō-
fessionū dicit enim Domine duo fecisti unū. p̄pe te qd̄ est natura
āgelica et alterū prope nihil et est materia prima modo natura an-
gelica uidetur p̄fectissima creaturarū quia maxime propinqua p̄fe-
ctissimo materia autem prima imp̄fectissima quia app̄ppinquat
non gradui p̄fectionis uidetur quoq̄ esse propositio concessa ab
omnibus phylosophis. s. qd̄ app̄ppinquat puro actui p̄fectius est
qd̄ app̄ppinquat potentie pure imp̄fectius est eam. n. ponit comē-
tator in q̄ pluribus locis quare et c.

C

Caput octauū in quo numerantur que sunt cōtra p̄dictā opinionē.

Ontra uero p̄dictā opinionē quātum cōuenit cum prima in intēsiōne sunt argumēta que fiunt contra primam. Quantum uero cōuenit cum secūda sunt argumēta que fiunt cōtra secūdā in remissione sp̄tialia aut argumēta non adduco. Quare et c.

Caput Nonum in quo ponitur quinta opinio que uidetur esse Aristotelis.

Reter istas opiniones uidetur esse una alia. s. q̄ intēsiō habet attendi penes minorē admixtionem cū suo contrario remissio aut penes maiorē admixtionē et hāc expresse ponit Ari. iiii. thopicorū phisicorū et. v. et ī multis aliis locis imo fuit hec positio platoniorū et phipateticorū et mirū est quomō calculator ita spreuerit eā sūdamēta aut huius opinionis infra ponētur.

Caput decimum in quo arguit contra p̄dictam opinionem.

Ontra istā opinionē arguit primo q̄a nō uniuerfaliter que cūq̄ intēdunt et remittūtur hnt p̄tratiū ut patet de lumine secūdo q̄a nō est apud oēs p̄cessū ī hntibus cōtrariū q̄ p̄traria se cōpatiant secūdu aliquē gradū q̄tuncūq̄ remissū cū secūdū eos cōtrarietas insequat̄ sp̄tē sicut diuus Thomas et multi alii tenuerūt. Terrio quia ēt dato q̄ p̄traria secūdū aliquē gradū se cōpatiant ut cōmuniter credis d̄ seūia comētatoris tñ admixtio cū suo cōtrario nō uidet̄ esse p̄ se causa intēsiōis et remissionis nā si albedo ut duo est remissior ea q̄ est ut. 4 quia est magis admixta nigredini nā in ea ut duo est nigredo ut. vi. uel saltim in subiecto in quo est albedo ut duo ē nigredo ut. vi. et ubi est albedo ut. 4. est nigredo ut. 4. tūc restat q̄rere itidē cur nigredo ut. vi. est itēsiō nigredine ut. 4. et oportet respōdē q̄a ī nigredine ut. vi. est albedo ut duo et in nigredine ut. 4. est albedo ut. 4. quia nigredo ut. vi. est intēsiō ea ut. 4. et tūc ulterius quereit̄ de ea et sic idē dabit̄ in r̄nsiōne ad se ipsū et erit circulus qd̄ ipugnatū est primo posteriorū. Amplius ex ista positione sequi uidet̄ q̄ si albū ut duo intēdat̄ ad sūmū fiet in finite albū quia intēsiō sit p̄ minorē admixtionē cū suo cōtrario sed in infinitū minus admisceat̄ cum suo cōtrario quia nigredo deuenit et ad nō gradū. Ex quo fiet sūme albū sed sicut minus admiscebit̄ cū suo contrario sic fiet intēsius ergo in infinitū intēsius fiet q̄ nūc sit

et nūc est intensum ut duo ergo fiet infinite intensum qđ est impossibile. Preterea ualde ridiculū uidetur qđ albedo fiat intensior ex minori admixtione cū nigredine nā hec sunt duo etia positiua realiter distincta quorū alterū non intrat in cōstitutionē alterius quo mō ergo possibile est qđ unū intendat p solā alterius corruptionē qđ enī albedo fiat purior ex remotione nigredinis sola hoc satis ymaginabile est sed qđ augeat in qualitate per solā realē corruptionē. Istud ne dum est ipossibile uerū in imaginabile sicut qđ cumulus frumēti fiat purior per solam subtractionē extranei sed non qđ fiat maior.

¶ Caput Vndecimū in quo arguūtur oēs dicte opiniones de insufficientia.

Ide ē qđ oēs dicte opiniones insufficienter loquant nāq
 u apud tenētes intensiōē attēdi penes distātiā a nō gradu nō determināt in primis quid istud distare sit nā si dat maior et minor distātia scire oportet mensurā metiendi istā distātiā et in qualitatibus nō uidet saltim in eis proprie esse distātia cū pprie sit in loco ut dicit comētator. x. metaphysicæ. Sic itaq signato a gradu caliditatis si uoluerō scire qte intensiōis sit oportet uidet q̄tum distet a nō gradu sed nō uidet in qualitatibns esse distātia nisi metaphorice sed qđ est ista methaphora cū trāsferētes nō trāsferāt nī si secundū similitudinē octauo thopicorū et quomō scis quanta sit .u. g. an ut unū an ut duo an secundū aliquem aliū numerū et qđ est illa mēsurā. Cōsimiliter dicat de appropinquare non gradui quid est illud appropinquare et quomodo se habet ad distare an sint opposita an disperata uel secundū aliquē alium modum et si opposita an relatiue an priuatiue an secundū aliquā aliam spetiem oppositionis. Que est. n. mensura metiendi illam ppinquitatē an sit eadem cum ea que mēsurat distātiā an diuersa hoc enim modo uel alio non parum interest. Non minus querendū est hoc ab illis qui mensurant per distātiā a summo uel propinquitatē. Quid sit distare a summo et eidem appropinquare. Quomodo se habeant ppinquitas et distātia. s. an opposita et huiusmodi. Qua mēsurā mēsurant an utriusq; eadē est mēsurā uel diuersa eodēmō secundū tenētes remissionē fieri ex admixtione contrarij. Quid est ista admixtio p quid mensurat ista admixtio et sic ut supra. Hec. n. necessaria sunt ad intellectū ppositi negotij et sine eorū intellectu ipossibile est ueritatē cognoscere. Quare primo hec declarāda sunt.

ExPLICIT Sectio prima. Incipit Secunda continens quinq; Capitu-
la in quibus disputat de nominibus ptinentibus ad dictā materi-
am. Caput primum in quo disputat. Quid est distare a non gradu
et eidem non gradui appropinquare et quomodo se habet ad in-
uicem distantia et propinquitas.

Ed quoniā ut dicit arist. te. x. comēti. x. et. iiii. metaphis-
icæ. Principiū in disputatione omni est in terminis cōue-
nire. Hinc est q̄ ueritatē p̄scrutaturi presentis negotiū
primo a terminorum intellectu siue expositione ini-
tium faciemus et primo. Quid intelligit per distare a
non gradu et eidem non gradui appropinquare sed quoniā in di-
ctis secundū proprietatē et secundū trasumptionē primo oportet
incipere a uero et proprio deinde ad dictum secundū trasumptio-
nem est. n. impossibile intelligere secundū sine primo ut clarum
est cū autē distantia et propinquitas secundū propriā et uerā signi-
ficationē dicant in loco sicut dicit comētator decimo metaphisicæ.
Ideo uidendū est an ista reperiant in his. Dicamus aut primo de di-
stantia a non quanto cum magis in q̄titate reperiatur q̄ in qualita-
te et decimo metaphisicæ prima ratio mensurādi est in q̄titate et
primo in discreta : dicamus ergo cum distantia primo dicatur in
loco q̄ illa uere distant que secundū locum simul non sunt. Simul
aut dicuntur esse secundū locum quecūq; sunt in eodem loco pri-
mo. Sic. n. diffinit Aristotiles quinto phisicorū quare si distare op-
ponit priuatiue ipsi appropinquare ut dicit ipse calculator tūc illa
que distant secundū locum inter locū unius et alterius mediat spa-
tium inter propinqua uero non mediat aliq; tale spatiū sed sic non
possunt sumi distātia et propinquitas cum dicat q̄ magnitudo ha-
bet attendi penes distātiā a non quanto et intensio penes distan-
tiam a non gradu paruitas uero penes appropinquationē ad non
quantū et remissio penes appropinquationē ad non gradū primo
quidem quia neq; non quantū neq; non gradus sunt in loco secu-
do quia et si geometria non abstrahat a loco ut dicit primo de ge-
neratione arithmetrica tamen abstrahit ab eo sicut dicit comēta-
tor duodecimo metaphisicæ et Aristotiles primo posteriorū q̄ pū-
tus superaddit situm unitati quā minus abstracta reddit geome-
tria ipsa arithmetrica nō ergo in numeris inuenient siue reddent
magnum et parū immo neq; in continuis successiuis neq; etiam
in qualitatibus. Preterea esto q̄ quātitas permanens sit in loco pe

dale tamen non est tantū quia tantū distat a non quanto per quid enim distat pedale a non quanto illud. n. secundū hūc sensum per q̄ aliq̄ distat ab aliquo ē mediū iter illa sed q̄ est mediū per q̄ pedale distat a non quanto nil. n. mediat inter pedale et non quantū sicut nil inter quantū et nō quantū pōt mediare et uniuersaliter inter ens et non ens q̄ si dicatur omne minus pedali mediare inter pedale et non quantum quia pedale si deueniat successiue ad non quantum deueniet per illa minora et quinto phisicorum medium est in qđ prius transmutatur transmutans q̄ in extremum. Huic quidem dicif q̄ inter ultimū punctū terminans pedale et nō quantū infinite sunt partes medie qđ quidē pceditur sed hoc non est mediare inter pedale sed inter partes et extrema quasi per sine dochem accipiēdo pro parte totum sicut dicimus domū distare a terra quia eius sumitas distat a terra cum tamen domus t̄gat terram. Preterea dato sibi illo modo q̄ pedale distat a pedali quia illa predicta intermediāt appropinquare ergo non quanto eum priuatiue opponit ad distare et qđ ponit habitus negat. priuatio tūc appropinquat non quāto erit non habere talia intermedia et sic paruum non distabit a non quanto quia intermedia non habebit q̄ omnino impossibile est quia tunc parū nullā haberet quantitātē quia non haberet tale intermediū. Ex quibus omnibus patere pōt q̄ magnitudo non potest attendi penes distantiā a non quanto et paruitas penes appropinquationē eidem sumēdo distantiā et propinquitatē proprie ut reperiunt in loco. Idem quoq̄ dicatur de intensione et remissione sumendo etiam distantiā largius ut se extendit ad q̄cunq̄ interceptū siue clausum inter aliqua siue illud interceptum sit quātitas siue non siue sint illa intercipientia in loco siue non: non possunt etiā neq̄ magnitudo neq̄ paruitas neq̄ intensio neq̄ remissio penes talem distantiā et appropinquationē attendi quia in primis nihil mediat inter quantū et non quātum nihilq̄ inter gradum aliquē et non gradū sed bene inter aliquam partē suā cum omne quantū saltim finitum terminat ad non quantū et inter terminū et rem terminatā nihil mediat ut patet. Consimiliter etiam quilibet gradus finitus terminat ad non gradum statim. n. post recessum a non quanto fit quantū et recessum a nō gradu fit gradus quā uere nihil potest mediare. Secundo quia si intensio atreditur penes tale spatiū intermediū large extendendo nomen spatii q̄ apud ipsum est distare propinquitas ei opposita excludet illud et sic nullomodo neq̄ parū erit magnū neq̄ remissum aliquod in

tēsum q̄ est ipossibile oē.n. paruū ē magnū respectu sue medietis
et p̄similiter remissū est intēsū respectu ēr sue medietatis. Trāscripti
ue igit̄ pōt esse distātia a non q̄to uel a nō gradu et eodē mō p̄pin/
quitas. Quis igit̄ est iste modus? sorte dici pōt q̄per distantiā in/
telligimus differētiā et per p̄p̄quitatē conueniētiā sic q̄ sēsus erit
magnitudo attēdis penes differētiā a non q̄to paruitas uero penes
p̄uenientiā cū non q̄to. Intēsio penes differētiā a nō gradu. Remis/
sio uero penes p̄uenientiā cum eodē nō gradu. Similitudo aut̄ est
quia que adinuicē distāt secundū locū uidētur multū differre secū/
dum locū que uero appropinquāt magis uident̄ p̄uenire. Sed tūc
non uidet̄ uerū q̄ magnū non cōueniat siue differat a non quāto
et paruū cum eo non quāto cūueniat quia omne quantū siue ma/
gnū siue paruū differt a non quāto et per cōsequens sic sumēdo di/
stātiā omne quātum distat a nō quāto. Preterea non quātum nī
hil est aut punctus est modo nulla uidet̄ p̄portio uel cōuenientia
inter ens et nō ens et diuisibile et idiuisibile quare paruū et remis/
sum non magis cōueniūt cum nō quāto et nō gradu quā magnū
uel intēsum. Nullus ergo uidet̄ iste modus de distare a non quan/
to uel a non gradu uel eisdem appropinquare. Ideo aliter ponatur
modus. Pro cuius intellectu accipiendū est q̄ queliber quāritas sal/
tim continua habet facere distare quinto nāq̄ metaphisicæ capitu/
lo de quāto dicit Aristotiles q̄ quātū est qd̄ est diuisibile in partes
quarum quelibet nata est esse hoc aliquid sed differt cōtinuū a di/
screto quia partes cōtinui non solū dicunt̄ habere differētiā adinuicē
sic q̄ una non sit altera hoc.n. et in discretis est necessariū ue/
rum debent distare a loco qd̄ intelligit̄ proprie in quāritatibus ha/
bētibus positionem in partibus sic.n. docet philosophus sexto phi/
sicorū ad principiū ubi probat qd̄ ex indiuisibilibus ut puta ex pun/
ctis non cōstituatur linea quia puncta non faciunt distare et difere/
re loco qd̄ est necessariū ī p̄tinuis permanētibus et hoc idem dicit
idem philosophus quarto phisicorū tractatu de uacuo ubi dicit q̄
si corpus cubum separatū ab omni forma sēsibili poneres in aqua
tantum faceret distare de aqua quātum ipsum est quare quantitas
permanens facit distare loco successiuā uero quāritas facit distare
secundū tempus sic q̄ due partes temporis non possunt simul esse
ut docet philosophus quarto phisicorū et diuus Augustinus in li/
bro cōfessionum sic etiā dicitur de motu sicut et de tēpore quāz
cuiuscūq̄ continui propriū est facere distare licet hec secundū locū
illa uero secundū tempus uerū quātumcūq̄ qualitas nō faciat per

se distare tamen cōtracta per modum q̄ritatis uidet̄ facere distare
 poreſt aut̄ ſecundū quātitatē iſtomō cōſiderari quia cum in cali-
 ditate .u. g. ymaginamur magis et minus de neceſſitate ymagina-
 mur quaſi q̄dam cōtinuū ut q̄ in uno pūcto ſit nō gradus in uno
 magis diſtāte: gradus ut unū i altero ut duo: et ſic diſcurrēdo unde
 ſicut in cōtinuo diuerſe denominationes faciūt diſtātiā nam ſi po-
 nimus pedalia bip^{li} et trip^{li} et quadrup^{li} ponimus diſtātiā ſic gra-
 dus ut unū tm̄ ut duo tm̄ ut tria tm̄ .i. non plus q̄ ut unū et q̄ ut duo
 ſecūdū quēdam ordinē ymaginati uident̄ facere diſtātiā q̄tuncūq̄
 gradus nō dicat̄ eſſe in loco hinc eſt q̄ cōmuniter in unaquaq̄ na-
 tura ſuſcipiēte magis et minus ut caliditatis aut frigiditatis aut cu-
 iusuis alterius incipiētes a nō gradu ptēſe i iſinitū uel finitūtm̄ ſm̄ di-
 uerſitatē naturarū ponūtur aliqua figuræ quas latitudines apella-
 mus ad exprimēdū diuerſos gradus et diſpōes ipſarū naturarū ſic
 ēt in diſcretis facere p̄ſueuerūt arithmetrici ut patet p̄ſpiciēti arith-
 metricā boetii diſponūt. n. numeros p̄ formulas q̄ſi locū occupātes
 licet numeri ut ibidē dicit Boetius abſtrahāt a loco ſed hec ponūt̄
 ad facilitatē itellectionis ut ex his ſēſatis ad iſenſata uel maius ſen-
 ſata deueniamus. Qua pp̄ p̄cludei poſſimus q̄ in oībus i q̄bus ſit
 p̄paratio ſecūdū magis et minus ſiue ſecūdū maius et minus ē ibi
 diſtātiā et diuerſitas q̄re in oībus talibus pōt eſſe diſtātiā a nō q̄to
 ſiue a nō gradu: quia eſt p̄tinuū uel ſaltim ad modū p̄tinui cuius p̄-
 priū eſt facere partes diſtare dicūt̄ aut̄ a nō q̄to uel a nō gradu diſta-
 re non q̄a inter ipſū et nō q̄tū uel nō gradū mediat aliq̄ illud omni-
 no i poſſibile eſt ſed quia ipſum ſic faciēns diſtare differt a non quā-
 to uel a non gradu et per tm̄ diſtat. i. per tm̄ differt per quātum ip-
 ſum eſt unde accepto pedali dicūt̄ diſtare a nō quāto p̄ pedale nō
 quia inter pedale et nō quātū mediat pedale ſed quia ipſum peda-
 le differt a nō quāto p̄ unū pedale qd̄ pedale facit diſtare p̄ unum
 quia occupat locū unius mēſure. u. g. Bipedale uero dicūt̄ diſtare
 a non quāto per duo quia differt a non quāto p̄ cōtinuū faciēns di-
 ſtare p̄ duos ſenſus ergo erit magnitudo habet attēdi penes diſtāti-
 am a nō quāto. i. penes cōtinuitatē faciētē diſtare a nō quāto q̄ eſt
 p̄ rē tm̄ differētē a nō q̄to q̄tū eſt ipſum met cuius p̄priū eſt facere
 diſtare uel habet attēdi p̄ diſtātiā a nō quāto. i. p̄ ipſam met rem cu-
 ius proprium eſt diſtare cuius mēſuratio debet i choari a nō q̄to ſi-
 ne a primo pūcto nā mēſuraturi lignū uel aliq̄ aliud q̄tū incipiūt
 a primo pūcto et termināt in ultimū pūctū que pūcta nō ſunt quā-
 ta aliter. n. p̄fecta nō fieret mēſura ut ſatis notū eſt. Inſinita ergo

mensurari non possunt cum ultimis careant quia mensura in quantitate incipit a non quanto et terminat in non quantum quia a primo puncto in ultimum punctum et in qualitatibus a non gradu terminando in non gradum. i. a primo indiuisibili in actu terminando in ultimum indiuisibile et hoc suppositio quod ita in qualitate dentur indiuisibilia quoadmonum concedunt in quantitate quod an uerum sit non disputamus sed ad maiorem intelligentiam supponimus cum accipiatur qualitates secundum istam considerationem quasi quantitates continue immo secundum hunc sensum dicere possumus quod pedale mensuratur penes distantiam a non quanto. i. penes interceptum inter duo puncta in actu. scilicet inter primum et ultimum Aristotiles et. n. solum primum et ultimum appellat in actu ut patet. viii. philosophorum et in multis aliis locis a ergo quantitas est unius pedis quia distat a non quanto per pedale quia inter duo puncta in actu cadit distantia pedalis et gradus caliditatis ut. 4. est ut. 4. quia inter primum et ultimum indiuisibile mediat mensura caliditatis ut. 4. Sic igitur omnibus istis modis potest aliquod distare a non quanto uel distare a non gradu. Sed aduertendum est quod et si intellectus iste uerus est et ad mentem doctorum non tamen uidetur perficere ad mentem calculatoris quia si magnitudo attenditur penes distantiam a non quanto paruitas uero penes appropinquationem eidem non quanto modo si distare a non quanto est proprium magnitudinis tale aut distare a non quanto est esse continuum cuius proprium est distare appropinquare. n. ut ipse concedit opponitur priuatiue ipsi distat oppositum aut priuatiue negat et destruit quod ponit habitus sicut patet de cecitate et de uisione ergo appropinquare non quanto destruitalem distantiam quia cum paruus sit per appropinquare non quanto paruus non faciet distare sed quod non facit distare non est quantum cum ex positis proprium est quantitatis continue facere distare nullum ergo paruus erit continuum sed hoc est impossibile quia omne continuum quantum: proprium autem est quantitatis esse æquale uel inæquale inæquale aut omne aut magnum aut paruus quare aliquod continuum paruus et sic aliquod paruus continuum cuius oppositum sequitur ex dictis calculatoris Huic autem fortassis respondetur quod appropinquare non quanto opponitur ad distare sed non tollit omne id quod distare dicit sed sufficit quod partem tollat decimo namque metaphisicæ declaratum est quod aliquando priuatio tollit totum quod ponit habitus et huiusmodi oppositio potest appellari contraria quia contraria sunt que maxime distant et priuatio que totum tollit maxime distat sicut se habent cecitas et uisio aliquando uero partem tantum tollit sicut.

uidens et semicœcus uel orbiculus que ex toto non negant uisionem: sed solum partem. Hec aut priuatiue opposita nō placuit Aristoteli appellare cōtraria: quia non maxime distāt: neq̃ totam auferunt naturam. Sic in pposito appropiquare non quāto opponitur ad distare. Sed non sicut cœcus et uidens. Verū sicut uidens et male uidens quare paruitas attendit penes appropiquare non quāto idest non rātum distare sed minus distare: magnitudo ergo et paruitas attendunt penes distare non quāto. et eidem appropiquare. non quia ambo nō distent a non quāto: ut in oppositū argumētabatur. Immo ex quo sunt cōtinua distant ambo a non quanto: sed quia ista suis nō quātis cōparata unū magis distabit quod erit magnum: alterū uero minus. quod erit paruū. quare sensus est magnitudo et paruitas attenduntur penes magis et minus distare. Verum quia minus distare ad magis distare cōparatum dici pōt appropiquare. sicut remisse album cōparatum intense albo dicitur nigrū: cum sit paruū p minus distare. hinc est q̃ dicitur paruitatē attendi penes appropiquare. Idem quoq̃ simili modo dicatur de distātia et propiquitate ad non gradum: Quare et c. Hec quidem tam et si multum subtiliter dicta sunt et fortassis uera de quo postea disserimus minime tamen possunt stare cum dictis calculoris: quia secundum hāc rñsionem magnū dicetur relatiue ad paruū et intentum ad remissum nam ideo a est magnū: quia magis distat a non quāto et b paruū: quia minus distat. Sed omne q̃ magis distat respectu alicuius minus distātis magis distat. et omne minus distās respectu magis distantis minus distat. nam magis dicit ad minus. et minus ad magis. quia relatiue dicuntur. sicut rei ueritas est et Arist. hoc affirmauit in predicamētis in capitulo de quātitate. quia secundum ipsum idem est iuditiū de intenso et remisso sicut aperte dicit in illo tractatu et manifeste sequit ex suis dictis et secundū istā respōsionem quia intensio attendit penes distare a non gradu: remissio uero penes eidem noni gradui appropiquare quod secundū cōcessa est secundū magis et minus distare sed hoc stare non pōt q̃a remissū secundū ipsum nō dicit respectu intēsi siue intēsiōris. nā in q̃stiuucula q̃ est prima ānexa p̃cipali qua q̃rit an gradus summus sit remissus tenēs partē affirmatiuā i rñdēdo ad secundum p̃tra se oppositū dicit dico q̃ gradus summus est remissus neq̃ ex admixtione sui cōtrarii: neq̃ quia aliquis sit intēsiōr neq̃ respectu alicuius: sed dicitur esse remissus quia tantum cōtinet de intēsiōne. et si gradus intēsiōr summo producere: iste non esset remissior q̃ nūc

D

hoc non magis cōuenit magno q̄ paruo. cum tam magnū q̄ parū sint cōtinua nisi p̄ distare tielligat magis distare et p̄ appropiquat minus distare: sed cum iste intellectus sit uerus repugnat tñ dictis ipsius calculatoris. Quare nulla uidet cōueniēs uia pro ipso sed etiā de hoc post.

¶ Caput Secundū Sectionis secūde in quo disputat. Quid est distare summo uel eidem appropiquare.

Non minus necessarium est uidere quid est distare a summo et ei appropiquare. Et secludēdo distantiam secundum locum. cum uere in his ueritatem non cōtineat nisi in quātitate p̄manente: dicimus q̄ uerus intellectus et uniuersalis ad p̄positum faciens est habere aliq̄ intermediū per qd non cōtāgit summum: accipiendo contactū et pro uero contactu et pro imediatione ut etiam se extēdit ad formas. Vnde dicimus caliditatē ut octo cōtāget eam ut octo et nihil mediare inter unam et alteram: cum sint æquales et omnino similes ergo distantia sunt inter que aliq̄ mediat. Scias tñ q̄ cū dicimus pedale distare a bipedali per unū pedale et q̄ unū pedale mediat iter utrūq̄: ex uirtute sermonis ē sermo falsus: quia intermediū inter aliqua nō est pars alicuius eorū: si cut distantia inter te et me nihil est mei neq̄ aliquid tui: sed pedale quod diciē inter illa mediare est pars ipsius bipedalis: cum sit ei⁹ medietas sed pro tāto dicitur pedale mediare inter illa: quia æquatis illis secundū prima puncta ultimum pūctum minoris distat ab ultimo puncto maioris per unum pedale et est quasi dictum per sine dochem: cum dicimus pedale distare a bipedali per unum pedale. Verum tale per quod maius superat minus ultra hoc q̄ est tale intermedium est etiam illud per quod idem maius differt a minori: hinc est q̄ non incōuenienter distantia sumitur pro differentia. quare dicimus q̄ pedale distat. i. differt a bipedali per unum pedale et e contra. sed diuersimode quia bipedale differt positue a pedali per unū pedale: sed pedale differt priuatiue extendendo nomen differentie etiam ad non esse idem. Eomō qua etiā dicimus habitum differre a priuatione et e contra. Sumit̄ ēr aliquādo distat p̄ magis distare. eomō quo dicimus ferrariam distare a uenetis et clodiam appropinquare eisdem uenetis: non quia ambe non distāt sed cōparatiue. quia clodia diciē appropiquare. i. minus distare. Sumit̄ ēr ut in alio capitulo dictum est distare. i. esse cōtinuū cuius proprium est facere distare. sumendo proprietatem pro re.

eo modo quo dicimus calidissimū est tāgens lunam. i. ignis. Cum aut appropinquare opponat priuationē uel relatiue ad distare secū- dum modos distantiæ erunt et modi p̄p̄inquitatis oppositi. Primo ergo modo distantiæ secūdam propositū erat esse medium si ergo sumat appropinquare negabit tale medium. Verum ut dicit deci- mo metaphisicæ priuatio aliquādo negat totum habitū sicut cœci- tas. et dicit Aristotiles q̄ talis priuatio pōt appellari cōtrarietas: cum cōtraria sint que maxime distāt ut in eodē decimo dicit et sic pri- uatio totam distantiā negat: quā tale appropinquas est q̄ nullum habet mediū: et sic propinqua sunt iter quæ nihil mediat. sed omni- no ut sic adequant. et qd taliter appropinquat summo est etiam ip- sum summū. Aliquādo uero priuatio non interimit totum habitū: sicut male uidens uel semicæcus uel orbiculus non. n. q̄ male ui- det nihil uidet sed negat partem uisionis. et Aristotiles in eodē de- cimo noluit ista cōtraria appellari: quia nō maxime distāt: quare si appropinquatio nō negat totum mediū negat partem mediū. dices ergo appropinquare summo q̄ non per totam distantiā distat a sum- mo. Secūdo aut significato distantiæ qd erat differre: opponitur ap- propinquare. pro ut dicit cōuenientiā et similitudinē et hoc aut per- fectā et imperfectā. caliditas. n. ut octo perfecte cōuenit et assimila- tur ei ut octo: sed que est infra octo impfecte et secūdu quid. Tertio aut significato distantiæ qd ē magis distare opponit appropinquas: quod est minus distare. q̄ quidem solum partem negat: et non to- tum. Sed distantiæ que est p̄p̄rietas cōtinui pōt opponi appropin- quare pro ut negat illam separationē partium sicut unitas et indi- uisibilia distare non faciunt secūdam hunc sensum.

¶ Caput Tertium in quo ostenditur calculatorem et eum sequen- tes nō recte accepisse quid sit distare a summo et eidem appropin- quare immo neq̄ quid sit distare a non gradu et eidem nō gradu appropinquare.

¶ His aut que dicta sunt non difficile est uidere calculatōrē e istum et cōmuniter opinātes nō bene accepisse quid sit di- stare a summo et eidem appropinquare et in concine siue non cōsequenter ad sua dicta dixisse de distantiā a non gradu et pro- pinquitare ad eundem non gradum. dicit. n. antedictus calculator .u. g. in latitudine caliditatis que ponitur incipere a non gradu et terminari ad gradū ut. 8. q̄ caliditas. u. g. ut. sex distat ab ea ut octo ut duo siue per duo ob id quia inter eam que est ut sex et eam que

est ut octo ad modum superius expressum mediant duo. est etiam data caliditas ut sex eidem ut octo ppinque et non est fingere nisi etiam ut duo pp eandem causam. f. quia inter sex et octo mediant duo. Verum in primis querat cur ut sex distent a nō gradu ut sex et eidem non gradui appropinquat per sex et tñ cōparādo ad summū non distēt. sex nisi per duo. et cum nihil pōt magis uel minus distare uel appropinquare nō gradui nisi per quantum ipsum est: quā magis uel minus pōt distare uel appropinquare summo q̄ ipsū sit: cum demōstratū est q̄ inter non gradum et quēcūq̄ gradū nil proprie pōt mediare. nam gradus minor nō uere mediat inter nō gradum et gradum maiore: cum minor sit pars maioris. et mediū uere inter aliqua non est pars illorū: sed hoc erit per synecdochem sicut dictum est prius. Secundo quia si distare et appropinquare ad summū habent assumi penes intercepta inter illa et summū. Tunc sequitur q̄ quāto aliq̄ magis distat a summo tāto magis ei appropinquat. q̄ omnino impossibile est. hoc aut sic patet: quia sumpris duobus gradibus ut puta. a. et. b. sit a ut quattuor. b. ut sex: tunc. a. magis distat a summo q̄. b. quia. a. distat p quattuor. b. uero p duo distātia nāq̄ sumitur p intercepta inter aliqua ut dictū est. sed per idē. a. appropinquat ut q̄ttuor. b. uero ut duo tñ ergo sicut a magis distat. a. magis appropinquat. Predictus aut calculator fortassis uis dens hanc difficultatē finxit q̄ propinquitas denominata a minori termino est maior ea: que a maiori termino denominatur. dicit. n. habitū opposito modo se habere ad priuationē: quia ubi maior denominatio ibi maior habitus impositiuus: in priuatiuis uero contrario ubi minor denominatio ibi maior priuatio: nam remissio ut unū inquit ipse est maior ea ut duo. Contra quem instare stultius est q̄ ipsa opinio: cum ponat in maiori causa minore effectū q̄. n. a maiorem remissionē habeat. b. et tamen ipsum. a. sit minus remissum est in extremo fatuitatis. sed ipsum decepit quia accepit remissionem pro intēsiōe: ubi. n. est minor intēsiō bene ibi est maior remissio. et qd̄ est minus intēsum est magis remissum: et maiorem remissionē habet. Sed ipossibile est q̄: quod est minus remissum maiorem remissionē habeat. quare remissū ut unū non pōt esse magis remissū remisso ut duo: neq̄ appropinquās ut duo magis pōt appropinquare appropinquāte ut quattuor: ut predictus calculator fingit. Preterea si calidū ut quattuor appropinquat summo per interceptū inter quattuor et octo. propinquitas priuatiue opponitur distantīe ut ipse cōsuetur. uel ergo negat omnē distātiā sicut

dum opinionem q̄ si dicuntur relatiue distans et propinquū cum respectu eiusdem quia gradus ut sex dicitur distare et appropinquare per respectum ad summū opposita dicuntur de eodem. Et scias q̄ quāuis distans sit relatiuum et propinquū similiter: non tamen ista relatiue adinuicem dicūtur. sicut æquale et inæquale unūq̄q̄ per se est relatiuum tamen adinuicem non referuntur. quia neq̄ æquale est inæquali æquale: neq̄ e conuerso. immo sic adinuicem collata opponuntur priuatiue. quare distans et propinquum et si unūq̄q̄ de se sit relatiuum tamen adinuicem collata opponuntur secundum habitum et priuationem. Si ergo idem appropinquat summo et ab eodem distat ergo priuatiue opposita dicuntur de eodem. q̄ si dicitur ut dicendum est: non inconuenire ubi unū non negat totum habitum sicut idem est uidens et male uidens. Tunc queratur quid priuat an exclusam an inclusam et reddit argumentum qd̄ appropinquatio habet attendi penes illud q̄ includit et nō illud qd̄ excludit. Quare cūcludēdo dicitur q̄ distare a summo potest intelligi q̄ mediat aliq̄ inter ipsum et summū secundum modum dictū uel q̄ differt a summo per illud. n. qd̄ mediat differt a summo uel et tertio q̄ magis distet q̄ certum datum. et cum appropinquare opponatur ad distare primo significato distare opponetur appropinquare et hoc uel absolute negabit omne medium et sic qd̄ summo appropinquat ē æquale summo et est ipsum summū. Vnde omnis caliditas inter quam et caliditatem summā non est medium est ei æqualis et sic est summa si autem negabit non omne medium sed partem: sic non erit summa sed aliquid de summa non habebit et ab ea deficiet et per tale distabit et aliquid habebit. et sic appropinquabit qd̄ erit per negationem distantiæ a nō gradu usq̄ ad gradum in quo est. et sic per tantum dicetur appropinquare. u. g. caliditas ut sex per duo distat a caliditate ut octo. sed eidē gradui ut octo appropinquat nō simpliciter: quia nō priuat oē mediū: cū distet p̄ duo: sed priuat illā distantiā: que est ante se. et qm̄ illa est ut sex ideo negat illā ut sex. sed q̄rū negat de illa distantiā: tñm̄ ponit de habitu. ideo appropinquat p̄ sex et breuiter quia nō gradus solū distat ab octo p̄ octo: et gradus ut sex occupauit sex gradus illius distantie et hoc priuat appropinquatio quia appropinquare ē mediū negare. iō q̄dus ut sex appropinquat p̄ sex gradui ut octo et sic dicat de oibus aliis. Secūdo uero significato distat qd̄ ē distare opponit appropinquare q̄ est cōuenire sed qm̄ ex toto nihil conuenit cum aliquo si aliquomodo differt: qd̄ simpliciter conuenit

ad aliud. Non minus de intensiōe distinguendū est et de remissione. Verum scire oportet q̄ magnitudo et paruitas solum in ydionate nostro non significāt motum in quātitate. sed dicimus augmētationē et diminutionē: quarū una. s. augmētatio est motus de iperfecta quātitate ad pfectā. Illa uero. s. diminutio de pfecta ad iperfectam. sicut quinto phisicorū dicit: sed in qualitate est unū nomē utriusq̄ significās. Dicit et. n. intensiō motus in qualitate de iperfecta iperfectā: et remissio motus in qualitate de pfecta in iperfectā. et intensio et remissio dicunt et de qualitate ipsa: quia idem est nomen motui et forme quiescētē. Et iterum sumēdo intensiōē non p motus: sed pro forma quiescētē dupliciter sumi pōt ut supra dicebatur de ipsa magnitudine. nam et pro ipsa qualitate suscipiēte intensiōem et remissionē: que se habent ut subiecta et abioluta. et p ipsis respectibus fundatis in ipsa qualitate. Illud quoq̄ obseruādū est in intensiōe et remissione quod obseruabāt in magnitudine et paruitate. q̄ et si intensio et remissio sumant pro re intensā et remissā. uerius tamen intensiō q̄ remissio sic sumitur. quia omnis talis qualitas est intensā: sed non omnis est remissā: quia neq̄ infinitū neq̄ summū possunt esse remissā. Quare intensum cōuertibiliter se habet cū tali qualitate suscipiēte magis et minus: non aut remissum. Quo fit q̄ cū intensiō cū tali qualitate cōuertat unū pōt accipi pro altero: nō sic aut remissum: cum non omnis talis qualitas sit remissā. De omnibus autem istis modis separati dicendum est.

Caput Quintum in quo distinguitur de multiplici acceptione horum nominum penes quid habent attendi intensio et remissio et huiusmodi.

Non minus huiusmodi nomina penes quid intensiō uel aliqui huiusmodi habeant attendi distinguendū est. nam apud me et secundū cōmunē usum quem debemus imitari: iuxta illud philosophi primo thopicorum loquendū ut plures. Pōt. n. hoc multis modis intelligi. unus sensus esse pōt penes quid attenditur intensiō. i. per quod cognoscit intensiō. et hoc uel tanq̄ per definitionē eius: uel per causam: uel per signum eius: sic. n. solemus dicere per quid cognoscit eclipsis et. n. per priuationē luminis in luna cognoscit eclipsis tanq̄ per quid. et p definitionē: est et. n. eclipsis defectus luminis in luna: loquēdo de eclipsi lunæ. Quare si quera

177
tur per quid cognoscit eclipsis lunæ tanq̃ per diffinitionē respon
detur q̃ p deficere lumen in ipsa. ulterius si querat pp quid tale lu
men deficit respondet quia terra interponit inter solem et lunā.
Terram. n. interponi inter solem et lunam est penes quod cogno
scitur lunam deficere: tanq̃ penes causam: siue tanq̃ per causam. Eo
dē modo si tempore plenilunii aere existēte sereno: opacum lunæ
non causat umbram cognoscitur lunam eclipsari: nō tanq̃ per dif
finitionē proprie: neq̃ per causam. sed per signum siue effectum.
penes hoc igitur etiam cognoscetur lunam deficere. Consimiliter
si queratur penes quid attenditur uelocitas in motu. i. per quod co
gnoscitur aliquem motum esse uelocem. Primum indagādum est
intelligere quid sit moueri uelociter. u. g. dicimus q̃ est motus mul
tus in quali. causa autem quare est multus in quali est: quia ma
gna uictoria est motoris supra mobile. Ex effectu autem cognosci
tur: quia in paruo tempore multum pertrāsitur siue de spatio: siue
de quāitate: siue de qualitate. Ecce q̃ penes hec omnia et per hec
omnia attenditur siue cognoscitur uelocitas in motu. Quare simi
liter cum de intensiōe queritur penes quid attendatur: potest in
telligi quid est formaliter intensio qua causa est intensio: qd signū:
uel quis est effectus intensiōis. Eodem modo dicatur de magni
tudine et remissione et paruitate. Aliquotiēs ramen et non minus
in usu est. q̃ per huiusmodi interrogationes querimus certificari
de mensura. u. g. cum queritur penes quid attenditur magnitudo
rei: sensus est per quid mensuramus quātitatē rei. hoc est: que est
mensura metiendi ipsas quātitates. et quis est modus cognoscen
di finitatem uel infinitatem: et quanta unaqueq̃ sit. et etiam duo
bus comparatis adinuicem quam habitudinem habeant secundū
æqualitatem et inæqualitatem. et si æqualia quod horum est ma
ius et quod minus et in qua proportiōe et arithmetrice et geome
trice unum se habet ad alterum et huiusmodi consideratio est ma
gis mathematica q̃ physica uel metaphysica. prima uero econtra
rio. et de secunda se multum intromittūt isti calculatores: ut patet
insipienti libros suos parum autem aut nihil de prima: sunt et. n.
huiusmodi scientiæ (si nomen scientiæ merentur) medie inter phy
sicas et mathematicas et magis apellantur mathematicæ q̃ physice.
Et sunt sicut ceteræ scientiæ medie: de quibus dicitur secundo phy
sicorum. Isthis igitur modis potest intelligi penes quid intensio et
remissio attendantur.

**Explicit Sectio secunda. Sequitur sectio Tertia. in qua responde-
tur ad quesitū. Caput Primum in quo declaratur secūdu quā signi-
ficationē sumant intensio et remissio in pñti negotio.**

Cum aut dictum sit intensiōe et remissiōe posse sumi
et pro motu et p formis quiescētibus. tā et si subtilissi-
me sunt disputationes cōsiderādo eas secūdu q sunt
motus. tñ in pñti negotio nihil de illis intēdimus. cū
pp hoc hūc laborē non subiuius. neq; pñctus calcu-
lator aliqd i pñti suo tractatu dicit. Et quis multe adduci possēt dif-
ficulrates circa intensiōe et remissiōe sic sumptas. una tñ est pñ-
cipua de mō intēdendi et remittēdi. s. cum. u. g. caliditas de non gra-
du deuēnit ad certū gradū. immo magis de gradu iperfecto deuē-
nit ad pfectū. an sic fiat illa intensio: sicut in acumulationibus lapidū.
ut ex appositione lapidis supra lapidē utriq; remanentibus crescat
cumulus lapidū. sic ex supaduētū alterius gradus caliditatis ad gra-
dū priorē utriq; remanētibus fiat illa intensio. uel sit aliquis alter
modus. Et animaduertas q et si in augumētatione q est accumula-
tio: manifeste apparet modus ille. tamen sumēdo augumētationē
pprie pro ut in solis uiuētibus anima uegetatiua reperit et augu-
menationē p rarefactionē in qua eadē remanēte materia: fit ma-
ior dimensio. hoc est non minus latēs: imo fortassis plus. saltim de
augumētatiōe ppria: q de intensiōe et remissiōe. Tribus et. n. mo-
dis dicif augumētatio ut inquit comētator. xxii. comēto primi de
cōelo. Hāc aut qōnem subtiliter ptractauit uir celleberimus et diui-
ni ingenii Iacobus forliuiensis in quodā tractatu qui inscribit de in-
tensione et remissione formarū: multiq; alii illustres peripathetici
de hoc differuerūt quorū dicta taxare uel laudare non est pñtis ne-
gotii. Multe ēt alie solēnes difficulrates ptingunt circa intensiōe et
remissiōe augumētationē et diminutionē: q non sunt ad ppositā
inquisitionē. Quare eis relictis dūtaxat de intensiōe et remissione.
p formis quiescētibus dicemus.

Caput secūdu in quo declarat penes quid intensio et magnitudo
remissio et paruitas habeāt attrēdi sumēdo oīa ea p subiectis et ab-
solutis non aut formaliter et p respectibus.

Eliētis igitur intensiōe et remissione p motu: dicemus de
eis ut sunt formæ quiescentes et primo sumendo eas pro
subiectis et rebns suppositis intensiōi et remissioni siue
magnitudini et paruitati. Dicimus ergo secundum ea que in ante

habitis dicta sunt: dicere penes quid intensio et remissio attendat suae magnitudo et paruitas: potest uno modo intelligi: quid est qualitas uel que est illa qualitas que suscipit intensiorem et remissionem. uel propter quam causam sic suscipit intensiorem et remissionem: uel quid est signum sic intendi uel remitti? Et quātuncūq; iste sunt egregie et subtilissime inquisitiones: tamen in proposito nostro me intrinsecare quia nimis diuertere a principali proposito. et longa indigeret disputatione. Hoc enim negotium physicum uel uerius metaphysicum est. Alter uero intellectus est penes quid intensio et remissio sic pro subiectis sumptis siue pro fundamentis intensiōis et remissionis. i. per quid habent mēsurari? ut que est earum mensura quae cognoscuntur finitas et infinitas earum sub quo terminos uel quomodo cognoscitur terminus et ultimum earum? Ad quod respondentes dicimus primo accipiendum esse quod nihil proprie mensuratur nisi quantum: ut decimo metaphysicæ dicit Aristoteles quare si substantia uel qualitas uel aliquod aliud a quantitate mensuratur. hoc est non secundum se: sed pro quo ipsa subiecta: uel qualitas: uel ad aliquid: uel quicquid sit illud quantum induit. primo namque physicorum. dicit philosophus quantitatem quidem secundum se finitam uel infinitam esse. substantiam autem aut qualitatem secundum accidens. quantitas autem ex predicamentis partit in continuam et discretam. sed prima ratio mensurandi reperitur in discretis. secundo uero in continuis ut idem philosophus decimo metaphysicæ restatur. nam arithmetica est prior et abstractior geometria: quare prima mensurandi ratio in ea reperitur. Hinc est quod cum mensura debet esse minima et indiuisibilis hoc solum reperitur in unitate: que est principium cuiuslibet numeri. in aliis uero in terminis inuenitur indiuisibilitas: quatenus induunt unitatem. unde unitas arithmetica indiuisibilis est simpliciter. sed in continuis sua unitas est diuisibilis potentia: licet actu sit indiuisibilis. Quare redditur secundum quid indiuisibilis. cuius oppositum contingit in unitate arithmetica cum ipsa et secundum actum et secundum potentiam sit indiuisibilis: mensuraturus ergo in quocumque genere debet habere arithmetica. Quare plato in decimo de re publica multum significauit eius necessitatem. Habitis igitur regulis arithmeticae transituro ad alia numeranda opus est intelligere illud quod mensurandum est. et si non perfecta cognitione saltem aliqualem quantum sufficit per rationem metiendi. u. g. mensuraturus oleum licet non cognoscat quid sit oleum et causas olei: de quibus naturalis habet considerare. tamen aliquam cognitionem habet olei. et sic de aliis uerum cum decimo meta

physica mensura debet esse unigena mensurato et minima. quia
 aliter non esset certissima quod tñ est de ratione mensure sicut di-
 cit Aristotiles quarto physicorum tractatu de tempore. et decimo
 metaphysicæ. cum oleum sit continuū et tertio physicorum non
 datur minimum continuū cum sexto eiusdem demonstratum est:
 q̄ continuū est diuisibile in semper diuisibilia. et cōtinuū non po-
 test mensurari nisi a continuo. Quomodo ergo fieri poterit q̄ ole-
 um mensuretur? Quare Aristotiles decimo. metaphysicæ docuit
 ut in unaquaq̄ tali natura sumatur minimum unum: quod secun-
 dum naturam est minimum: uel secundum sensum: uel secundum
 institutionem. dicitur autem secundum naturā uel propter ipsam
 unitatem et binarium: que ex natura sunt minima. sicut tertio phy-
 sicorum tractatu de infinito docuit Aristotiles. ubi dixit in nume-
 ris dari primum et minimum sed non maximum. In continuis sal-
 tim permanentibus dari maximum et non minimum. uel ut ex-
 posuit diuus Thomas pp̄ expositionē suā et comentatoris q̄ tenet
 res naturales q̄tenus naturales esse terminatas ad maximū et mini-
 mum iuxta illud secundi de anima. Omnīū natura constātium de-
 terminata est ratio magnitudinis paruitatis et augmenti. licet qua-
 tenus continua sunt: non sunt sic terminata. dicitur autem mi-
 nimū secundum sensum quia fortassis ex natura non erit minimū:
 sed secundum sensum quia simpliciter uel fere ex cuiuscunq̄ par-
 tis ablatione redditur insensibile. uel erit secundum institutionem
 gentium minimū quod non est ita certum sicut aliq̄ priorum. Et
 ideo uidemus libras: uncias: et multas alias mensuras diuersifica-
 ri: secundum diuersitatē gentiū et locorū. sed ut idē in eodem deci-
 mo dicit Aristotiles conandum est accipere minimū q̄tum est pos-
 sibile. Neq̄ existimandū est omnibus cōtinuis et naturis esse idem
 minimum: sed aliud in tempore: aliud in motu: aliud in liquoris-
 bus: aliud in per se terminatis. Immo in his que sunt diuersarū spe-
 cierum potest contingere oppositum. nam existimandum est alie-
 rius mensuræ esse minimū ignis a minimo aeris: si quidem totum
 elementum ignis est maius toto elemento aeris et metheororū
 primo. sicut totum ad totum: ita particula ad particulā. hec autem
 minima Aristotiles appellat partes in actu: horū autem partes apel-
 lat partes in potentia sic itaq̄ mensura qua quātitates et qualita-
 tes uniuersaliter omnia mensurabilia metimur sunt minima: uel
 simpliciter uel secundū quid. Dictum est aut̄ alia a q̄titatibus mēsu-
 rari qd̄ intelligēdū est secūdo: quia (ut quarto physicorū dī) si p̄nus

15
 mensuratur. primo eius quātitas mensuratur. secundo substantia:
 nam primo. mensurātū est quantitas. Cōsiderandū autē est q̄ secun-
 dum tales partes res dicitur esse finita uel infinita. a partibus. n. po-
 tentialibus. i. minoribus ipso minimo non iudicat res finita uel in-
 finita: cum unūq̄q̄ continuū infinitas partes cōtineat potentiales.
 et unū infinitū non est maius altero. secundū ē numerū istarū par-
 tium res dicitur esse tāta uel tanta ut duo uel tria uel quattuor uel
 secundum aliquem alium numerū. q̄ si contingat aliquod habere
 plusq̄ unū uel multa minima. quia unū cum medietate uel cū ter-
 tia uel cum quarta et sic ulterius discurrendo: non auferat etiā quin
 illud dicatur primū in ratione mēsurādi illius generis. nam et si di-
 citur medietas minimi que est minor minimo saltem secundū in
 existentia: non tamen habet rationē mēsurādi nisi in habitudine
 et secundū denominationē ad ipsum minimū. unde. u. g. Si granū
 apud aromatarios dicitur minimū: et detur minus hoc. tamen nō
 capit cognitionē nisi quatenus est una partiū grani: et sic ē habē-
 mus preter mēsurā modum mēsurādi. quia finitas et infinitas et
 numerus secūdū replicationē minimi uel partis eius. et secūdum
 istum modū dicere possumus q̄ magnitudo et paruitas attendun-
 tur penes distantia a non quanto. et intensio et remissio penes di-
 stantia a non gradu. sumendo magnitudinē et paruitatē p̄ quanti-
 tate subiecta illis respectibus. et intēsiōnē et remissiōnē p̄ qualita-
 te intensibili et remissibili. Iſto modo intelligendo uidelicet q̄ quā-
 titas cui conuenit facere distare mēsuras incipiendo a non quan-
 to secundū numerū prime mēsure in suo genere: sic q̄ quotiens
 adequabitur prima mēsurā tali distātie. i. tali quantitati sic facien-
 ti distare incipiēdo a non quanto: tanta dicitur distātia. i. quātitas
 distans. q̄ si per unū tm̄ dicetur ut unū: si per duo ut duos: si consu-
 metur: finita. si non consumeat: infinita. q̄ si cōtingeret preter mē-
 suram integrā aliquid partis mēsure cōtinere ultra mēsurā uel
 mēsuras integras. secūdū illud ē fiet denominatio et qd̄ dictū est
 de magnitudine p̄portionabiliter itelligat de intēsiōe et remissiōe.

¶ Caput Tertiū Sectionis tertie in quo disputat penes quid habe-
 ant attrēdi magnitudo et paruitas intēsiō et remissiō sumptis ipsis
 formaliter et pro respectibus.

- Iſto de intensiōe et remissiōe de magnitudine et parui-
 d rate accipiēdo eas pro fundamentis et subiectis ipsorū re-
 spectuū. modo cōueniens est de ipsis dicere respectibus: et

hoc rationabiliter cū cognitio absoluti septimo metaphysicæ precedat cognitionem respectiui. et fundamentū precedat id: quod in eo fundat. Et qm̄ ut in sectione p̄cedente dictum est. cum dicitur penes quid habet attendi intensio uel aliq̄ cōsimile multis modis intelligi pōt. quorum unus erat per quid cognoscitur intensio tanq̄ per diffinitionem exprimentē quid est. ideo cū hec sit prima: ab ea fiet exordiū. prima et. n. hec est cum primo de anima ipsum quod qd est omnis demonstracionis est principiū. et posteriorū secundo ipsum si est imediate subsequē quid est. tertio quoq̄ metaphysicæ unūq̄ maxime uidetur cognosci cum suū quod quid est cognoscitur. primo aut̄ dicamus de magno et paruo tanq̄ de notioribus. Dicamus igitur secundū sententiā Aristotelis secundo posteriorū capitulo de modo uenādi diffinitiones. primo oportet uidere in quo genere sit ipsum diffinibile: et postea diuidēdo ipsum genus in diffinitiones tm̄ diuidere et cōponere ut quelibet pars se habeat in plus et totū in æque. et hoc saltem ubi ultima differentia non inueniatur. Quod an sit uerum: uel non non est presentis negotii. Cum igitur magnū et parū diffinibilia sint uideamus igitur in quo genere reponunt. Aristoteles aut̄ in p̄dicamentis in capitulo de q̄titate dixit ea non esse quātitates sed relatiua. Et dat ibi rationem quia esse relatiui est ad alterū esse. nam ad aliquid talia sunt quæcūq̄ hoc ipsum quod sunt: aliorum sunt. modo esse magni est ad parū: et eē. parui ad magnū. Erunt ergo magnū et parū de capitulo ad aliqd. Relationes aut̄ ut dicit philosophus in p̄dicamentis capitulo p̄prio sunt debilis entitatis: imo in tm̄ debilis q̄ comentator duodecimo metaphysice comēto nonodecimo dixit quidā pp̄ sui debilitatem eas existimauerūt esse de secundis intellectis. Quare ad cognoscēdum eas necessarium est sua fundamenta cognoscere. Fundamentum aut̄ magnitudinis est quātitas. nam quantitatis p̄priū est esse æquale et inæquale. Inæquale aut̄ duplex uel excedens. et sic est magnū. uel excessum: et sic est parū. æquale aut̄ nec est excedens neq̄ excessum: ut decimo metaphysicæ scribitur. Quare magnitudo et paruitas fundatur in quātitate. modo aut̄ uidere oportet q̄ sunt cōplentia suas rationes: cum tantum scire sua fundamenta nō sufficiat. Verum cōsideranti apparebit duo rationes magni: et illis duobus duo opposita rationem parui integrare. Excessus. n. et continens rationem magni cōplent. Magnū. n. est q̄ aliud cōtinet et excedit. Contineri uero et excedi rationē parui p̄ficiunt. Nam paruum est quantū ab alio contentū et excessum. Hec aut̄ sic est uidetur

Due sunt magni cōditiones: una est q̄ sit totum: respectu cuius dicitur magnū. illud uero pars. sed totum ut totum est plus est parte et ipsam excedit. quare magnū excedet parū et ipsum parū excedetur. Altera uero cōditio est q̄ magnū est forma respectu parui ipsum uero parū est ut materia: modo formæ est continere. quia ut dicit philosophus quarto physiconū tractatu de loco quidā existimauerunt locum esse formā quia locus cōtinet locatū: materia uero continet. Quare magnū cōtinebit parū: et parū ipsum continet. Ex quibus cōcludit̄ tria cōplere rationē magni: q̄tum. s. tanq̄ fundamentū. continere: ut differētia remota. et excedere. tanq̄ proxima. Tria quoq̄ rationē parui. Quantū s. tanq̄ fundamentū utriusq̄ cōmune: quod et materia et quasi genus appellari pōt: cōtineri opposito mō se habens ad cōtinere: quod est differētia remota. et excedi tanq̄ ultimū completiuū. Erit igitur magnū q̄tum cōtinens et excedens aliud quantū. Parū uero quantū contentū et excessum ab alio quāto. Ex quibus est uidere q̄ et si magnū de rationē sua dicat cōtinere et excedere: magis tamen dicit excedere q̄ cōtinere. si eut homo magis dicit intellectuū q̄ sensitiuū. et sic parū magis dicit excedi q̄ cōtineri. Testant̄ aut̄ his que dicta sunt. s. q̄ uera est definitio magni. Quia multi conati sunt pbare q̄ omne totū est maius sua parte. p hoc quia totū cōtinet partē et aliquid ultra: tanq̄ illud sit definitio maioris uel magni. Et quēadmodū dictū est de magno et paruo: sic dicendū est de inteso et remisso. Neq̄ aliqua differentia est nisi ex parte fundamēti. quia fundamētū magni et parui est quātitas. Intēsū aut̄ et remissi qualitas. quia sicut propriū est q̄tatis esse æquale uel inæquale. et inæqualitas est causa magni et parui. sic propriū est qualitatis esse simile uel dissimile. et dissimile facit intēsū uel remissū. Intēsū ergo est quale cōtinens et excedens: aliud quale. Remissū uero quale est qd ab altero quali cōtinet et excedit̄. Ex his igitur apparet penes quid cognoscunt̄ magnū et parū intēsū et remissū formaliter accipiēdo ea tanq̄ p definitionē siue qd quid est.

¶ Caput quartū Sectionis tertie in quo disputat̄ an aliqua quinque positionū rememorarū dat quid sit magnitudo et paruitas intensio uel remissio secundū modū nunc demonstratū.

Odo opere preciū est uidere an aliqua dictarū quinque opinionū rememorarū expresserit formales rōnes magni et parui intensi et remissi. Et primo de primis quattuor cum uideant̄ esse magis unigenæ. Dicamus ergo q̄ omnes illi modi

adquattuor reduci possunt. primus est ut intensio attendat penes appropinquationem ad summum. et in hoc conveniunt prima et quarta opinio. Secundus est quod remissio attendat penes distantiam a summo. et in hoc conveniunt prima et secunda opinio. Tertius est quod intensio attendat penes distantiam a non gradu. et in hoc conveniunt secunda et tertia opinio. Quartus est quod remissio attendat penes appropinquationem non gradui: et in hoc conveniunt secunda et quarta opinio. Sigilati discurremus per unum quodque modorum. Et primo circa primum. Et manifeste apparet quod appropinquare summo nullo modo potest esse formalis ratio intensi. quia appropinquare summo vel summi secundum primum significatur: quod est negare distantiam inter tale gradum et summum et hoc vel negando totum vel negando partem. et quomodoque accipiat: non versificabitur quia si negat totam distantiam: illud erit verum solum de summo. infra. n. quaecumque gradum et summum cadit distantia. quare sic solum summum intensum est quod est falsum. nisi arithmetice sumatur. quod non est: quod queritur. Si vero negat partem distantiae: tunc nihil erit intensum. nisi ut considerat in habitu dine ad summum quod falsum est. possum. n. intelligere gradum ut quattuor esse intensum respectu gradus ut duo: quumcumque nullam habeam considerationem ad summum ut patet comuni experimento. sed si appropinquare ad summum esset formalis ratio intensi minime siue illo cognosci posset. et quantumcumque omne intensum appropinquet summo et e converso. non tamen sequitur quod illa sit formalis ratio eius. plus. n. requiritur ad hoc quod sit eius ratio formalis. sicut quantumcumque omne productum ab homine et a sole sit homo et e converso non tamen sequitur quod produci ab homine. et a sole sit de intrinseca ratione hominis. licet fortassis est de extrinseca. si vero appropinquare summo sumatur per non distingere siue convenire cum summo vel totaliter vel secundum quid. non est sic summo appropinquare est intrinseca ratio intensi. nam si est totaliter summo convenire et nullo modo differre: sic tamen ipsi summo conveniet. nihil. n. est tale nisi summum: si vero secundum partem intelligatur verum est quod nihil est intensum nisi simpliciter vel secundum quod conveniat cum summo sed ex hoc non sequitur quod sic convenire sit eius ratio formalis. sicut et si nihil est homo nisi assimilatur deo. tamen deo assimilari non est eius ratio formalis. Si autem sumatur appropinquare pro minus distare a summo: tunc remouebitur ipsum summum a ratione intensi: et non oportet et quod et si omne intensum quod non est summum minus distat a summo aliquo certo dato: quod per hoc illa sit sua ratio formalis: cum intrinsece aliquid potest cognosci esse intensum quumcumque non intelligatur sic minus distare a summo. o. Ex quibus sequitur quod secundum quaecumque modum acci-

piendi appropinquare summo: non est formalis ratio intensi ut inten-
 sum dicat de quocumque intenso. Restat modo differere an distare a
 summo sit de int intrinseca ratione remissi. Et eodem modo discurre-
 ti ut in priori apparet quod non. quia uel sumitur distare eo quod medium
 inter ipsum et summum cadit: uel quia differt a summo. uel quia ma-
 gis distat quam unum certum datum. sed nihil horum est de intrinseca rati-
 one remissi uniuersaliter. id est respectu cuiuscumque sue latitudinis: quia
 et si omne remissum in sua latitudine distet a summo et differat a su-
 mo. et magis distat quam certum datum: cum non sit assignare minimam
 distantiam: cum non detur minima quantitas. non tamen oportet quod il-
 lud sit de sua formali ratione. multa. nam intelligunt esse remissa. et non
 comparantur per distantiam a summo quia scio perfecte quantum sit pro
 ratione intrinseca: quod gradus ut duo est remissus respectu gradus ut
 quattuor quauis non comparatur ad ipsum summum nihil tamen deat-
 ticolate potest scribi esse remissum respectu summi nisi comparatur per distan-
 tiam ad summum. sed hec non est uniuersalis ratio remissi sed remissi
 respectu summi: quare neque iste secundus modus est uerus ut in pro-
 posito sumitur. Tertius autem modus. scilicet quod intensio habet attendi penes
 distantiam a non gradu. uerum cum distare a non gradu tribus mo-
 dis intelligi potest ut dictum est in proprio capitulo nullus dari potest nisi
 tertius qui est comparatiue sumptus. scilicet magis distare et quam comparati-
 ua sicut nulla relatiua possunt intelligi nisi in habitudine ad alterum
 cuius esse est ad alterum esse. ideo intensum erit quod magis distat a
 non gradu altero uel quam aliud. Et ex quo illud aliud minus quod distat
 minus distare est appropinquat. illud erit remissum quod minus distat.
 intensio ergo habet attendi in comparatione ad unum aliud. scilicet ad remis-
 sum. que sic se habent quod intensum comparatum suo non gradui ma-
 gis distat ab eo non gradu quam remissum. eidem non gradui compara-
 tum distet: quod est maiorem includit latitudinem intensum accipien-
 do a non gradu quam ipsum remissum includat ab eodem non gradu in-
 cipiendo. et reuera iste potest esse uerus et formalis intellectus intensi
 et remissi uel uerius causalis ratio intensi et remissi. nam si ideo. a.
 est intensum quia plus. de latitudine qualitatis includit quam b. quia b. redditur
 remissum. a. continet. b. et excedit: b. uero continet et excedit ab
 ipso. a. sed ex declaratis in superiori capitulo hec erant rationes for-
 males intensi et remissi. quarum distare a non gradu et eidem appropi-
 quare. scilicet magis et minus distare. quod est plus et minus includere:
 erunt de ratione intrinseca intensi et remissi: uel imo uerius saltem
 fundamenta immediata intensi et remissi sicut habere unam quantitatem

rem secundū denominationē est causa æqualitatis et unam qualitatem causa similitudinis. quinto et. n. metaphysicæ æqualia sunt quorum quantitas est una. similia quorū qualitas est una: inæqualia quorum nō est una quātitas sed maioris gradus sua denominatio est a numero posteriori minoris uero a numero priori: dissimilia sunt quorum non est una qualitas sed unius sua denominatio est a numero posteriori alterius uero a numero priori: sic in ppositio intensum est quod alteri comparatum plus includit remissum uero quod minus includit sed quod plus includit q̄ alterum continet illud et excedit. quod uero minus p̄tinet siue includit q̄ aliud continet ab illo et excedit. Quare sic distat a non quanto uel a nō gradu et eidem appropiquare uel est de intrinseca ratione intensi et remissi uel est p̄ximū et immediatū fundamentū eius sicut unitas qualitatis est p̄ximū fundamentū et causa similitudinis nam ut dictum est similia sunt quorū qualitas est una. sic intensa et remissa sunt. quorū nō est qualitas unius denominationis sed una plus includit de distantia a non gradu. i. sua distātia denominat a numero posteriori et est illud intensum alterius uero a numero priori et est illud remissū. Vnde hic attendendū est q̄ non recte dicitur illud est maius respectu alterius qd̄ maiore distantiā p̄tinet et c. quia idem per idem diceretur. nam restat dicere quare maior est illa distantia et in diffinitione maioris ponere maius quare caute dictum est cuius q̄ritas denominat a numero posteriori. qd̄ nō uidet calculatores. Verum quātumcūq̄ hoc sit uerum et magistraliter dictū: iste tamen non fuit intellectus calculatoris ut superius aperte ostendimus. quia non sumpsit distare et appropiquare p̄ magis distare et minus distare: sed accepit ea sine cōparatione ad alterū cum nollet remissum esse secundū habitudinē ad intēsum et ex simpliciter finite distare a non gradu et eidem finite appropiquare p̄clisit unū impossibile. .s. q̄ gradus sūmus qua sūmus est: est remissus. quare dictum est istum non fuisse eius intellectū cum tamen debebat esse. Imo et si recte aspexeris neq̄ illa est cōueniēs causa .s. q̄. a. sit maius. b. quare magis distat a non quanto. b. quia sic maius diffinitur per maius sed causa materialis. quare. a. est maius. b. est quia quantitas. a. a posteriori numero denominat q̄. b. quā nullo mō ille modus est cōueniens. Quartus aut̄ modus. .s. q̄ remissio attendit per appropiquationē ad non gradū nullus est modus qui pōt uerificari nisi antedictus. .s. minus distare de quo satis habunde dictum est. nunc ergo sup̄sedeamus. Reliquū est uidere de quinta opinio

ne que ponit fieri secundum maiorem et minorem admixtionem
 cum suo contrario an data opinio expresseit formalem intellectum in
 tensi et remissi. Et dicendum est quod cum Aristotelis et Plato dixerunt
 remissionem fieri per admixtionem cum suo contrario per contrari
 um non intellexerunt contrarium quod opponitur secundum speciem distin
 ctam ad oppositionem secundum priuationem et habitum: Quoniam ut be
 ne argumetur est: non omnia intensibilia et remissibilia habent tale contra
 rium. et in habentibus tale contrarium apud omnes non uerificatur illud .s. quod
 qualitates eiusdem speciei cum contrariis secundum aliquos gradus se co
 patiunt: neque secundum tenentes tales qualitates se adinuicem copati se
 cundum aliquos gradus causa intrinseca et per se intensiōis et remissi
 onis est admixtio cum suo contrario: sed magis est cum causa et causa co
 mitas. sed per admixtionem cum suo contrario intelligunt priuatiue op
 positum. uolunt ergo esse eam remissionem admixtionem ex habitu et pri
 uatione sibi opposita: sic quod nulla natura uere potest esse remissa secun
 dum illam naturam: nisi partem habeat de habitu: et de perfectione illius na
 ture: et partem sit priuata ab illa natura secundum quod conuenit illi nature:
 qua talis natura est. Vnde omnino cecus non dicit remisse uidere:
 quia nihil habet de perfectione et habitu uisus. neque est perfectissimi uisus
 dicit remisse uidere. Quia nihil habet de defectu uisionis. Sed or
 biculus siue semiuides siue semicæcus quia utrumque habet. .s. de habitu
 et de perfectione: Modo ex his quod dicta sunt patet Aristoteli et Platonem
 bene tetigisse naturam remissionis: eo modo quo diffiniuimus superius. Nam
 remissionem secundum nunc dicta est. quod habet de habitu et de defectu:
 si ergo deficit ab aliquo: illud a quo deficit excedit ipsum. et ubi hoc
 deficit illud respectu huius superhabundat. ex eo autem quod habet de habi
 tu sed deficiente ab illo istud continetur ab illo. quare si ex eo remissionem
 est: quia habet habitum et perfectionem deficientem ab aliquo: illud aliud
 continetur et excedit istum. et sic hoc continetur et excedit. sed hec erat
 ratio remissionis quare componi ex habitu et priuatione est contineri et ex
 cedi. Hoc igitur quod est componi ex priuatione et habitu uel est totaliter
 idem quod contineri et excedi: uel est causa proxima ad contineri et exce
 di. Sicut minus contineri erat idem uel causa quod continetur et excede
 re. Remissionem igitur est quod minus includit de distantia a non gradu. et quod
 est compositum ex habitu et priuatione et quod continetur et excedit. unde
 quasi sunt synonyma. uel uerius unum est causa adequata alterius. si
 autem remissio opponitur intensum et remissum quia remissum est: est per defi
 cere. Intensum quia intensum est: est per superhabundare ab eo in quo defi
 cit remissum. Signatim autem dicitur quia intensum est: quia stat Intensum

aliq: ut qđ non est summe intensum: deficere: sed hoc non est qua
 intensum est: sed qua remissum est. Intensio igitur est quod super
 habundat ubi deficit remissum: Non ergo intensum qua intēsum
 est: est ex admixtione habitus et priuationis. sic. n. omne intensum
 esset admixtum cum suo priuatiue opposito. quod quidem de sū
 mo nullo nō concedi potest. Erit igitur intensum qua intensum
 est habitus superhabundās ubi deficit alterum. s. remissum. quia si
 remissum includit priuationem. Intensum qua intensum excludit
 illam priuationem et defectum. quem remissio ponit. hoc autem
 est esse non admixtum ut sic cum suo contrario. i. cum priuatione
 opposita. Quare fit intensio per minorem admixtionem cum suo
 contrario. i. excludendo defectum. et ideo remissio dicit defectū:
 Intensio superhabūdantiam ab illo defectu. Hoc autem est illud
 continere et excedere. et magis a non gradu distare. i. plus de distā
 tia illa includere. Intensum ergo est quod cōtinet et excedit aliud.
 Quare plus de distantia a nō gradu includit. hoc. autem est super
 habūdare a defectu alterius. quare uel sunt ista synonyma uel uuū
 est causa proxima alterius. Magis autem admisceri cum suo con
 trario non est causa proxima remissi sed magis remissi et maxime
 admisceri est causa maxime remissi. iuxta illud topicum sicut se ha
 bet simpliciter ad simpliciter: ita magis ad magis: et maximum
 ad maximum. sic intensum magis habere superhabundantem et ma
 gis intensum magis superhabundantē: et maxime intensum ma
 xime superhabundantem. remissio igitur fit per admixtionem sui
 contrarii. i. priuatione oppositi. Intētio uero per minorem admix
 tionem. i. per priuationem siue exelusionem illius defectus: qua
 intensio est. qđ si aliquando (ut tertio topicorum nono capitulo) di
 citur albius esse per impermixtionem cum nigredine. per nigredi
 nem secundum suam consuetudinem intelligitur priuatio albedi
 nis. Hec autem priuatio necessaria est in omni gradu citra ultimū
 et perfectissimū cuiuscunq; latitudinis: Ideo dicit comentator co
 mēto qnto tertii de aia qđ omne pter primū principiū. i. deum ha
 bet priuationem sibi admixtam: non quidem secūdum propriam
 naturā entis. Sed secundum qđ ens est: Quare theologi dixerunt
 qđ omne preter primū est cōpositum ex perfecto et imperfecto. quia
 omne pter primū deficit ab ente simpliciter et pfectissimo. Ex qbus
 est uidere qđ sola tertia opinio et quinta declarāt formales rationes
 nten si et remissi: uel causas proximas formalis rationis intensi et

remissi. sed illa tertia non est ea calculatoris secundū istum intellectū quem dedimus quia longe aliter sensit ut declaratum est. Et cum nō puduit negare Aristotilem et Platonē: quod fortassis fuit. quia non uidit hoc ab Aristotile: uel si uidit ex sua ignorātia neglexit: cū ipsum minime intellexerit sicut dictum est de intenso et remisso: sic suo mō dicat de magno et paruo. nulla et. n. differentia est nisi quia magnū et parū sunt in quātitate: sed intensum et remissum in qualitate.

¶ Caput Quīrtū Sectionis Tertię in quo disputat penes quid attēdant intensio et remissio magnitudo et paruitas tanq̃ penes causā.

Iso igitur que sunt formales rationes intensi et remissi magnitudinis et paruitatis. et his sumptis p̃ respectibus: quod est penes quid tanq̃ penes diffinitionē et causam formale extendēdo nomen cause formalis ad formā ne dum p̃ficiēte: sed et declarantē quid est. eo modo quo tertio metaphysicę dicī mathematicalia demonstrare per causam formale: sicut et citat comentator primo primi physicorū. Restat modo uidere penes quid tanq̃ penes alia genera causarū. Et primo de causa materiali sumendo materiā p̃ fundamēto. Dicamus igitur sicut supra uisū est q̃ æqualitatis et inæqualitatis causa est quātitas. nam ut quinto metaphysicę dicitur æqualia sunt quarum una secundū denominationē numeri est quātitas. Quare causa p̃xima materialis æqualitatis sunt due quātitates eiusdem denominationis secundū numerū: inæqualitatis uero due quātitates diuerse secundū numeri denominationem. cum inæqualia sunt quorum nō est una quātitas. sed magni semp̃ denominatio ē a posteriori numero īspectu parui. Huius uero a priori numero: respectu magni. ut bipedale est parū respectu tripedalis. et parū denominat in hoc a binario: magnū uero a trinario. sed binarius trinariū natura precedit. Eodem modo dicatur de omnibus aliis: in intenso etiam et remisso per totum eodem mō dicatur. Exceptis quia hoc est in qualitate. Illud uero in quātitate. licet talis qualitas se habeat per modum quātitatis. sicut supra dictum est. Hec aut̃ materia siue causa materialis est: a qua non abstrahit mathematicus. quia est materia ymaginabilis: siue intelligibilis. de qua septimo metaphysicę dicī mathematicū ab ea nō abstrahere. ut patet inspicienti libros mathematicorū quare Arist. posteriorū secūdo docēs demonstrare p̃ genus causę materialis: exēplificauit in mathematicis tanq̃ de certioribus. cum secundo metaphy

sicæ sint in primo gradu certitudinis. Attēdendum autē est q̄ causa materialis magni non assignatur p̄ magis distare a non quāto : uel maiorem quantitatē includere. sicut isti calculatores inepte dicū: quia sic esset declarare magnum p̄ magnū . Nam si. a. est maius. b. quia magis distat a non quanto: q̄. b. sic. a. est maior distantia : quia est maior distantia. nā. a. nihil aliud est q̄ distantia illa. Preterea esto q̄ distātia. a. distinguere ab. a. tunc aestat querere penes quid attēditur maior distātia. et nulla pōt esse resolutio: nisi quia denominatio suæ mensuræ est secundū numerū posteriorē: illius uero secundū priorem. quia dictum est q̄ causa magni est quantitas denominata a numero posteriori. Parui uero e contra. Sed de causa effectiua et finali non se intromittūt. mathematici et ideo tertio metaphysicæ et physicorū secundo dicitur q̄ in eis non est bonū. i. non cōsiderant bonū quia abstrahunt ab efficiente. sicut ēt comentator primo comento primi physicorū rememorauit. Quare satis breuiter de his et in cursu dicemus. Causa igitur q̄re caliditas ut quatuor est intensior ea ut duo secundū causam efficientē. est ex uictoria motoris supra motū. ut quia agens quod p̄duxit caliditatē ut quatuor: maiorem uictoriam habuit supra suū passum : q̄ quod p̄duxit caliditatē ut duo. et hoc cōputando oīa que faciunt ex parte agentis et ex parte passi ut cōtrarietas potentia aproximatio et sic de ceteris requisitis que faciunt ad intēsiōrē actionem siue fortiorē siue debiliōrē: de quibus nunc non est presens p̄positum. Eodem modo dicatur in causa finali quia maior fuit finis unius q̄ alterius non deficientibus aliis causis requisitis: fuit in uno producta intensior caliditas q̄ in altero. ut maior mensura caloris fuit in corde animalis q̄ i epate uel cerebro qa cor est sōs caloris et gignitiuū spiritus uitalis: deinde in epate qa productiuū est Epar spiritus naturalis. minus autē in cerebro quia cerebrū facit spiritus animales. sed spiritus uitalis est calidior nutritiuo. et nutritiuus calidior ē animali. hec autē dicta sint p̄ modum exempli. et secundū cursum medicorum. quia in omnibus non cōueniūt medici in his cum philosophis. sicut est uidere. et in de partibus animalium et in de generatione animalium . Aueroys quoq̄n secundo coligeth satis acutē de hoc disputat. sed qm̄ ut diximus de huiusmodi causis non se intromittunt mathematici et ualde parum calculatores: ideo ne uideamur a principali discedere hec breuiter dicta sint et magis ad excutandum homines. ut preter formalem et materialem considerent etiam alias causas quare et c.

Caput Sextū Sectionis tertie in quo disputat̃ penes quid tanq̃
penes effectū attendant̃ magnitudo et paruitas intensio et remissio.

Offet etiam inquiri penes quid tanq̃ penes effectū magni-
p tudo et paruitas intensio et remissio attendant̃. et cum ua-
ria possunt esse signa: per que illa possumus cognoscere: et
fere innumerabiles: ideo illa non recensebo: nisi secundū quandā ge-
neralitem. et per modū exempli q̃. n. una qualitas sit altera intē-
sior: si est de actiuis cognosci pōt ex inmutatione sensus tactus cœ-
teris paribus: ut an caliditas pueri et iuuenis sint æquales uel inæ-
quales. Sic. n. docet Galenus in comēto illius amphorisimi primæ
particulæ. Qui crescunt plurimū habent innatum calorem. Albe-
dines aut̃ æquales et inæquales quia æqualiter uel inæqualiter cœ-
teris paribus disgregant uisum. Soni aut̃: quia æqualiter uel inæ-
qualiter imutant sensum auditus. et p̃portionabiliter suo mō de
aliis dicatur. unde existimandū est q̃ causa suscipiēte magis et mi-
nus. effectus etiam suscipiat magis et minus. quare ex effectū pos-
sumus arguere causam et econtra. secundum diuersos modos co-
gnitionis. sicut docet Aristotiles in primo posteriorum in capitu-
lo de cōuenientia et differentia inter demonstratiōē quia et p̃pter
quid. ex æqualiter ergo cōgregare et disgregare uisum: cum pari-
tate aliorum: ponemus albedines et nigredines æquales: inæquali-
bus cōgregationibus et disgregationibus inæquales albedines: et
nigredines et econuerso. Et sic dicendū est de quātitaribus. unde
breuiter suscipiant̃ effectus cuiusuis suscipientis maius et minus
siue magis et minus ex effectū infer̃ causa et econtra. uerum quia
ut dictum est huiusmodi fere innumerabilia esse possunt. ideo suffi-
ciat. in uniuersali sic cōmemorasse. Et altera est causa: quia huius-
modi cognitio non est essentialis: et ad imediata non resoluit: qđ
est alienum a doctrina perfecta. q̃ aut̃ non sit essentialis patet quia
(ut decimo metaphysicæ habet̃) mēsurā et mensuratū debēt esse
unigenæ: cum multitudo unitatū unitate menseat̃. et numerus
numero. et linea linea. et sic de cœteris mō caliditas et opatio cali-
ditatis nō sunt unigenæ: ut patet cū in diuersis p̃cicamētis repo-
nant̃: Neq̃ etiam ad imediata deducit. quia si dixerō. a. albedo est
intensior. b. albedine. quia cum aliorum paritate magis disgregat
resistat adhuc dubitatio. p̃ quid sc̃i disgregatio. a. esse maior disgre-
gatione. b. cum in effectibus saltem essentialiter ordinatis non est
procedere in infinitum. oportet tandem deuenire ad rationē for-

malem: ad quam fiat immediatio. de qua supradictum est. unde disgregatio. a. est maior disgregatione. b. quia eam continet: et excedit. ad quam fiat immediatio. Quare his de causis hec que dicta sunt sufficiant quantum ad cognitionem per effectum.

¶ Caput septimum Sectionis tertie in quo declaratur penes quid attenduntur magnitudo et paruitas: intensio et remissio ut sunt formaliter respectus quo ad modum mensurandi

Vm igitur dictum sit penes quid attendunt intensio et remissio magnitudo et paruitas penes causam formalem: nec non penes alia genera causarum. Consimiliter etiam quantum ad effectus. Restat modo dicere de regula: siue de modo mensurandi eas. et hoc secundum quod dicuntur esse respectiva siue respectus. dictum est. n. quod formalis ratio magni erat excedere et continere: contrario modo parui: quia contineri et excedi. modo conueniens est ponere mensuras et quo ad excessum nec minus quo ad continentiam. et sic proportionabiliter de excedi et contineri. que non differunt adinuicem nisi secundum actiuum et passiuum: et secundum superhabundantiam et defectum. In primis sciendum est secundum omnes scribentes de proportionibus. Excessum quidem facere proportionem arithmetica: continentia uero geometrica: si igitur. a. est magnum ad. b. cum. a. ipsum contineat et excedat. b. aliqua continentia pertinet et aliqua excessu excedit. igitur uel infinito uel finito. cognoscitur autem an finito excessu excedat uel infinito per regulas superius assignatas. quia accepta minima mensura illius generis: si per finitas replicationes non consumitur excessus ille redditur infinitus. si uero per finitas replicationes consumitur: erit finitus. et secundum numerum replicationum per terminum dicitur excedere. u. g. sicut quinque differunt excedere tria per duo. quia ultra tria pertinet duo. et talis excessus appellatur differentia: quia demptis duobus a quinque ipsa quinque quo ad numerum non differunt a tribus. quod si non esset una mensura integra ut se habent quinque cum dimidio ad dicta tria: sumetur integrum cum interrupto: uel si solum est interruptum. tantum interruptum sumetur. sciatur ergo proportio quam magnum habet ad paruum: in quantum magnum excedit paruum per talem differentiam. et per talem modum: que communiter proportio arithmetica nuncupari solet. Quantum uero ad continentiam: recurratur ad ea: que dicuntur a diuino Boetio in arithmetica sua: et etiam lucide collecta sunt ab Alberto de Saxonia in tractatu de proportionibus. qui est communiter in usu. quia omne

habēs pportionē maioris inæqualitatis secundū cōtinentiā uel geometrice ultra hoc q̄ p̄tinet semel ipsum: oportet aliquid ultra cōtinere illud. ultra aut̄ uel ad minus est tm̄ q̄tū cōtentū: uel nō est: si ad minus est tm̄: uel p̄cise: uel plus. si p̄cise: sic est duplū. et ne ponā librū in quaternione illuc recurre ad auctores citatos: ubi hęc itelligere potes. sed tm̄ sufficiat intelligere p̄ p̄tū negotio: q̄ magnū ut referē ad parū: cōtinet et excedit illud. ecōtra uero parū cōtinet et excedit ab ipso magno. Cognoscis aut̄ q̄rus sit excessus p̄ minū mā mensurā illius generis. siue p̄ partē illius minime mēsuræ. si illa mēsurā est de genere continuorū: q̄a si esset unitas arithmetrica ut frequēter dictū est. esset symplīciter īdiuisibilis. et q̄ talis cognitio siue mēsuratio dicit̄ arithmetrica pportio: siue secundū pportionē arithmetricā: p̄tinetia aut̄ quā habet magnū ad parū: cognoscis p̄ numerū cōtinentiæ eiusdē magni ad parū: ut p̄ semel uel bis: uel ter: uel p̄ solum semel cōtinere. parū et partē eius: uel ē p̄ multo: tiens cōtinere et partē secundū regulas datas in libro pportionū. quas ego non pono: cum eas p̄suppo nam esse satis notas hunc tractatū itelligere cupiētī. huiusmodi aut̄ cōparatio geometrica secundū cōmunē apellationē nūcupat̄. quare scire poterimus pportionē magni ad parū et arithmetrice et geometricæ. parui aut̄ ad magnū p̄cise secundū denominationē quo ad utrunq̄. s. et geometricæ et arithmetrice est eadē: nisi quia una. s. magni ad parū: dicit̄ sup̄habuodantiā: altera. s. parui ad magnū dicit̄ defectū. unde quattuor ad duo arithmetrica ē p̄ excessū ut duo: duo uero ad quattuor est p̄ excedi et p̄ defectū ut duo. quattuor ad duo est dupla pportio geometricæ. duo uero ad quattuor est sub dupla. Quomodū aut̄ dictū est de magno et paruo: sic pportionabiliter dicēdū est de intēso et remissio. nisi quia hęc sunt in qualitate. Et illa erāt in q̄titate et sic satis in generali dictū est de cōparatione magni ad parū intēsi ad remissū. et ecōtra. Quomodo se habeant secundū excessū et cōtinentiā et secundū excedi et cōtineri. qd̄ est arithmetrice et geometricæ adinuicem cōparare.

¶ Caput Octauū tercię Sextionis in quo disputa f̄ de cōparatione magni ad parū et parui ap̄ parū eodē modo de intēso et remissio omnibus formaliter sumptis.

Stensum est superius q̄ si due quātitates eiusdē generis

o adinuicem cōparentur: uel erunt æquales uel inæquales:

causa autem proxima et fundamētalis æqualitatis a qua ē

mathematici non abstrahunt: est unitas quātitatis. cum quinto me

taphysicæ æqualia sunt: quorum una est quātitas: inæqualitas uero est diuersitas in quantitate: cum inæqualia sunt: quorū non est una quantitas: sed cuius quātitatis denominatio est a numero posteriori: illa est magna ad alteram quantitatē: cuius est denominatio a numero priori. hec autē parua ad illam. dictum est etiam de cōparatione quam habent magnū et parū inter se: et arithmetrice et geometricē. siue secundum continentīā et excessum. Modo uisū dēdum est de cōparatione magni ad magnum: et parui ad parū. et his formaliter sumptis. secundum q̄ significant respectus. nam quēadmodum due quantitates absolute eiusdem generis adinuicem cōparate uel sunt æquales: uel inæquales. ita duo magna uel parua adinuicem comparari possunt secundum æqualitatem uel inæqualitatem. possunt. n. esse et æqualiter magna: et inæqualiter magna. Et duo parua possunt esse æqualiter parua: et inæqualiter parua. Quēadmodū. n. si sortes est similis Platoni: et Cicero eidē Platoni. sit etiam similis. sortes et Cicero assimulantur ambo Platoni et eidem Platoni. isti duo sortes. s. et Cicero possunt cōparari secundum æqualitatem similitudinis et inæqualitatem. ut dicatur sortes tantū assimilatur Platoni quantum Cicero eidem Platoni assimilatur. uel minus. uel plus idem sortes assimilatur Platoni q̄ Cicero eidem Platoni assimiletur. sic etiam nō minus uere et apte dicere possumus tantum. a. est magnum respectu. c. quantum sit. b. magnū respectu eiusdem. c. uel. a. est plus uel minus magnum respectu. c. q̄ sit. b. magnum respectu eiusdem. c. Neq̄ inconuenit ali quādo respectum habere pro pximo fundamēto alium respectū Nam p̄portionabilitas habet pro fūdāmēto p̄portiones: cum p̄portionabilitas sit æqualitas p̄portionum: et æqualitas similitudinis fundatur super similitudinibus. quare et ipsa magna et parua cōparari possunt adinuicem ut dicunt respectus secundum æqualitatem et inæqualitatē. Dicamus igitur q̄ æque magna dicūtur illa: quæ ad aliqua cōparata siue eadem sint illa: ad que sit comparatio. siue sint diuersa: habent eandem p̄portionem arithmeticā. et geometricā qd̄ est habere æquale p̄portionē cōtinentiæ: et æquale excessū. Scire tamē oportet q̄ æque magna duobus modis esse possunt. et æque p̄fecte. et nō æque p̄fecte: æque magna p̄fecte sunt illa que utrunq̄ habent. et. n. magnum est qd̄ continet et excedit: quare æque magnū est qd̄ æq̄ inter cōtinet et æqlite excedit. sunt et aliqua q̄ simpliciter et p̄fecte nō dicunt æque magna: sed secundum quid. i. secundū unū tm̄. et tunc sufficit uel q̄ æqualis sit

continentia: uel æqualis excessus. et hoc multum est in usu. Dicimus. n. q. duo sunt æque magna ad quattuor: sicut quattuor ad duo. ubi solum est æqualitas geometrica. cum utrobique sit æqualitas pportionis. s. dupla. est tamen ibi inæqualitas excessus: cū octo excedant quattuor: per quattuor. et quattuor. excedāt duo: p duo tm̄. aliquando e contra: quia erit æqualitas excessus: existente inæqualitate cōtinentiæ. sic. n. se habent. sex ad quattuor. et quattuor ad duo: ibi. n. est æqualitas excessus: existente inæqualitate cōtinentiæ. Inæqualiter etiam magna dupliciter summi possunt. quia et pfecte inæqualia et secundum quid inæqualia accipi possunt. apello aut inæqualia pfecte: quæ negant utrāq. æqualitatē. sic q. et geometricæ et arithmetice sunt inæquales. secundū quid aut: quæ secundum unā illarum cōsiderationū dicuntur inæqualia. Erunt igitur illa pfecte inæqualiter magna: quæ neq. æqualiter cōtinent: neq. æqualiter excedūt. secundū quid inæqualia: quæ uel nō æqualiter cōtinent: uel non æqualiter excedunt. magis aut magnū pfecte: quod magis continet: et magis excedit. secundum quid magis magnum quod uel magis cōtinet: uel magis excedit. Idem dicatur secundum terminatā pportionem in duplo magis magnū pfecte: quod in duplo magis cōtinet: et in duplo magis excedit. secundum quid: quod secundum alterum istorum tm̄. Eodē quoq. modo dicatur de paruis æque parua pfecte: que æqualiter continentur: et æqualiter excedunt. secundū quid æque parua: quæ uel æqualiter continentur: uel æqualiter excedunt. Inæqualiter parua pfecte: que neq. æqualiter cōtinentur: neq. æqualiter excedunt. secundum quid uero: que secundum alterum illorum tm̄: magis parua pfecte. quæ magis continentur. excedunturq. Imperfecte secundum alterum tantum. minus parua que uel secundū utrūq. uel secundum alterum tantum. sed hec quidem pfecte: Illa uero secundum quid. Eodē modo pportionabiliter dicatur de intenso et imisso. nisi quia hec sunt in q̄litate. que pp breuitatē omitto.

Caput nonum tercie Sectionis in quo mouentur multa dubia circa ea que dicta sunt.

Contra tamen ea que in capite immediato et in aliis dicta sūt. multe insurgunt dubitationes. primo quidem quia secundū ea que dicta sunt de formali intellectu parui et magni. et ex cōmuni modo exponendi maius et minus: sequitur primo quod

binarius non est maior unitate: quod si cōceditur. tunc destruitur illa cōmunis pceptio q̄ omne totum sit maius sua parte. Cum unitas sit pars binarii. et binarius ipse sit totum. p̄batur tamen illud se qui. quia si binarius esset maior unitate. tūc secūdū cōmunem mōdum exponendi: binarius esset magnus: et unitas magna. sed secūdum dicta: magnū est. quod formaliter cōtinet: et excedit. nihil aut cōtinetur uel exceditur ab ipsa unitate. q̄nia sic illud esset pars unitatis. quod est cōtra Euclidē primo elementorū. et Boetium: quia si punctus est cuius pars non est: cum unitas sit absolutior puncto: unitas partem nullo modo habebit. Secundo sequitur q̄ finitum non est minus infinito. quod quidem nullo mō uidetur posse concedi. quia omnis quantitas eiusdem generis uel speciei alteri cōparata uel est ei æqualis: uel minor ea: uel maior. Quare si hora toti tempori cōparata non est eo minor. æquabitur uel erit maior. qđ omnino iprobabile est. si impossibile dici pōt iprobabile. Deducitur aut sequela. quia si finitum est minus infinito secūdū cōmunem expositionē: infinitum erit paruū. sed per ea que dicta sunt. paruū est quod cōtinetur: et exceditur. infinitū ergo exceditur ab aliquo. sed non a finito: ergo ab infinito. et sic unū infinitum erit maius altero. Quod tamen existimatur esse impossibile. et cōtra Aristotilem in pluribus locis. Tertio sequitur qđ nullus gradus citra summū est remissior sūmo. Quod tamen falsum est. quia non est æque intensus: ergo intensior. quod impossibile est: uel remissior. quod de necessitate cōcedi debet. Amplius quia sūmus est quolibet citra summū intensior. ergo quilibet citra summū remissior est eo. et probatur q̄ illud sequatur. quia si aliquis citra summum est remissior sūmo. secūdū cōmunē expositionē sūmus erit remissus. sed omne remissum ab alio cōtinetur et exceditur. summū aut a nullo exceditur. quia sic non esset summum: ergo. Quarto sequitur q̄ creatura nō esset ip̄fectior creatore. quod uidet falsum: quia creator est p̄fectior creatura. ergo creatura ip̄fectior creatori. patet aut q̄ illud sequatur. quia si creatura esset ip̄fectior creatore: creator esset im̄p̄fectus. qđ nephas est dicere. Quia ut dicit comētator quinto metaphysicæ capitulo de p̄fecto. solus deus est sym̄p̄liciter p̄fectus: cui nulla p̄fectio addi pōt nec aliq̄ ip̄fectio appōi. et comēto quinto tertii de aīa. declaratū ē q̄ prima itelligētia q̄ nihil itelligit extra se: est liberata a potentia sym̄p̄liciter. et priuatione. quinto quia expressē apparet: q̄ ille non est itellectus maioris: neq̄ minoris. quia dicimus q̄ quadrupedale est maius bipedali. nō habendo respectū

ad plus continere:uel plus excedere.sed quia ipsum quadrupeda-
le continet et excedit bipedale.dicimusq; esse ipsum in duplo ma-
ius bipedali:quia ipsum bis continet:non autem quia quadrupe-
dale et bipedale ad aliqua comparata:ut puta ad.c.sic se habeant.
q; quadrupedale in duplo magis contineat. et excedat.c.q; bipeda-
le contineat et excedat idem.c.sic enim.ut manifestum est illa pro-
positio quadrupedale est in duplo maius bipedali:esset falsa . cum
tamen cōmuniter et uniuersaliter ab omnibus concedatur. Cons-
imiliter etiā dicatur de intenso et remisso:quare ea que dicta sunt
non uidentur ueritatem continere.

¶ Caput decimum tertie Sectionis in quo respondetur ad ea que
in oppositum adducta sunt.

D hec non difficile est respondere si ea que superius dicta
sunt ad memoriam reuocentur. Quare dicendum est:q; si
non est differentia inter esse . a . maius.b.et ipsum. a .esse
magis magnum:ut mihi multi grāmaticorum retulere.et admissio
illo cōmuni modo exponendi.omnes ille propositiones uel ma-
ior pars illarum secundum proprietatem sermonis et sumptis
formaliter sunt false:ut bene ostensum est in argumentationibus
prioris capituli secundum sensum tñ in quo accipiuntur sunt ue-
ræ:Quare nihil contra eos:sic eas cōcedentes. Ad primum igitur
cum dicitur q; binarius non esset maior unitate.quia sic unitas es-
set magna.et per consequens diuisibilis.hnic dicitur q; uel sumis
comparatiuū propositiuo:ut sit sensus binarius est maior unitate
idest binarius est magnus ad unitatem.quia eam continet:et exce-
dit.sic.n et Oratores et Poete multotiens accipiunt.unde et uirgi-
lius sexto æneidos.Iam senior sed cruda deo uiridisq; senectus.ubi
exponitur senior.i.senex.et in infinitis aliis locis est reperire. uel cū
dicimus est magnus et unitas est magna:secundum superiora su-
mitur magnum pro quanto.extendendo nomen quanti etiam ad
principia in quantitate .sicut sunt punctus et unitas.sic.n.dicimus
materiam et formam substantialem esse substantiam:extendendo
nomen substantiæ ad principia substantiæ.ut multotiens facit Ari-
stotiles.cnm dicat partes substantiæ esse substantias.sic non incon-
uenit principia quātītatis esse quantitates.licet analogice dicatur
quantitas.sicut et substantia.sed quomocūq; dicat:nihil est con-

tra dignitatem. Ad secundum autem dicitur q̄ si finitū est minus infinito: non conceditur quia infinitum dicatur paruum proprie. cum a nullo excedatur: sed uel sumitur ibi paruum pro quātitate. ut sensus sit: utrumq; tam finitum q̄ infinitum est quantum: sed si nitum non tantam continet quantitatem: quantam infinitum. uel ut supra sumitur comparatiuū pro positiuo. i. finitum est paruum ad infinitum. uel et melius sumitur minus. i. minus magnū. ut sit sensus finitum est minus magnum infinito. Sic. n. est in usu: ut Ouidius in apistolis. Mitius iuueni q̄ te genus omne ferarum. mitius. i. minus crudele. neq; uerum est quod ibi assumebatur: uidelicet q̄ omne comparatū alteri eiusdem speciei cum ipso uel est sibi æquale: uel maius: uel minus. sumendo proprie maius et minus ut formaliter important tales respectus. de quibus supradictum est: sed bene uel est magnum: uel est paruum respectu illius. Nam in æquale ut ex superius patet. faciunt magnum uel paruum: non autem maius uel minus. sed maioritas est inter duo magna. et minoritas inter duo parua. quare etc. Ad tertium cum infertur q̄ nullus gradus citra summū esset remissior summo: Huic dicitur q̄ omnino hoc est necessarium. et suum oppositum formaliter infert q̄ summum est remissum: quod implicat contradictionem. sicut dicit philosophus decimo metaphysicæ: ubi inquit q̄ summo non datur ultra. et remissum non potest esse nisi per defectum ab aliquo intensiori ut demonstratum est. sed potest illa propositio concedi: q̄ gradus citra summum est remissior. id est remissus respectu summi. uel est minus intensus: uel minus habet de gradu: et qualitate. Neq; gradus citra summum est æque intensus cum summo: neq; intensior ut patet. neq; remissior. sed est remissus. id est minus intensus. et non æque habens de gradu. Neq; ualet illa consequentia: gradus summus est intensior gradu citra summum: ergo gradus citra summum est remissior summo. sed solum sequitur q̄ gradus citra summum sit minus intensus: cum enim dico summum esse intensiorem gradu citra summum ambo comparantur in intensione. sed cum dicitur gradus. citra summum est remissior summo: ambo comparantur in remissione. Quod aliter est a gradu summo. neq; intensius refertur ad remissius. sed ad minus intensum. Vnde intensus est minus intenso in intensum. sicut minus intensum est magis intenso minus in intensum. Vnde licet intensum sit respectu remissi intensum. et

quocunq; paruo datur minus. et quocunq; magna datur maius. si illud finitum est. et mathematice sumatur. Quo sit ut neq; magnū neq; parū respiciant determinata: quare neq; per appropiquationem ad summū: neq; per distantia ab eodem summo: neq; per distantia siue propiuitatē ad non quātum. siue ad non gradum magnitudo uel paruitas: intensio siue remissio habent attendi. possum. n. (ut supra ostensum est) scire. a. esse maius. b. et. b. esse minus. a. nulla habita cōsideratione de non quanto. siue de maximo. immo nesciendo quantū sit. b. neq; quātum sit. a. immo amplius q. a. est duplum ad. b. et ignorando quante quātitatē sit. b. et quante sit. a. ut quotidiana experiētia patet. quia uideo medietatē unius ligni demonstrati (sit. n. nota uel signata medietas illius ligni) ut unus pānus duplices secundū æquale. scio q. totus ille pannus est duplus ad illam medietatē. et ignoro quante quātitatē sit ille pānus. et ē illa medietas. Quod si in superioribus dictum est q. magnū magis distat a non quanto q. parū: imo uerius a posteriori numero denominatur q. parū: quia ille primus modus est uanus et nugatorius ut prius ostensum est. hoc quidem dictum est secundū causam: nō aut secundū rationem formale. Possum. n. intelligere lunam deficere: et quid est defectus lunæ. dato q. nesciā pp. quid deficit: sic sciā. a. esse maius. b. quātumcūq; nesciam uel aduertam. a. ipsum a posteriori numero denominari: q. ipsum. b. imo ut dicit Philosophus in predicamentis capitulo de quantitate. stat quod a multo minori numero denominetur maius: q. minus: sicut ipse ibi exemplificat. quia dicit dicimus mōtem illum esse parū: et granū milii esse magnū. Cum absq; proportionē mons sit maior grano milii. et dicimus paucos homines esse in ciuitate. et multos in uico. cū multo plures sint hi qui sunt in ciuitate iis: qui sunt in uico: sed in istis non sit cōparatio ad ea: quæ sunt eiusdem generis: quia mōs et granū milii non sunt proxima: neq; ciuitas et uicus. et non sit huiusmodi cōparatio respectu eiusdem. Vnde si dicitur mōs paruus: et granū milii magnū. mons non dicitur paruus respectu grani milii: neq; granū milii dicitur magnū respectu montis. sed hoc in ordine ad alia grana milii. Illud uero ad alios montes. Quare dictum illud. sc. q. magnū denominat a posteriori numero q. parū: intelligēdū est si fiat collatio respectu eiusdem. quare uniuersaliter illud dictum non est uerum: nisi sic coartatum. Verum quædam sunt quæ certos fines et determinata dicunt. Quare de his oportet habere sermonē: de quorum numero sunt perfectio et imperfectū. siue perfectū et im-

fectū. Id sciēdū est sicut dicit p^hs 3° physicorū tractatu de infinito: et p^o cōli 5° et x^o meth^o et fere i numerabilibus locis. q^{uod} pfectū est q^{uod} dicit cōplementū in una nā ita q^{uod} nihil deficit: q^{uod} ad illā naturā p^{er} t^{er}minat. neq^{ue} (ut i q^{uod}libus locis citatis dicit Arist^o) pōt fieri secūdū illā naturā additio. q^{uia} si in tali nā est uariabilitas secūdū maius et minus siue secūdū magis et minus. nihil dicit esse pfectū in illa nā. nisi q^{uod} oīa illa p^{er} t^{er}minat et totā distātiā p^{er}trāsuit. et totū occupauit. Quare cū nā caliditatis suscipiat augmentū extēdendo nomen augmenti ad ipsā itensionē. nulla caliditas dicitur esse pfecta caliditas. nisi totā distātiā p^{er}trāsuerit. et sit in ultimo: cuius oppositū p^{er}tingebat i intēso q^{uia} aliqua caliditas poterat dici intēsa īspectu alterius: esto q^{uod} ad sūmū non puenisset. et in aliquo distaret a sūmo. q^{uod} nullo p^{er}fecto fieri pōt in pfecta caliditate. Quare si p^{er} aliquē deficeret a sūmo nō dicitur pfecta caliditas. q^{uia} non est in ultimo. et ita nō cōpleta. et p^{er} psequens nec pfecta. Ex q^{uod}bus manifeste apparet: q^{uod} pfectū in quacūq^{ue} natura sit: dicit detererminationē duorū extremorū. quare pfecta caliditas est que īcipiēdo a non gradu totū habet usq^{ue} ad sūmū īclusiue. īmperfecta aut caliditas est: quæ nō habet totū illud: neq^{ue} illud cōtinet. Et q^{uia} īmperfectū pfecto opponit^{ur}. priuatiue que (ut x^o meth^o dicit^{ur}) priuatiua talia dupliciter se hēre p^{oss}unt: uel negāt totū illud q^{uod} suū p^{oss}itiuū ponit: uel solū p^{ar}te. Si q^{uod}dē negat totū: tūc nō pōt dici īmperfecta caliditas. q^{uia} sic nō ē caliditas. sed bñ pōt ēē frigiditas. q^{uia} p^{er} nūc totā negat caliditatē. et p^{er} totā latitudinē distat a sūmo caliditatis. īcipiēdo etiā a non gradu eiusdem caliditatis. Quare talia opposita priuatiue Aristotiles in eodē decimo metaphysicæ dixit q^{uod} p^{oss}unt appellari cōtraria: cū maxime distent quia p^{er} pfectā distātiā distāt. Si uero īmperfectū non negat totū. sed solū p^{ar}te: ita q^{uod} intelligat īmperfecta caliditas non q^{uod} nihil habet de caliditate: sed solū q^{uod} p^{ar}tem caliditatis habet: sed nō cōpletā quia adhuc non deuenit ad ultimū gradū et cōplementū. tūc īgīf p^{ar}te hēt illius distātiæ. siue occupauit et p^{ar}te occupatura est. Cū aut (ut dicit^{ur} in 2° de generatiōe aīaliū) Natura īncipiat ab īmperfecto et tēdit in pfectū. sicut in generatione hominis. p^{ri}mo uita est plantæ: deīde bestię: deīde hominis. et p^{er} et 9° metaphysicæ: quæ t^{em}p^{or}e sunt priora: pfectione sūt posteriora. et quæ t^{em}p^{or}e posteriora: pfectione priora. Sic deficiēs a pfecta caliditate et p^{ar}tem retinēs īp^{ri}us caliditatis: habet aliq^{uod} de distātiā īncipiēte a non gradu. siue occupauit de illa et q^{uod}tū de illa occupauit: tantæ pfectionis dicitur esse. ut si medietatē illius dicit^{ur} q^{uod}dē pfecta caliditas nō q^{uod}dē simpliciter: sed secūdū quid: q^{uia} secūdū medietatē. si 4^{am} occupat

meritis dicet pfecta s3 2^m. et sic de aliis suo mō dicat. p qm̄ uero defici
 et: p tm̄ dicet eē ipscā: et defectuosa. qre si deficiet et distabit p me/
 ditatē: dicet defectuosa p mediū. si p 4^m. p 4^m. et sic de aliis ppor
 tionabiliter. pfectio igit caliditatis hēt attendi penes appropiquati
 onē ad summū. Nā pfectū et iperfectū opponunt priuatiue. qd aū
 nihil habet de pfectione caliditatis per totā latitudinē incipiētem
 a non gradu usq; ad summū distat. Quare pfecta caliditas nihil dis
 tabit a sūma caliditate. per nihilq; differet a summa caliditate. cū
 ipsa sit summa: quare pfecte appropiquabit. qā nihil inter summū
 et ipsum cadit mediū. quā quidē erat p^a significatio ppiquitatis
 superius posita. maxime ē appropiquabit summā qā non differet
 ab ea in gradu: cum maxime cum ea cōueniat. cum sit omnino si
 milis. quare pfectio habet attendi penes appropiquare ad summū
 .i. per nihil distare a summo: et a fine. et ab ultimo. eo q nihil cadit
 mediū: nullaq; est dissimilitudo q erat 1^a significatio appropiquati
 onis iperfectio aut (si priuatio negat totū) sensus est q nihil habet
 de caliditate. quare per totā latitudinē distat et ex toto quā calidi
 tas est: dissimilis est. et sic habet attendi penes distātiā maximā. qā
 tota claudit et nulla pars excludit. qderat secundū primū signifi
 cātū distātiā. et ex toto differt in rōne caliditatis qd erat 2^m signifi
 cātū distātiā. Si uero p ipsectū nō itelligamus negationē totius distā
 tiā et pfectionis. erit igit s3 qd pfecta. et s3 qd ipsecta: p tm̄ aut erit
 pscā: p qm̄ occupauerit de latitudine incipiēte a nō gradu usq; ad gra
 dum: in quo reperit. hoc aut est per appropiquare tm̄ ad summū.
 unde per tm̄ appropiquat sūmo: per qm̄ negat de distātiā a non
 gradu usq; ad summū. Nam gradus ut sex dicet appropiquare gra
 dui ut octo. non quidē per duos. ut superius demonstratū est. quia p
 illos distat: sed p sex qā appropiquare priuatiue opponit ad distat.
 priuatio negat habitū uel illud qd habitus ponit. Cū g distātiā pfe
 cta sit illa: q est inter non gradū et summū. appropiquatio negat il
 lam: non aut totā. quia gradus ut sex. adhuc per duo distat a sūmo.
 ergo totam illam que est ante sex. hec aut est ut sex. quia si appro
 piquatio negat distātiā: nō illā. q est iter sex et. 8. g illā q ē iter sex et
 nō gradū. g ista erit appropiquatio ut sex qd erat fm̄ primū signifi
 catū appropiquationis. Appropiquat ē p sex qā puenit p sex nam
 caliditas ut sex puenit cū ea ut octo p sex ut satis p3: qd erat s3 signi
 ficatū appropiquationis. et sic pfectio ista in caliditate diminuta at
 tendit secundum appropiquationē ad ultimum. i. per negatio
 nem distantiae a non gradu. et per conuenientiā quam habet cum

summo. Imperfectio uero secundū distantia a summo. i. per quan-
 tū deficiet a summo et differet a summo. quæ sunt duo prima signifi-
 cata distantia. Sumatur ergo caliditas ut sex hec non est perfecta.
 quia simpliciter nō appropinquat summe. cum mediatur aliquid inter
 ipsam et summā. cum differat a summa. neq; est extremaliter im-
 perfecta. quia per totum distaret a summa. sed secundū quid perfecta. et se-
 cundum quid imperfecta. est aut perfecta ut sex et per cōsequens se-
 cundum quid. quia appropinquat per sex ad summā. nam cum sum-
 ma distantia que esse possit in tali latitudine sit: ut octo occupauit
 ista sex gradus et sex ptransiuit. quare negat sex gradus illius distā-
 tiæ: hoc aut est appropinquatio. quia opponitur priuatio ipsi distan-
 tiæ. Appropinquat etiam per sex. quia conuenit per sex. p. tātum. n.
 conuenit per quantū ipsa est: est aut data caliditas ut sex. imperfecti-
 onis ut duo quia distat p. duo: differt etiam per duo. et ita pportio-
 nabiliter dicatur de omnibus aliis gradibus. et sicut dictum est de
 caliditate: ita dicatur de frigiditate: humiditate: lumine: et de qua-
 cunq; natura taliter variabili secundū magis et minus. siue secūdū
 maius et minus. s. q. perfectio habet attendi penes appropinquationē
 ad summū. Imperfectio uero penes defectum et distantia ab eodē
 summo. sic q. illud erit perfectū absolute: quod nihil a summo deficiet.
 et ex toto erit simile summo. imo erit ipsum summū. Imperfectū ue-
 ro: quod ab eo deficiet et ab ipso differet: et hoc dupliciter uel sym-
 pliciter uel secundū quid. simpliciter quidem quod p. totum distā-
 bit. sic q. nihil latitudinis occupauit. et ut sic ex toto differt. Secūdū
 quid aut imperfectū est qd. partem occupauit: et partem non occu-
 pauit. per quantū uero occupauerit incipiendo a non gradu distā-
 tiæ. per tm̄ dicetur perfectū. Hoc aut est appropinquare. quia nega-
 re illā distantia: p. quātū aut non occupauerit. per tm̄ dicetur im-
 perfectū et defectuosū. quia per tm̄ distabit a summo. Quare uniuersa
 liter perfectio penes appropinquationē ad summū. Imperfectio et defe-
 ctus penes distantia ab eodem summo. Verum scire oportet: q. et
 si perfectū dicat ultimū et finem. et perfectionē. ut expresse uult Ari-
 stotiles tertio physicorū tractatu de infinito. et decimo metaphy-
 sicæ. ubi uult q. contingit antiquis pōnentibus infinitū esse princi-
 pium: quia solum infinitū est perfectum: cum finito possit fieri addi-
 tio: dico eis cōtingit oppositum. quia perfectū inquit ibi est: quod
 ad ultimū et ad finem uenit. dico tamen q. etiam infinitū apud Ari-
 stotilem capit denominationē quoquomō perfecti. quinto namq;
 metaphysicæ cum diffiniuisset perfectū. dicens esse perfectum id extra

quod nō est aliquid accipere quod sit eius particula. exemplificat de tpe modo apparet q̄ simpliciter nullum tēpus pōt esse p̄fectū nisi infinitū. q̄ si dicatur de tempore determinato esse sermonem. utputa q̄ una dies est perfecta. sicut expositor exposuit. uel de tempore mensurate aliq̄ finitum. ut uitā humanā ut comētor ibi declarauit. saltem non possumus fugere illud octauī de physico auditu. ubi declarauit q̄ solus motus circularis perfectus est: qui quidē motus secundū Aristotilē infinitus est. Quare negare non possumus quin illud cuius natura in infinitū ptenditur: dicat esse perfectum. unde tempus est perfectū: non quidem quod peruenit ad finem. sed quod totum cōtinet. Nam solū tēpus eternū perfectū est: quia in se omne tēpus cōtinet. dicifq̄ esse cōpletum: non quia positiue ad finem pueniat. sed quia nihil deest. extraq̄ ipsū nō pōt fieri additio. cum extra non habeat. Cōsimiliter solus motus eternus dicitur esse perfectus hoc modo. quia totum ptinet. Qualiter aut solui habeat illud tertii physicorum: non est presentis negotiī. Nam equiuocatio est de perfecto. et pleni sunt codices theologorum. nam. ut diuus Thomas in primo articulo questionis quarte patris prime dicit ex sententia Gregoriī balbutiēdo ut possumus excelsa dei resonamus. p̄fectio deo attribuitur ip̄proprie. quia proprie perfectū est quod cōplete factum est. quod minime de deo excogitari pōt. tamen trāsumptiue perfectio deo attribuit. quia nihil deest. quod ad naturā deitatis pertineat. sicut caliditas que est in ultimo: habet quicquid naturæ caliditatis cōueniat. Quare infinito perfectio attribui pōt: si quicquid ad rationē infiniti pertineat: habet. si qua igitur latitudo infinita est: sicut aliqui credunt latitudinem uelocitatis motus esse infinitam. et latitudinē entis. cum de um infinite p̄fectionis ponant. dicemus perfectionē entis attendi penes accessum ad summū. quia penes habere quicquid est in tali latitudine. et nihil deficiet de illa latitudine. imperfectionē uero penes non habere quicquid in tali est latitudine. et si ip̄fecta est quæ non totum habeat. per quantum cōtinebit de tali latitudine tante dicetur esse perfectionis. per quantum uero deficiet: tante dicetur esse ip̄fectionis. quare uniuersaliter in omni latitudine siue sit finita: siue infinita. si qua infinita dari potest: p̄fectio habet attendi penes totū ptinere. Imperfectio uero penes ab illo distare. Sed ulterius aduertendū est q̄ si intensio et remissio qua talia sunt: nō respiciunt determinatos terminos. sicut supra dictum est. quod tamen faciunt perfectio et ip̄fectio. tamen multotiens sumitur in

tensio p pfectione et remissio p impfectione. Quare sicut dicit q
 pfectio habet attendi penes appropiquationē ad summū: Impes
 ctio uero penes distantia a summo: sic dicitur intensionē attendi pe
 nes appropiquationē ad summū. Remissio nero penes distantiam
 ab eodem summo. accipientes intensionē pro perfectione: remissi
 onem uero pro iperfectione. Quare si prima opinio in principio
 recitata et a calculatore reprobata est opinio Aristotelis: (ut cōmu
 niter existimat) per intensionē intellexit pfectionē. et p remissionē
 in perfectionē. Immo secunda opinio est precise eadem cum pri
 ma nam i latitudine caliditatis. u. g. accepto gradu ut sex dicimus
 esse intensionis. i. pfectionis ut sex secundū primam opinionē. quia
 appropiquat gradui ut octo per sex. quia cum tota distantia que est
 inter non gradū et summū sit ut octo. ut nūc supponit. Sextus gra
 dus occupauit sex partes. et ita negat sex partes distantia. qd est ap
 propiquare. nā p sex. appropiquare opponit priuatiue ad distare:
 et priuatiuū interimit qd habitus ponit. placuit autē secūdx opinio
 ni talem appropiquationē appellare distantia: sed non a summo qa
 penes illud attendit remissio et impfectio. sed a nongradu. quia in
 ter gradum ut sex et non gradum mediāt sex gradus. Hoc. n. omni
 no ipossibile est: ut demonstratū est superius. Sed qa sex cōtinet sex
 gradus siue sexmēsuras illius latitudinis incipientis a nō gradu: eo
 mō quo supius declaratū est. gradus ergo ut sex appropiquat gra
 duī ut octo per sex. quia negat distantia latitudinis ut sex. et distat
 a nō gradu p sex. i. est latitudo ut sex siue qualitas ut sex. cuius nu
 meratio a non gradu incipit. Quo sit ut secunda in sententia non
 differat a prima. nisi in primo mō loquendi. nisi primus modus sit
 magis appropriatus. Sed q nō sine rōne intētio p pfectione acci
 piat. et remissio p iperfectione apparere pōt. et rōne et ex cōmuni
 usu. Nā dicimus caliditatē q̄cunq; deficientē a sūma esse remissam
 absolute. qa non perfectā. Vnde Arist. et in fine primi de generatio
 ne et in secūdo eiusdē dicit qualitates elementorū esse intensas et
 pfectas. Mixtorū uero remissas refractas et iperfectas. quasi inten
 sum et perfectu accipiēs p synonymis. et remissū et iperfectū simi
 liter. licet hoc magis appareat in remissio q̄ in intēso cōmuniter. n.
 cū dicimus aliq aurū aut argentū aut caliditatē aut huiusmodi esse
 remissa. statim in intellectu p̄cipit in ordine ad sūmū nō est sūma. Ra
 tio quoq; adiuuat ad hoc: Nā uere illud dicit ēē magnū: qd nulli cō
 paratū est paruū: et nullomō suscipit denominationē sui oppositi.
 Sic. n. solus mūdus dicit magnus simpliciter. qa primo de cōpō nūl

li est paruus. Solus deus est dñs q̄a nulli seruus. ut quottidie cantat orthodoxa ecclesia. sic solū illud dicif intensū qđ nulli remissū. Hoc aut solū pōt esse sūmū: qđ solū pfectū est. Quare pfectū et remissū absolute idē sunt. Ex qbus ulterius sequif q si pfectū imperfecto opponif: et remissū intenso. si intensū et pfectū puertunt: remissū et imperfectū cōuertent. His accedit q in ydiomate latinorū non latine dicif intensio sed intentio latine debet dici: nam deriuat ab intentus intenta intentum: et a genitiuo eius intēti. Vnde addito. o. fit intentio. et non intensio. modo intentio est actus uoluntatis secundū finem ut dicitur tertio Ethicorum ut cum quis uult aliquē finem ut domū uel argentū: uel aliq aliud illud dicif esse eius intētio. Quare finis rei dicitur intētio uolētis. sed finis est ultimū secūdo physicorū. unde intētio in uolūtate īportat ultimū. Si aut ut sexto thopicorū dicif trāsferētes trāsferūt secūdu similitudinē: et ī motibus et in q̄litatibus dicaf intētio pprie intentio dicet in ultimo: et in gradu sūmo. Quare non incōuenienter intētio dicta in qualitatibus sūmū dicet. et sic penes sūmū attendet. Verū phylosophi magis de rebus q̄ nominibus curā hñtes dixerūt intētionē in mēte et intētionē in qualitatibus. ut facerēt differre unū ab alio. Verum tñ aliqui uolūt q intentio in uolūtate sumat ab intētionē in qualitate. sed adhuc nostrū ppositū magis cōfirmat. Vtrū aut sumendo distare et appropiquare p magis et minus distare respectu sūmi: quod erat secūdu tertiū significatū possit attrēdi pfectio et imperfectio inferius declarabit. quia et si ēt penes illud posset fieri mēsuratio: nō tamen. essentialiter et per se. sed de hoc in capitulo mediāte subsequente.

¶ Caput secundum Sectionis quarte in quo ostenditur in una quaq̄ materia uariabili secundum maius et minus siue secūdu magis et minus esse duas mensuras sine duo genera mēsurādi.

X his quæ in capitulo precedente dicta sunt: et quæ in tertia Sectione declarata sūt. apparere pōt q in unaquaq̄ natura taliter uariabili secundum maius et minus: siue secundum magis et minus sunt due mensuræ. imo uerius duo genera mensurandi. Dictum est. n. superius q in latitudine caliditatis est una minima caliditas: uel secūdu naturā: uel secūdu sensum: uel secūdu institutionē. Hac aut mēsuramus q̄ta sit uuaqueq̄ caliditas. an finita: uel īfinita: an duorum uel trium graduū: uel secundum aliū numerū. neq̄ per hāc possumus scire quæ caliditas sit perfecta uel imperfecta: nisi sciuerimus quanta sit tota latitudo

caliditatis. s. numerus: qui requiritur ad cōplendum naturam caliditatis. Alia uero est mensura in ipsa caliditate que est illa quæ totā continet naturam. et est gradus summus. per hanc aut non mensuramus per se quanta sit aliqua caliditas. sed mēsuramus per hanc perfectionē et iperfectionē caliditatis. sic q̄ illa quæ huic adequabitur: dicetur esse perfecta: quæ uero ab hac deficiet: dicetur esse imperfecta. et sic secundū appropinquationē ad ipsam: et eius distantiam iudicabit de p̄fectione et iperfectione eius ad modū in anteriori capitulo assignatū. Differūt aut hec duo genera mēsurarū penes multa: primo quia stat aliquē habere perfectam cognitionē unius: ignorando alteram. et e contra. sicut in multis est manifeste uidere nam aliquis pōt habere cognitionē ulnæ. qua pāni mensurant. et qua ligna mensurant. ignorare tamen quantus debet esse unus pānus integer. et aliquis miles experientia cognoscet q̄ lancea p̄fecta debet esse tanta: sicut est illa. Ignorare tamen quot ulnarum sit illa lancea. cognitio tamen unius mensuræ perficit cognitionē alterius mensuræ. Differunt etiam prima et secunda mensura: quia prima est minima in illo genere. Differunt tertio quia prima pōt certificare quanta sit illa maxima: ut an finita uel infinita: an decem an uiginti mēsurarū. secunda uero non certificat de prima: nisi si de eius ip̄fectione. Differunt et quarto. quia prima est mensura cognoscēdi quantū est. secunda est regula cognoscendi an sit perfectū an sit ip̄fectū. Quare prima pōt appellari mēsurā numerādī. secūda mēsurā certificandi de perfectione. De his duabus mensuris Aristoteles mentionē fecit in decimo metaphysicæ nam textus comēti tertii dicit unitatem esse certissimam mensurā: u: ex eo q̄ est simpliciter indiuisibilis. in cōtinuis autem oportet deuenire ad unū. quod sit minimū uel secundū naturam: uel secundū sensum: uel secundū institutionē. quantū possibile sit. quia mēsurā debet esse certa. De secunda aut mensura Aristoteles dixit in textu comēti secundi eiusdem decimi ubi dicit q̄ in unoquoq̄ genere est unū: quod est mēt̄rum et mēsurā aliorum omnium: quæ sunt illius generis. et illud est primū. Sicut in genere colorum est albedo: sicut idem Aristoteles ibidem exēplificat. modo albedo non est mēsurā metiendī q̄ta sit nigredo ut unum: uel ut duo ut satis patet. sed est regula cognoscendi p̄fectionē cuiuscūq̄ coloris per accessum uel recessum ab ipsa albedine: tamq̄ summa: et prima in genere colorum et eminēter cōtinēte omnes colores. unde comētator in fine illius comēti septimi. dicit cum autem demonstratū fuerit q̄ illud quod in fine

octauū physicorū demonstratū est esse primū motorem: esse primā
 formā et ultimū finem: et primū in toto ente. tunc illud erit primū
 in substantia quod mensurat omnes substantias. Immo uerius di-
 xisset comētator q̄ tale est primū. et mensura in tota latitudine en-
 tis. duodecimo. n. metaphysicæ ad finem demonstrat Aristotiles q̄
 deus in toto uniuerso est sicut dux in exercitu. Quare est primū
 ne dū in substantia: imo in toto ente. Sequit. n. hoc nam se primo
 metaphysicæ ostensum est q̄ accidens non est ens: nisi quia entis.
 Quare si Deus est primū in substantia: et substantia est causa acci-
 dentis: Deus ḡ erit causa et p̄cipiū in toto ente. modo si Deus est
 metrum totius entis: non iam est metrum quo scimus aliquod: quā-
 tum sit: sed est mensura p̄fectionis. per eius. n. approp̄iationē et
 recessum cognoscit. p̄fectio unius cuiusq̄. sed per primum genus
 mensuræ scitur per suppositionē et replicationē quātum sit: Deus
 etiam est maximus: cui nihil adæquari p̄t. prima aut mensura est
 minima. Quare Aristotiles fere in omnibus auctoritatibus citatis
 a principio mensurat rei p̄fectionē. Sic. n. mensurat p̄fectionē
 substantiæ: quæ est species per approp̄quare primæ substantiæ. p̄-
 fectionem p̄positionū: per approp̄quare primis notissimis. p̄fecti-
 onem creaturarū: per approp̄quare ipsi optimo. sed per primū ge-
 nus mensuræ scitur quanta est p̄fectio uniuscuiusq̄ creature. per
 tot minimas mensuras p̄fectionis continere quod est dicere per tā-
 tum distare a non gradu p̄fectionis. i. per tot gradus latitudinis ta-
 lis facientis distare siue differre a non gradu continere. Siue quia
 uolens mensurare inchoat a non gradu: sicut sepius dictū est. Hec
 aut mensura p̄fectionis est illa: quæ utunt Aurifices: uēditores: em-
 ptores: et cuiuscunq̄ rei opifices: quæ indicantia: siue indicatoria:
 siue exēplaria apellantur. et uulgari sermone Parangoni nuncupā-
 tur. Aurifices. n. habent apud se aurum: uel argentum: uel quis ali-
 ud. quod est p̄fectissimū: quantum haberi p̄t. et per collationē ad
 illud cognoscunt q̄ aurum est p̄fectū: utputa illud quod ei ade-
 quatur: quod aut ei non adequat est imperfectū. Sciuntq̄ quante
 p̄fectionis sit per tm̄ approp̄quare ipsi. i. tm̄ participare de eo. et
 per negationē distantia a non gradu secundū primā opinionē. se-
 cundū uero secundam opinionē per tm̄ distare a non gradu incipi-
 endo. Scitur aut eius imperfectio per distantia a summo. Hec est et
 illa mēsurā quā posuit Galenus in libro cōplectionū. et in secūdo
 artis parū. q̄ corpus tēperatū est regula cognoscēdi p̄fectionem
 ei imperfectiōem omniū corporum humanorū. Hec est mēsurā: de

qua dicunt medici: q̄ medium in tota substantia est regula cognoscendi calida: frigida: humida et sicca. etc. Hec est ēt illa: de qua dicunt pictores siue sculptores q̄ statua Polycleti est regula oīum statuarum. Platonis quoq̄ ydeā sunt regula omnium ydeatorum. Nam homo qui magis appropīquat ydeā hominis in mente diuina: est perfectior. Sed hanc regulam et mensuram ignorauerūt isti calculatores. si eam namq̄ cognouissent: suam aliquantulum arrogantiam compressissent cum ausi sint contradicere tantis philosophis. nihilq̄ ueri dicentis in hac materia. sed ut in prouerbio dicis. ubi plus de ignorantia: ibi plus de temeritate. Nam et temeritas causat siue parit ignorantiam: et ignorantia presumptionem siue temeritatem. Scire autem oportet q̄ diuerse naturæ diuersas habēt mēsuras. et ex parte minimi et ex parte maximi: unde decimo metaphysicæ dicitur alia est mensura temporis: alia motus: alia liquidorum: alia non liquidorum. et fortassis q̄ aliud est secundum denominationē minimū caliditatis. et aliq̄ frigiditatis. et sic de maximo: si natura illa est terminata ad maximum. sicut manifestum de etherogeneis. et multi tenuerunt etiam de homogeneis. sed latitudo completā. i. cui nihil deficit. si in infinitū protenditur: dicis esse talis mensura. nam posito q̄ Deus sit infinitus: ipse est mētura perfectionis. si uelocitas crescit in infinitū. perfecta uelocitas: cui nihil deest de uelocitate: est tota latitudo uelocitatis. Quod si queratur que est regula cognoscendi maximam et minimam caliditatem. huic dicitur q̄ principia ut principia sunt. non cognoscuntur per alia. sed sunt sumpta. unde q̄ sit. a. uel. b. minima caliditas: ut dictum est: hoc est per sui naturā et per sui naturā cognoscitur etiam: uel ex sensu. uel ex institutione. In omni. n. genere est deuenire ad unum primum: quod non cognoscitur per alterum. aliter. n. esset processus in infinitum. q̄ igitur sic sit minimū. et illud sit maximū. uel est ex se notum: uel ex aliquo alio declaratur. ut in inductione: uel experimento: uel ex cōmuni cōceptione. de quibus Aristotiles in fine secundi posteriorum declarat. sed quomodecunq̄ sit: non est presentis negotii cum non deceat ponere capitulum in capitulo. sufficiat enim q̄ sic uolenti mensurare accipiat illas mēsuras: tanq̄ per se notas. unam ex parte maximi: aliam uero ex parte minimi. Quomodo uero illa sit maxima: alia autem sit minima: uel accipitur tanq̄ per se notum. uel ex inductione. uel experimento. uel autoritate. neq̄ inconuenit q̄ in una scientia suppositum tanq̄ principium demonstretur in alia scientia. Vnde Geometer ut dicit phy/

Iosophus primo physycorum supponit continuū diuidi in infinitū, et tamen existimatur q̄ Aristotiles sexto physycorum demonstra- uerit illud principium. quod quomodo habeat hoc dictum uerita- tem cum mathematica sit magis abstracta naturali: non est nostri negotii hic. Ex his igitur apparet duas esse regulas mensurandi. et quomodo hec adinuicem differāt et conueniant.

¶ Caput Tertium Sectionis Quarte in quo ostenditur intensiōe et remissionem in aliquibus de necessitate attendi penes appropi- quationem et distantiam ad summū et hoc sumendo appropi- quationem pro minus distare quod erat tertia significatio appropi- quationis.

Scire autem oportet q̄ in aliquibus et secundum aliquam
 f. acceptionem: Intensio et remissio perfectio et imperfectio
 non directe et apte cognosci possunt: nisi in habitudine ad
 summū siue ad unum primum. et secundum appropi- quationem
 et distantiam ab illo. i. secundum exclusiue magis uel minus dista-
 re ab illo summo cognoscitur eorum intensio uel remissio: siue per-
 fectio et imperfectio. quod quidem erat secundum tertiam signifi-
 cationem propinquitatis et distantiae quod in aliis non conuenie-
 bat dicere. diximus. n. q̄ absolute intensio et remissio non respici-
 unt neq̄ nō gradū neq̄ sumū. sicut magnū et parū nō respiciūt nō
 quantum: neq̄ maximum. ut comentator dicit decimo metaphy-
 sica: comento nonodecimo. perfectum autem et imperfectum re-
 spiciunt totam latitudinem ut dictum est. Hic uero uolumus osten-
 dere q̄ hec aliquando determinate respiciunt summū. et secundū
 magis distare et minus distare ab illo summo: secundū istam con-
 siderationē dicuntur intensiora uel remissiora. perfectiora uel imp-
 fectiora. Differt autē iste modus a secūdo. q̄ qd deficiebat a sumo p
 appropi- quaf sumo. i. p negationē distat a nō gradu. i. p q̄tū occu-
 pabat de distantia incipiendo a non gradu: dicebatur esse perfe-
 ctum. et per quantum non occupabat: dicebatur esse imperfectū.
 secundū autem secundam opinionem per q̄tū distabat a non
 gradu dicebatur esse perfectū. quod idem est re: qd appropi- quare
 sumo. sed differt uoce. p q̄tū uero distabat a sumo est imp- fectū. sed
 secundū istam alterā p̄siderationē p̄ntem: totū sumū penes distare

a summo nulla habita cōsideratione ad non gradum. Quare totū exclusiue sumit. unde ut exemplo intelligat: caliditas ut sex est intensus respectu caliditatis ut quattuor. quia illa ut sex cōtinet ea ut quattuor et per eam excedit. ipsa eadem caliditas ut sex est pfectior caliditate ut quattuor. quod plus participat de latitudine caliditatis. q̄ ea ut quattuor cum plus appropinquat: hoc est plus includat et plus neget de tota distantia q̄ ea ut quattuor. Hic aut uolumus de clarare q̄ aliquando caliditas ut sex est intensior ea ut quattuor. nō propter aliquam illarum habitudinū recitatarū. sed ex ea q̄ caliditas ut sex minus distat a summa ea ut quattuor. et quia minus mediū cadit inter octo et sex. q̄ inter octo et quattuor: quod ut uisum est: non cōtingebat in aliis. accipiendo. n. intensum ut nō determinat neq̄ respicit aliquem terminū. et simpliciter secundū suam rationem formalem. ideo. a. ut puta gradus ut sex est intensus ad gradum ut quattuor. quia ipsum includit et excedit. est etiam intensior eo: quia plura includit et magis excedit: q̄ includat uel excedat gradus ut quattuor. et hoc proprie sumēdo intensius sicut fuit supra dictum. Est aut gradus ut sex. intensior gradu ut quattuor. sumendo intensionem p pfectione. quia plus participat de latitudine caliditatis incipiendo a non gradu: q̄ participet gradus ut quattuor. quod participare est plus appropinquare gradui summo: eo q̄ plus de distantia a non gradu negat. et etiam tale est magis distare a nō gradu. Volentes aut hoc declarare. accipiamus unum per se notū. q̄. s. agens naturale agit per determinatā spherā latitudinē uniformiter difformē sui effectus. In cuius sane puncto immediato est intensissimus gradus sui effectus. in puncto uero remotissimo non quidem simpliciter: sed illius spheræ est non gradus illius effectus. In puncto uero inter medio inter punctum remotissimū et punctum immediatū ipsi agenti: gradus medius inter non gradum et gradum intensissimū pductum a tali agente. et hoc ubi passum sit uniforme. et aliunde non habuerit impedimentū. quā ppositionē ponit cōmētator septuagesimo octauo comēto. secūdi de aīa et dicit ppositionem ueritatem habere non solum in actione reali: uerū etiam in actione spirituali. Sicut ibi exp̄plicat in qualitatibus cuiuscūq̄ sensus. Nam odorabile sentitur non secundū distantiam infinitā. quia res naturales sunt terminatæ et secundū uirtutem et quāritatem et actionem. Sed ad certam distantiā. per modū spheræ in puncto remotissimo illius spheræ non fit olphatus. sed secundū maiorem et minorem appropiquationē ad ipsum odorabile fit melior:

sensatio cæteris tñ existētibus paribus. et ubi aliunde nō habuerit
 impedimentū. nam secundū suam opinionē sensibile positum supra
 sensum non causat sensationē. sicut est etiam sententia Aristotelis
 ubiq; et sicut dictum est de odorabili: eodē mō de aliis sensibilibus
 intelligēdū est. et in comēto nonagesimo seprimo. eiusdē secūdi. re
 petit eandem sentētiā. Vnde orta est quasi illa comunis animi cō.
 ceptio: q; agens naturale intensiorē pducit effectum in partē pro
 pinquam sibi: q; in partem remotā. et hoc ubi cætera paritatē habe
 ant. quare cōterraneus noster et nominis nostri consors Petrus de
 Mantua uir certe acutissimi ingenii in tractatu suo de primo et ul
 timo instanti multotiens ea usus est. licet ipse non tñ dicat de intē
 sione. s. q; intēsius agit. sed etiam q; prius et uelocius. que sane opi
 nio uera sit. uel falsa non nostri est nūc instituti discutere. unum est
 q; si æque primo agat in remotum et in propinquū: sicut in corpo
 re luminoso et in quocūq; agente sine cōtrarietate et resistentia cō
 tingit. siue prius in propinquū: q; in remotum. ut in agente cum con
 trarietate saltem secundū minima uerificat. quia secundū tenētes
 minima: sicut datur primū generatū: ita datur primū alteratum. cū
 primo de generatione alteratio ordinatur ad generationē. semper
 uerificabitur q; cæteris paribus intensior gradus iuducitur in pro
 pinquo: q; in remoto. Disposito ergo uno luminoso pducēte latitu
 dinem sui luminis ab octo usq; ad non gradum per distantiam pe
 dalem. siue accipiat unum corpus pducens caliditatem ab octo
 usq; ad non gradum per distantia pedalē in puncto illius distantie
 in mediate agenti erit caliditas ut octo. in pūcto remotissimo illius
 distātie erit non gradus caliditatis. in puncto uero intermedio erit
 gradus ut quattuor. qui etiā est intermedius inter octo et non gra
 dum. In puncto aut intermedio inter punctū medium illius distan
 tie pedalis et punctum imediatum ipsi agenti erit gradus ut sex.
 qui gradus ut sex est ēt intermedius inter gradum ut quattuor. et
 gradum ut octo. modo si queratur cur in puncto imediato inducī
 intēssimus gradus non quidem simpliciter: sed qui pōt induci a
 tali agēte. In puncto aut remotissimo non gradus est. in medio ue
 ro puncto gradus medius inter non gradū et intensissimū. In pun
 cto uero medio inter mediū et imediatū gradus medius. inter me
 dium et intensissimū cum idem sit agens et passum p̄similiter dispo
 situm ut suppono. certe nullā pōt rationabilis causa assignari: nisi
 ex parte inæqualitatis approximationis: et ex maiori et minori di
 stantia ab ipso agente. infra tamen spheram suæ actuitatis. nam qđ

immediatū est ipsi agenti melius: et tali applicatione recipit influ-
 xum ipsius agentis. Quod uero mediatū est: et distat ab ipso agen-
 te: minus recipit eiusdem agentis influxū. Quod autem est in ex-
 tremo distantiae datæ spheræ: nullum influxum ab ipso agente su-
 scipere potest. Quare Terentius in eunucho dixit accede ad hunc
 ignem et magis calesces. quia approximatō ad suam causam. et
 ad suum principium magis dat de influxu causæ. ut experiētia do-
 cet neq̃ tamen secundum q̃ aliq̃ agens magis approximaf. i. mi-
 nus distat et sit magis immediatum agenti proportionabiliter et ge-
 ometrice sic plus recipit de illo influxu. q̃a sic tale fieret infinite q̃le
 et infinite intensum. et agens finitum in qualitate et quo ad gradū
 et quo ad potentiam infinitum effectum produceret. quod est
 omniū in ymaginabile. Verum isto modo intelligi habet q̃ acce-
 pra locali distantia per quam agitet accepta latitudine qualitatis
 et diuisa ipsa distantia in partes æquales secundum denominatio-
 nem ut utrisq̃ diuisis in duas medietates: uel in tres tertias: uel in
 quattuor quartas: uel octauas uel decimas: uel cuiuscunq̃ alterius
 numeri quibuscunq̃ duabus qualitatibus assignatis continuis fini-
 tis possunt ille diuidi in partes æquales secundum denominatio-
 nem: licet non semper æquales secundum quantitātē. ut acceptis
 pedali et bipedali possumus utrūq̃ diuidere in medietates: in quar-
 tas: in octauas: et sic in infinitum. licet ille medietates: quarte et oc-
 tauæ: non sint æquales inter se. s. comparando medietatem pedalis
 medietati bipedalis. In puncto igitur in mediato agenti erit gra-
 dus intensissimus: non quidem simpliciter nisi respectu talis agen-
 tis. et secundum distantia numerum gradus correspondens illi
 puncto erit illius intensiōis. exempli gratia in casu priori calidum
 .a. producit latitudinem uniformiter difformē ab octo usq̃ ad non
 gradum per pedalem distātiā diuisa latitudine in octo partes et
 distantia similiter in octo octauas. in puncto distante per unam oc-
 tauam erit defectus octauæ illius latitudinis. Quare tātum erit ibi
 per positum gradus ut septem in puncto uero distāte per duas oc-
 tauas erit gradus deficiens a summo illius latitudinis per duas oc-
 tauas. etiam illius latitudinis: et sic de ceteris suo modo dicaf. Si
 autem accipiātur duo quorum unum distet ab agente per unam
 octauam. alterum uero per duas sicut se habebit distantia ad distan-
 tiam arithmetica: hoc est quantum distantia unius superabit dis-
 tantiam alterius: e conuerso erit de influxu. quia ubi minor distan-
 tia: ibi erit maior influxus. et per quātum distantia superabat distā-

tiam: per tantum in minus distante influxus superabit influxum. Vnde si distantia exceditur per unū: influxus excedit per unū. Ex quibus patet q̄ non bene inferf. a. in duplo minus distat a suo principio: q̄. b. ergo. a. est in duplo intensius. b. Addito etiam illo medio quod minus distat siue quod magis appropinquat. quod in proposito idem est: Intensius est eo: qđ minus distat. quia non sicut proportionabiliter magis appropinquat. i. minus distat. Que quidem est significatio ip̄d̄pria appropiquationis. sic p̄portionabiliter est intensius. sed solū sicut se habet excessus distantiae ad distantiam: sic se habet excessus intensiōis ad intensiōē. unde si decē homines essent taliter ordinati prope regem: ut imēdiato regi essent constituti singulis diebus decem denarii: nono uero nouem. octauo uero octo. et sic ordinatim sicut distarent et appropinquarent regi: sic maius et minus stipendium haberent. Non tamen æque p̄portionabiliter ut satis liquet. quia nonus in duplo minus distat a rege q̄ octauus. et tamen non in duplo plus stipendii habet. sed solū arithmeticae et secundū excessum distantiae esset excessus stipendii ordine contrario: s. quod minus distat maius stipendiū habet. Ex quibus apparet q̄ ignoranter argumētatus est predictus calculātor contra primā et secundā opinionem. primo quidē non intellexit quid sit illud appropiquat. secundo uero credidit q̄ sicut p̄portionabiliter magis appropiquat: ita fiat intēsius qđ falsum est: hoc autē qđ dictū est in isto capitulo: est illud qđ dicunt Arist. et comētator meteororū secundo ubi dicunt secundū appropiquationē et distantiam ad fontē caloris: sic loca reddunt magis calida et minus calida. licet p̄currāt et alie cāe ab eis assignatae. Hoc ē ēt qđ dixit diuus Thomas in 2° de generatiōe: q̄ quia terra magis distat a fonte caloris ideo iter ellemēta frigidissima est. Ignis uero calidissimus. q̄a maxime p̄p̄iquus fonti caloris. Quod an sit uerū: in p̄nti nō curamus. Hoc est q̄ Auicena p^o quarti dixit q̄ in febribus p̄d̄dicis extrema prius frigēt: p̄d̄d̄coralia posterius. quia extrema magis distant a fonte caloris. eo q̄ a corde. Hoc est ēt qđ dixit Arist. 3° thopicorū dans loca de magis et minus: ubi dicit: quod magis appropiquat suo finis est magis amātū. qđ magis appropiquat suo efficiēti: illud plus recipit de influxu. et sic de cōteris causis. Hoc est qđ uniuersaliter dicit p̄p̄us q̄ p̄ magis appropiquare maxime tali illud efficiē magis tale. Sed hī isti calculatores imo re uera itricatores et iuolutores nō itellexerūt ip̄ugnātes q̄ nō itelligūt. Scire autē oportet q̄ in oībus ut patet: nō est distātia localis. sed in aliq̄bus est tm̄ distātia entitativa

siue pfectionalis. Quare pportionabiliter dicatur de distantia entitativa sicut de locali. Aristotiles namq; dicit secundo cœli: secundū q; magis appropinquat ens pfectissimo enti: sic est pfectius. ubi nō est sermo de distantia locali. Scire etiam oportet q; hoc non solum ueritatē habet in genere causæ efficiētis. imo i quolibet genere causæ. ubi hec ordinata secundū magis et minus dependeat ab illo primo. secundū uniuocationē. ut textu comentī quarti secūdi metaphysicæ est uidere. et in tertio thopicorū exēplificat in pluribus generibus causarū. Amplius sciēdū ē q; si ordinata secundū magis et minus sunt unius naturæ uniuoce ut distinguitur analogiā effectus pōt adæquari causæ. sed si dicunt analogice ipossibile est. quia causa est equiuoca in qua effectus secundū totum non potest adæquari causæ. sed secundū aliquā imitationē. Dictum est igitur in quibus oportet accipere intensionē et remissionē siue pfectionē et imperfectionē. s. penes magis uel minus distat a summo uel a suo principio.

¶ Caput Quartum Sextionis quartæ in quo arguitur contra ea que dicta sunt.

Ed fortassis circa ea que dicta sunt aliquis dubitabit. primo si quidem quia secundum dicta caliditas ut sex. u. g. cognoscitur et per tot mensuras cōtinere et per tātum appropinquare ad summū et per tm distare a summo siue a suo picipio. mō iste uidetur esse magna inuolutio et cōfusio Quare etc. Et confirmat quia in secundo posteriorū. in capitulo de modo uenandi diffinitiones dicit ibi Aristotiles q; unius rei est tm unus modus cognoscēdi. uide qd cognoscit p diffinitionē nō cognoscit p demōstrationē. quare ad cognoscendū quantus est. a. gradus non uidetur q; tot debeant esse modi cognoscendi. Secundo dubitat pp quid est q; perfectio rei habet attēdi penes distantiā a non gradu suæ latitudinis. siue penes appropinquationē ad summū eiusdem latitudinis. quod secundū dicta est idem re: sed differens sermone. et imperfectio penes distantiam a summo. secundū aut p̄siderationē istam de qua dictū est in capitulo superiori. s. secundū receptionē influxus a suo primo picipio habet attendi penes magis et minus distare. quod idē est: quod appropinquare ad summū. et totū hic sumitur exclusiue: ubi in p̄fectiōe. perfectio sumebat inclusiue. imperfectio uero exclusiue. Que igitur est causa istius uarietatis? Tertio adhuc dubitat. quia uidetur q; perfectio etiam pōt cognosci penes magis et minus distare a summo. et totum exclusiue sumendo. et totum exclusiue fu

mendo. et receptio influxus. pōt cognosci totū per latitudinē inclusam cuius oppositum determinatum est. et probatur assumptum pro utraq; parte. prima. n. pars sic declarat quia accepta latitudine caliditatis. scia q illa caliditas est pfecta: quæ per nihil distat a summa. et nihil mediat inter eam et summā. illa uero est imperfecta. que per aliquod distat a summa. et tantæ est imperfectionis. quia per tm distat a summa. u. g. caliditas ut sex est imperfectionis ut duo: quia p duas mensuras distat a summa. possum etiam scire q data caliditas est pfectionis ut sex. per illam eandē regulā. quia scito q tota latitudo caliditatis nō est nisi ut octo. et scito q ab hac non deficiūt nisi duo gradus. statim sciam ipsam esse pfectionis ut sex ut patet. et sic per solam habitudinē ad distantia: sciam quantæ pfectionis est et quāte imperfectionis est. quod fuerat pbandū. Secundo etiam probat. quia si. a. luminosū pducatur lumen suū. u. g. ab octo usq; ad non gradum per distantia octo pedū. sciam q in puncto terminante primū pedale uersus partem in qua est non gradus luminis. est ibi lumen ut unū. et in puncto terminante secundū pedale uersus eandē partem: sciam esse lumen ut duo. immo in qua pportione se habebit punctus ad punctū secundū datam distantia: in ea pportione se habebit gradus ad gradū correspōdens puncto. Quod minime dici poterat secundū priorē modū. ergo etiam penes latitudinē inclusā et penes cōparare ad non gradū siue ad punctū remotissimū talis distantia: et non per habitudinē ad suū principiū. et sic per exclusū pōt assignata intensio cognosci. cuius oppositū affirmatū est: Quare etc. multa etiā circūstant alia argumenta et difficilia: quæ in subsequentibus adducemus.

¶ Caput quintum Sectionis quarte in quo ad predictas dubitationes respondetur.

D hec omnia formaliter respondetur. et primo quidem ad

a primā dubitationē dicit: q. a. caliditas. u. g. cognoscit proprie et formaliter quanta sit per tot mensuras cōtinere. ut est ut sex. quia sex mēsuras cōtinet. cognoscit aut q sit intensa ut si intensio dicit respectū: et ad remissum referē. pro quanto continet et excedit aliam caliditatē cognoscitur aut quante pfectionis et ultimatis sit in cōparatione ad totam naturam siue latitudinē caliditatis: quia pfectio hoc in suo formali intellectu iporat: ut superius declaratū est. sed in ordine ad suam causam efficientem et pro quanto recipit influxū a suo agente cum cæteris requisitis secundū

R

¶ Explicit quarta sectio incipit quinta continens quinque capitula. In qua disputatur de quibusdā annexis principali questionis. Caput primum in quo disputatur an gradus summus et an quodlibet finite magnum sit paruum.

i Am tēpus exposceret ut ad principalia responderemus nisi nos quādā principali pposito deseruietia imo ne cessaria retraherent. quorum primum. est an gradus summus sit remissus. quod predictus calculator asseueranter affirmat. ratio autē eius est: quia remissio secundum suam opinionē attenditur penes appropiationē non gradui: sed gradus summus finite appropinquat gradui: quia finite distat. sed omne quod finite distat ab aliquo: finite appropinquat illi. ut accipit ipse tanq̄ manifestū. ergo etc. q̄ autem gradus summus finite distat. patet quia a certo numero eius distātia denominatur. ergo etc. Videtur autem et posse confirmari. quia omne finite magnum est finite paruum. ergo omne finite intensum est finite remissum. tenet consequentia a simili. antecedēs autem supponitur tanq̄ manifestum: ac si esset una cōmunis conceptio. preterea ego p̄ cuius denitiores rationes probō. primo quia gradus summus est imperfectus ergo remissus. primo probō cōsequentia: quia quinto metaphysicæ capitulo de perfecto et capitulo de mancho. perfectum est cui non pōt fieri additio: eo q̄ habet oīa requisita ad illam naturā. et manchū siue mutilatū est: cui fieri additio pōt. Quare si aliqua qualitas remissa est. imperfecta est. et si imperfecta remissa. probat autē q̄ gradus summus est imperfectus. quia ei pōt fieri additio. sed qd̄ tale est. imperfectū est. q̄ autē ei additio fieri possit. patet quia cuilibet finito pōt fieri additio. sic n. dicit philosophus p̄ de cōelo. textu comēti. xii. ubi dicit q̄ linea recta imperfecta est: quia ei pōt fieri additio et augeri eo qd̄ finita est ergo etc. Preterea gradus summus est intēfibilis: ergo pōt esse remissus. patet p̄sequentia: quia nihil pōt intēdi nisi ipsū deficiat. et p̄ q̄ns sit remissū. antecedēs probat. quia gradus summus pōt remitti: ergo et intēdi quā nota est p̄ illud philosophi textu comēti. 37. secundū. de cōelo. ubi dicit qd̄ pōt intēdi: pōt remitti. Quare et qd̄ pōt intēdi uidet̄ posse remitti. Amplius gradus summus caliditatis est remissus respectu uelocitatis motus ut. 100. ergo remissus. tenet quā p̄ illud philosophi in p̄ntis quia uult qd̄ est magnū ad alterū: sit magnū. antecedēs autē motū est ex se: ex quibus uidet̄ q̄ gradus summus possit esse remissus. in oppositū autē est Aristoteles. quia octauo rhopīcorū et x^o metaphysicæ summo nō dēf maius. ergo gradus summus pōt esse remissus.

Caput Secundū quinte sextionis in quo respōdet ad ppositā du
birationē.

Vamuis ex his que in superioribus dicta sunt: possit eppa/
q rere quid tenēdū s r. tamen ex bonitate doctrinā denuo di/
cemus. nam ut inquit Plato in libro de legibus ad finē: non
est curandū de plicitate uel breuitate: dum mō sit bonū. Quare di
camus: q dicere summū qua summū est: esse remissimū. est in ulti/
mo abhominacionis: et hominis ignorātis terminos. neq capaxis
phylosophiā. imo nullius boni. tale. n. genus hominū nunq potuit
phylosophari. sicut dicit comētator secūdo de physico audita et in
multis aliis locis. unde et si tales loquūtur. et dicunt uerba magni/
fica. sunt tamen sicut cæci a natiuitate loquētes et syllogizzātes de
coloribus: qui uerba habent. et non cōceptus. Non plus est. n. dice
re q summū qua summū: est remissum. q dicere album esse nigrū
et uiuum esse mortuū. Et uelle ipugnare hanc opinionē esset uelle
ipugnare negantes motū est: et pluralitatē entium. Quare tantū
restat soluere suos paralogismos: et ex pcessis ab eis ad cōtradictio
ria ducere. Ad primū igitur. quod est calculatoris. cum dicit q gra
dus sūmus finite appropiquat non gradui etc. quis secūdū ea que
dicta sunt. remissio formaliter sumpta non habet attendi neq pe/
nes non gradū: neq penes summū. et sumpta remissione p impfe/
ctiōne attendit penes distantia a sūmo. quia tamen etiam secūdū
sua dicta aīcedēs illud est falsum. licet ab eo concessū et per conse
quēs sibi implicat. ideo negatur illud aīcedēs. pbatur aut q illud
dictum repugnat dictis suis. nam in eodem tractatu in pluribus lo
cis et maxime in ea parte in qua querit an intensio sit æqualis re/
missioni. dicit remissionem opponi priuatiue ipsi intensiōi. et ap/
propiquationē opponi etiā priuatiue ipsi distantia. si gradus sum
mus finite appropiquaret non gradui. cum appropiquare oppo/
natur priuatiue ad distare: et decimo metaphysicæ priuatiuū inte
rimit et negat: quod ponit positiuū. tunc ergo negaret distantia ali
quā: uel ergo totam distantia. et hoc non. quia sūmus finite distat.
ergo aliquam distantia ultra uel ante se. Quomocūq; uolueris
apellare. sed nihil magis distat a non gradu ipso sūmo. quia ipsum
summū dicit totam substantia. nam si distare facit intensum. et in/
tensum magis distat. et maxime intensū maxime distat. quia sicut
se habet simpliciter ad simpliciter: ita magis ad magis. et maxime
ad maxime. Si ergo summū. inrensissimū est. ergo maxime distat.
ergo nullomō appropiquat. quia oporteret q maxima distantia

daretur maior. quo nihil inuerecundius dici potest. Cum autem dicitur finite distat: ergo finite appropinquat. negatur consequentia. nullo. n. modo consequens illud sequitur ex illo antecedente. nisi per distare intellexisset magis distare. nam magis distare inferius minus distare. quod minus distare est appropinquare. ut multo tiores dictum est. sed non in eodem. eo quod si. a. magis distat quam. b. B. quidem appropinquat. sed ex eo quod gradus sumus magis distat a non gradu: quam gradus medius. non sequitur quod ipse sumus minus distet. siue appropinquet. preterea tunc uane apponeret illa particula finite. Verum non recta significationis uocabulorum acceptio istum hominem sefellit. remissum. etenim sumpsit pro finito. et appropinquare pro non in infinitum distare. Quae acceptiones sunt abusive. et etiam non sunt ut ipse accepit. sicut patet et melius patebit. Ad confirmationem. quia finite magnum est finite paru. ergo per idem finite intentum est finite remissum. totum hoc palogismus est. cum peccat in figura: siue in forma et in materia. in forma quidem eo quod non sequitur: omnis uelocitas finite intensa est remissa (supposito quod uelocitas augeat in infinitum) ergo caliditas finite intensa est remissa. secundum. n. Aristoteli sexto et septimo physicorum uelocitas et tarditas in motu crescunt in infinitum. per ipsum tamen secundo de generatione et corruptio de celo caliditas neque leuitas crescunt in infinitum. antecedit etiam illud falsum. quia coelum finite magnus est ut tertio physicorum sed expressius in primo de celo demonstrat. non tamen est finite paru quia nihil est maius eo et paru in predicamentis relative dicitur ad magnus. quod si dicatur aliquod mathematice est maius coelo. huic dicitur per quod si mathematice aliquid est maius. id est. ymaginatur maius: nam secundum comentatorem sexagesimo comento tertii physicorum. tales propositiones sunt de ymaginatione. et non de re. Quo concessio tunc celum non est maximum. secundum ymaginationem neque si ymaginemur gradum intensiorem sumo: tunc non ymaginamur ipsum esse summum. unde sic considerando non esset sumus. Neque nos negamus quod gradus qui est sumus ex natura. quin mathematice posset ymaginari intensior. sed statim sic non diceretur sumus. et questio est de relatione reali que exigit extrema realia. Quare semper dictum est: quia summum est. Ad aliud autem argumentum quod gradus sumus est imperfectus quare reditur remissus. huic dicitur quod gradus sumus. u. g. caliditatis est perfectus in sua specie: et nullomodo est in sua specie uel imperfectus uel remissus. in multis autem est imperfectus. quia in latitudine entis et in latitudine qualitatis et multorum. Quare ut sic est remissus imo ut

dicir comētor quinto metaphysicæ solus Deus est qui sic est pfe-
ctus. ut nullomō sibi imperfectio attribui possit. Et cum ulterius ad-
ducebas. quia ei fieri pōt additio. dicis q̄ falsum est: si sumas in sua
natura. et cum probabis: quia est finitū. ergo fieri pōt additio. huic
quidē dici posset secundū cōmunē respōsionē q̄ sibi pro ut est q̄tū.
fieri pōt additio. sed non q̄tū tale. sicut mūdo quatenus est q̄tū fieri
pōt additio: non aut in q̄tū mūdus. et est respōsio Alexātri ut refert
diuus Thomas in expositione librorū de cōelo et mūdo. Si. n. mun-
dus est totū cōtinet. ut et dixit Plinius in primo naturalis historię.
tamen respōdendo uerius ad ppositū: dicis q̄ philosophus nō di-
xit lineā rectā esse imperfectā: q̄a finitā: et ei quia finita ē pōt fieri ad-
ditio. sic et mūdus esset imperfectus. q̄a finitus est: et (p ipsum ibi) in-
finitū est imperfectū. q̄a finem nō habet. qđ et dixit in tertio physico-
rum. Sed pro tanto lineā rectā est imperfecta: quia corpora rectarū di-
mēsiōnū terminant per circularia. et corpus circulare perfectum
est. quia terminatur per se ipsum: quantūcūq; finitus sit. Quare
non ex eo q̄ finitū est: imperfectū est. sed ex eo q̄ per alterum ter-
minatur. ut apparet ibi inspicienti textum et comentum. et uideas
comentatorē qui ibi expresse hoc declarat. et hoc est ueritas. Ad ali-
ud nero quia gradus summus est intēsisibilis. huic dicitur q̄ hoc est
falsum. et cum dicitur est remissibilis. ergo intensibilis. primo ne-
gatur consequentia: nam tertio physicorū tractatu de infiniō quā-
titas diminuitur in infinitū. non tamen augetur in infinitum. neq;
Aristotiles ibi in loco citato. dicit quod est remissibile est intensibi-
le. sed dicit cōuersam. secundo quia ibi loquitur de actionibus pro-
uenientibus a uoluntate. que quidem quocūq; finito uolito pōt
adhuc uelle maius cum tertio ethicorum uoluntas potest esse im-
possibile. et primo politicæ appetitus diuitiarum est infinitus.
quod non est sic de agente per naturam. cum natura non sit impos-
sibile. Tertio dicitur q̄ propositio illa ubi intensio: ibi et remis-
sio. habet ueritatem secundum spetiem. quod est quia natura que
potest intēdi secundū aliquem gradum: potest et remitti. sed nō
q̄ in quocūq; gradu reperitur: possit intēdi. nam licet caliditas
qua caliditas est. i. seruando naturam caliditatis secundū aliquem
gradum potest intēdi. quia usq; ad quattuor potest etiam remitti
non tamen si esset in sūmo: posset intēdi. Intelligitur igitur q̄ in
omni specie et secundū aliquem gradum potest fieri intensio. et se-
cundū aliquem gradū potest fieri remissio. non tamen sequit sub
quocūq; gradu. tamen dico aut hoc ueritatem habere in specie

intensibili et remissibili. Quare nihil contra nos. Ad ultimum autem ibi adductū. quia caliditas summa est remissa respectu uelocitatis ut centum. Huic quidem dicitur quod caliditas summa non est remissa caliditas respectu uelocitatis ut centū. sic. n. uelocitas esset caliditas. sed sic non est summa: imo remissa. nam caliditas ut octo. est summa caliditas. sed est remissa qualitas. sicut sortes supposito quod sit maximus hominū ē maximus hō. nō tñ maximū aīa neq; ualet pñā est maximus homo: et omnis homo est animal. et quantū. ergo est maximū animal. uel quantū maximū. ut patet. Sicut non sequitur granum mihi est paruū quantū. ergo est paruū granum milii. acce pro illo de quo dicit philosophus in predicamentis dicimus granū mihi esse magnum et montem paruū. Quare etc.

¶ Caput Tertium Sectionis quintæ in quo disputatur an intensio et remissio possunt comparari secundum æqualitatem et inæqualitatem et recitantur tres opiniones.

¶ Ed insurgit una maior difficultas. an. s. intensio sit comparabilis remissioni secundum æqualitatem et inæqualitatem. In qua materia predictus calculator recitat primo duas opiniones tenentes partē affirmatiuā. licet in aliquibus predictæ opiniones sint discordes. Demū ipse prioribus impugnatis: suam ponit opinionē tenentem partem negatiuā propositæ questionis. Prima igitur opinio cuius auctorem ipse non ponit. et ego etiam ignoro. asserit quod sic. Sed uniuersaliter pronūciat quēlibet gradū esse ita intensum sicut remissū. cuius potissime rationes due sunt. et sūt multū ppinquæ. Prima est quia quæcūq; sunt idem realiter: uidentur esse eiusdem denominationis secundū quantitatem. hāc autē accipit p manifesta. quia aliter cōtradictoria de eodē p̄dicarentur. sed intensio est idē realiter cū remissione. qđ sic mōstrat. quia q̄ uni tertio idēficantur: et inter se idēficant. sed intensio est idem cū qualitate intensā. et remissio cum qualitate remissa. Quare intensio et remissio idēficabunt inter se. Quod autē intensio sit idē cū re intensā. et remissio cum re remissa. multis et subtilibus rōnibus cōtendit ostendere. quas ergo breuitatis gratia omitto. cū multū non deseruiat nostro pposito. neq; in hoc p expeditione nostri ppositi. faciā uim. tū atq; ab ipso calculatore potes uidere. et est argumentū quo in cūsi mili materia quasi semper secta nominaliū. siue ochantiarū utitur. Secundo ad idem arguitur qui secundū opininē quā credit ēē ueram. Intensio habet attendi penes distantia a non gradu. remissio

intensum ut sex. ergo tunc erit tñ intensum: quantum erit remissū,
 quod fuit pbandū. Contra aut istam opinionē multipliciter argu-
 mentat ipse calculator. quia si aliquis gradus est ita intensus sicut
 remissus. sit igitur. u. g. unus gradus cuius intensio sit. a. et sua remis-
 sio sit. b. et assignent intensio et remissio p quattuor. u. g. sumatur
 aut. c. intensio æqualis. a. et. b. et ponat. a. intensiōē in hora unifor-
 miter diminui ad suū subduplū. Quare. b. remissū uniformiter au-
 gebitur ad suū duplum. cum intensiōē diminui est remissiōē au-
 geri. et uniformiter et æque pportionabiliter. modo cum toto ca-
 su supponat q. c. intensio æque pportionabiliter augeat: sicut. b.
 remissio augetur. et ex casu sequitur q. æque pportionabiliter au-
 gentur. b. remissio et. c. intensio. Sed hoc est falsum. ergo et illud ex
 quo sequit. sed casus est possibilis. et de facto pōt esse uerus. ergo
 pro altera parte. antecedēs est falsum. sed illud est positio. ergo po-
 sitio falsa. totum patet excepto hoc q. b. et. c. non æque pportiona-
 biliter augent. quod sic pbatur quia. c. in prima medietate horæ
 aquireret sexquialterā et in secunda. sex qui tertiam: sed. b. econtra-
 rio aquireret. i. q. a prima sex q. tertiā in secunda sex qui alteram. ergo
 . b. et. c. non. æque pportionabiliter augebunt. cōsequētia nota. an-
 tecedēs pro parte prima declaratur. quia si. c. est ut quattuor et sit
 unū positiuū: quod uniformiter in hora fiat ut octo. in prima medi-
 etate erit ut sex. sed sex ad quattuor est sexquialtera pportio ut
 patet. et octo ad sex: sexquitercia. Quare totum illud in prima me-
 dietate aquireret sexquialteram. et in dupla sexquiterciā. totū pa-
 tet excepto q. c. uniformiter augeat ad duplum. quod sic pbatur.
 quia. c. et. b. ex supposito non sunt æqualia. et ex casu. c. et. b. æque
 pportionabiliter augent per horā ergo in prima medietate horæ
 etiam erunt æqualia. et in fine erunt etiam æqualia. ergo tantum
 aquireret. c. supra se. quantum aquireret. b. supra se. Quare si. b. unifor-
 miter augetur ad duplum. c. etiam uniformiter augetur ad duplū.
 sed per casum. b. uniformiter augetur ad duplū eo q. a. uniformi-
 ter diminuit ad suū sub duplū. sed sicut diminuit intensio: augetur
 remissio. ergo etc. Altera aut pars. s. q. b. remissio in prima parte ho-
 ræ aquirat sexquiterciā. et in secunda sexquialteram patet: quia
 . a. intensio diminuit ad sex qui tertiā in prima medietate. et in se-
 cunda ad sexquialterā. sed pportionabiliter sicut diminuit inten-
 sio: sic augetur remissio. ex positione. ergo etc. Probatur assumptū.
 nam. a. nunc est ut quattuor. et uniformiter in hora deuenit ad suū
 subduplū. ergo in prima medietate fiet ut tria. et in altera ut duo.

L

et tunc non est facile hoc secundū ipsum uidere. Nam uidet dicere
 q̄ intēsum et remissū dicant̄ relatiue. Quare intensio (ut uisum est
 superius dicit̄) illos duos respectus uidelicet p̄tinere et excedere.
 remissio uero cōtineri et excedi. Quod aut̄ apud ipsum hoc signifi-
 cent patet. quia per totū illū tractatū dicit̄ q̄ cōsimile est de intēso
 et remisso sicut de magno et paruo. sed magnū et parū dicuntur
 relatiue ut manifestū est. Quare intensum et remissū erunt relati-
 ua. Preterea in ea parte ī qua probat̄ q̄ gradus sūmus est remissus.
 in responsione ad primū argumentū. dicit̄ q̄ gradus sūmus et si nō
 est remissus respectu alicuius intensioris qui sit actu uel secundum
 rem sufficit tamen q̄ sit remissus respectu intensioris secundū yma-
 ginationem. uel respectu intensioris alterius latitudinis. ex quibus
 uerbis manifeste uidet̄ q̄ secundū suam opinionē intensum et re-
 missum dicuntur relatiue. Sed ex aliis uerbis eius uidetur q̄ non.
 nam Paulo post in respōsione an. 1^m argumentū eiusdē quesiti. siue
 oppositi. dicit̄ hec uerba. Ad secūdū dico q̄ nec aliquid dicit̄ remis-
 sum: quia aliquid sit intēsus. nec quia habeat admixtionē sui p̄tra-
 rii. sed aliquid dicitur esse remissū. quia sic modicū continet de in-
 tensione. et paulo ante hec dicit̄ etiam si ymagineē. uel foret calidi-
 tas intēsiōr q̄ sit hec. Ista tamē ita foret remissa: sicut nūc est ex quī-
 bus uerbis expresse uidetur q̄ remissū non referat̄ ad intēsum. cū
 non ideo hoc est remissū quia aliquid sit intēsus. Nam esse relati-
 ui est ad aliud. ut patet ex diffinitione relatiuorū. patet 2° q̄a dicit̄ q̄
 si aliq̄ foret intēsus eo: non esset plus remissū q̄ nunc est quod qui-
 dem non est possibile in relatiuis. nam si. a. est parū ad. b. non uari-
 ato. a. si augetur. b. īpossibile est q̄ non fiat minus respectu. b. cū ma-
 ior sit excessus et maior cōtinētia ut patet. uerū tamen est q̄ ipsum
 nō sit minus respectu ipsius met. a. quod fortasse uoluit dicere. In-
 tricator ille sed non sequit̄ ex hoc. q̄ non fieret minus absolute. q̄a
 cōueniētius aliq̄ dicit̄ minus et maius et aequale respectu alterius
 q̄ respectu suimet. Et nō sequit̄ ex hoc q̄ nō sit minus respectu sui.
 q̄ nō fiat minus. et nō dicat̄ relatiue. Tercio q̄a dicit̄ q̄ nō est remis-
 sum: nisi q̄a ita modicū uel sic p̄tinet de intēsiōne et non per respe-
 ctuū ad alterū uidet̄ ergo. q̄ dicat̄ ī istis uerbis remissū ipsum hēre
 p̄ceptū absolutū et nō ad alterū. sed quomocūq̄ dicatur: sermo
 iste non pōt stare. cum hoc q̄ in istis uerbis sunt manifestissimi er-
 rores et repugnantia manifesta. dicit. n. q̄ aliquis gradus est remis-
 sus propter sic continere de intensiōne. utinam iste calculator di-
 dicisset balbutire uera Phylsophorum: si nesciebat expedite

uero sensus est q̄ quantū .a. est intensum respectu alicuius utpote
 .b. tātum ipsum .a. est remissū respectu alterius ut puta .c. et iste sen-
 sus in multis pōt uerificari . sed non in omnibus . In multis quidem
 eo q̄ arithmetrice quantū quattuor excedunt a sex . per tñ sex ex-
 cedunt ab octo . quia per quantū gradus ut sex . est intensus respec-
 tu gradus ut quattuor . per tñ gradus ut sex est remissus respectu
 gradus ut octo . geometricē per quantā pportionē se habent quat-
 tuor ad duo in pportione maioris inæqualitatis in eadē se habent
 quattuor ad octo in pportione minoris inæqualitatis sed non in
 omnibus . quia gradus sumus cuilibet citra summū est intensus et
 nulli est remissus cum nullus sit ultra summū : ut supra demonstra-
 tum est . Cōsimiliter gradus ut septem est intensus respectu gradus
 ut duo uel ut quattuor . et idem gradus ut septē : non pōt esse alicui
 p tñ remissus . supposito q̄ gradus ut octo sit supremus . et nō qui-
 libet pōt esse tñ remissus quantū intensus . sed bene aliquis . q̄ si su-
 mātur intensio pro pfectione . et ut respicit ultimū . et remissio pro
 impfectione . et ut deficit ab ultima . et re uera ista est cōmunis acce-
 ptio . et sic Homines loquūtur . tunc apparet q̄ precise tanta est lati-
 tudo intensiōis : quanta est remissionis . et econtra . et gradus sum-
 mus est intensus et nullomō remissus . qm̄ ubi est gradus sumus in-
 tensiōis : ibi est nō gradus remissionis . et ubi est non gradus nullā
 p̄sus habet intensiōē . sed ibi est sūma remissio . sumendo remissi-
 onem ut tñ dicit̄ deesse tñ . et non ut ponit aliquid de habitu . et pre-
 cise tantus est defectus : quāta est tota latitudo . ita q̄ si latitudo est
 solum ut octo in non gradu intensiōis est remissio ut octo . et nul-
 lomodo maior q̄ ut octo . sed si tota latitudo esset infinita in illo
 casu solum ubi est non gradus intensiōis ibi est infinitus gradus
 remissionis . et falsum inio ipossibile est q̄ uniuersaliter ubi est non
 gradus intensiōis est infinitus gradus remissionis . sicut dicunt isti
 male calculantes . sed solum ueritatē habet ubi latitudo est infinita .
 Et ulterius dicitur q̄ in latitudine finita solum in gradu medio to-
 tius latitudinis tanta est intensio siue pfectio : quanta est impfectio .
 in quolibet aut gradu eiusdem latitudinis finite supra mediū et in-
 fra summū quilibet est magis intensus q̄ remissus . In quolibet ue-
 ro citra mediū : maior est remissio q̄ intensio . si uero latitudo erit in-
 finita : quilibet gradus finitus erit in finite remissus et nullus erit in
 finite intensus . Quare in latitudine infinita nullus pōt reperiri gra-
 dus : cui tñ admixta sit . b. remissio quantū . a. intensio . quia semper
 remissio est infinita : intensiōe solum existente finita . in quibus uer

bis multe posite sunt q̄stiones. p̄tra istos calculatores. que et si sint
 per se note et quotidiana experiētia eas manifestat. q̄a tñ isti calcula-
 tores habent tanq̄ dii t̄crestres: ideo sigilatim oportet eas declarare.
 et sic in opposita materia sola secunda opinio ueritatē cōtinet. Sed
 p̄bemus dictas pōnes. Primo quidē dictū est q̄ in unaquaq̄ natu-
 ra tāta est imp̄fectio siue remissio q̄ta est p̄fectio siue intensio. qd̄ est
 tanta est latitudo remissionis: q̄ta est latitudo intētionis quod sic p̄-
 batur. q̄a p̄cise eadem denominatiōe quo ad numerū ambo deno-
 minant. et eadem mensura mēsurant quod quidem esse non pōt
 nisi æquarent ut satis notum est. igitur sic sunt æquales. antecēdēs
 aut̄ pro prima parte p̄batur. quia exēpli gratia sumpta latitudine
 caliditatis si ipsa ponat ut octo graduū maximus defectus qui pōt
 esse i tali latitudine est precise ut octo. non. n. minor q̄ ut octo ut po-
 te q̄ dicatur ut sex. quia adhuc aliqua caliditas pōt magis deficere
 nam que est ut duo: deficit per sex a p̄fectione. sed quæ est ut unū
 deficit per septē. nō igitur defectus ut sex est maximus defectus:
 neq̄ eadē ratione aliquis infra octo. neq̄ maior q̄ ut octo eo q̄ non
 pōt plus deficere: q̄ sit tota latitudo. ubi. n. acquisiti essent octo gra-
 dus nihil amplius deficeret. et breuiter cum minus q̄ ut octo p̄fici-
 ant maximū defectum neq̄ plures q̄ ut octo. etgo maximus defe-
 ctus est ut octo. quod erat p̄bandum pro parte prima. q̄ aut̄ eadē
 mensura mensurent defectus et p̄fectio: patet primo ex primo de
 anima. nam rectus est iudex sui et obliqui. et certū est q̄ alia men-
 sura nō pōt fingi. imo ēt secundū ipsum calculatōrē gradus ut unū
 est in duplo remissior gradu ut duo. et gradus ut duo est in duplo
 intensior gradu ut unū. quia illa bis cōtinet. ille uero bis p̄tinetur.
 Quare tanta erit mēsurā: siue eadem mensura mēsurabit remissio
 qua mensurat intensio. qd̄ erat secundū p̄bandū. Quare tota p̄clu-
 sio reddit manifesta. Secūda uero cōclusio erat quia ubi est gradus
 sumus ibi est non gradus remissionis. ut supradictū est: est adeo no-
 tum. ut qui eius p̄bationē querat similis uideri possit cōco a nati-
 uitate syllogizātū de coloribus. ut dicit phylosophus secūdo physī-
 corū. et cōsimiliter pro altera parte: q̄. s. ubi est nō gradus remissio-
 nis: si latitudo est finita. p̄cise tāta est remissio q̄tus est gradus sum-
 mus intētionis ut demonstratū est. et infra etiā decrarabit ergo etc.
 Dictum est q̄ non maior nec minor pōt esse defectus maximus:
 q̄ tota latitudo. sed in nō gradu intētionis est maximus defectus in-
 tensionis: ut patet ergo etc. Tertia aut̄ p̄clusio. erat q̄ in latitudine
 finita tñ in gradu medio totius latitudinis tāta est intētio: siue per

sectio: quanta est imperfectio siue remissio. nota est ex terminis. quia per tñ distat a sumo: per quantū appropinquat eidem summo. siue qd idem est: per quantū distat a non gradu secundū secundā ppositionem. eo qd mediū est: quod æqualiter distat ab extremis. Item quia eodem numero denominant: et eadem mensura metiunt ut notum est. diciť. n. gradus caliditatis ut quattuor deficere a fine p quattuor. et habere de pfectione ut quattuor. et quādo aliquis est in medio itin- ris: tñ esse ptranscūdū qm est ptransitū. et una est mēlura metiendi utrūq. ergo precise tanta est intensio: quanta est remissio in gradu medio. in gradu uero supra mediū. patet qd plus est de intēfione q de remissione. nam minus distat a cōplemēto q a suo pncipio infra uero medium: plus est remissū q intensum. quia plus distat ab ultimo q a pncipio. ut notū est. Quare tota cōclusio reddit manifestā. Apparet ēť p cōmunem usum medicorū dicunt n. et Auicēna et Azaraius. qd in egritudinibus oculorū aliqui sūt semicœci: alii sūt plus uidētes q deficiētes: alii cœpi. et ita in aliis egritudinibus ut de surditate olphatione et huiusmodi. et certū est cœcitatē et uisionē surditatē et auditū opponi s 3 priuationē et hitū qñ nihil est qd diciť ab istis iuolutoribus: quorū sapiētia est destruere oēm sapiētiā. sicut d sophystis dicit comētator p de cœlo. 4ª aut pclusio. erat qd in latitudine īfinita qlibet gradus erat īfinitē remissus. siue īfectus in ordine ad totā latitudinē. qlibet tñ erat finite pfectus. Prima ps patet qd qlibet gradus finitus p īfinitū distat a cōplemēto latitudinis. sed tñ p finitū distat a suo pncipio q est tñ finite pfectionis. qd est 2^a ps pōnis. qd tota pclusio uera. Preterea ad pncipale qd tāta sit intēfio q: a est remissio. et hoc formaliter scūdū ipsū calculatorē pbat. qd p qm aliquis gradus distat a nō gradu: p tñ eidē nō gradui appropinquat. et hoc formaliter. qd (scūdū ipsū) tāta est intēfio formaliter qta remissio. et ecōuerso. pñā patet. p ipsū aūs aut pbat sup̄to. n. a gradu. u. g. q distet p unū a nō gradu. p tñ ēť appropinquat. qd p unū dicit. n. q gradus ut unū est in duplo remissior gradu ut duo ex eo qd ī duplo magis appropinquat. qd nō uidet posse esse ex alio: nisi qd iste ut unū appropinquat p unū: ille uero p duo ut ipsemet singit. cū igitur. a. gradus distet per unū: et appropinquet p unū. et est precise eadē mēlura mēlurādi utrūq. nā ea q nō fitat de distātia et ppiquitate notificat ut certum est. ergo pñse tāta est propiquitās: quanta distātia respectu uniuscuiusq gradus. et cum penes ista attendantur intensio et remissio. ergo uniuscuiusq gradus est tñ intēsus tūq remissus. qd si diciť materialiter bene est

disti calculatoris. quia gradus ut octo appropinquat non gradui per octo et gradus ut unū eidem non gradui appropinquat per unū. sicut supra demonstratū est. modo queris an ppiquitas ut octo sit maior ea ut unū: aut non. Si non sequit̃ q̃ maior est defectus ut unū defectu ut octo. et sic si cui tñ deficeret unus digitus in manu. aliteri uero deficeret quinq; maior esset defectus illius: cui unus tñ digitus deficeret. q̃ illius cui quinq; deficeret. quia per ipsum in priuatiuis quantū denominatio est a minori numero: tanto maior est defectus. Quare remissio ut unū est maior remissione ut quinq; hoc aut̃ est i extrēo isania ut p3. Si uero dicat q̃ ppiquitas ut octo. est maior ea ut unū. queritur quid sit magis propinquū non gradui. an ppinquū ut unū. an ppinquū ut octo: si ppinquū ut octo quia maior est ppiquitas. tūc gradus ut octo erit magis remissus gradu ut unū. qd̃ est i imaginabile. si uero ppiquior ē gradus ut unū gradu ut octo. et tamen maior est ppiquitas ea ut octo. tunc sequit̃ ut id quod plus habet de ppiquitate sit minus ppinquū quod est i intelligibile. Quare cui plus deficit et ubi maior defectus: illud minus deficit. et sic sicut prius cui abscissi sunt quinq; digiti minus defectuosus et mutilatus est eo cui tñ est unus digitus abscissus. qd̃ est in ultimo abhominatiois. Vnde dicendū est. q̃ gradus ut unū magis appropinquat non gradui q̃ gradus ut octo. i. minus distat. et bene uerū est q̃ ubi minor distantia: ibi maior appropinquatio improprie sumpta quare octo quod minus distat bene remissius ē: nam quod minus distat a nō gradu magis distat a summo. sed quod magis distat a summo: remissius est. Amplius quod minus distat a nō gradu minus cōtinet eo: qd̃ magis distat. quia qd̃ magis distat: magis cōtinet: sed qd̃ magis p̃tinet intēsius est. Quare illud remissius est. et hoc sumēdo remissius uel pro remisso: uel quia minus intensum. Nam (ut dictum est supra) non sequit̃ est minus intensum ergo remissius. sed bene sequitur q̃ sit remissū respectu illius contra ista dicta sunt multe dubitationes quæ adducentur et soluentur in capitulo mediate sequenti.

Caput quintum Sectionis quinte in quo disputatur an uniformiter aquiratur intensio sicut deperditur remissio et econuerso. Secundo an æquielociter aquiritur de uno sicut deperditur de alio et econtra. Tertia an æque p̃portionabiliter aquiritur unū sicut deperditur alterum et econtra et cōiunctim et separatim.

M

Itō igitur an intensio et remissio possunt adinuicē cōparari
u secundū æqualitatē et inæqualitatē et quomō. Restat nūc
uidere de uniformitate uelocitate et pportionabilitate. qđ
est an ex uniformi acquisitione unius arguenda sit uniformis deper
ditio alterius. et æque uelociter acquisitione unius æque uelociter
deperditio alterius. eodē modo an æque pportionabiliter deperditio
unū: sicut acquiritur alterum. et ecōuerso. Hec. n. necessaria sunt pro
cōplemento ppositi. Dicamus igitur cum intensio et remissio mul
tis modis accipi possint secundū qđ dictū est in capitulo precedenti
et in aliis capitulis. si sumant intensio et remissio materialiter et p
re denominata. intensa et remissa et nō ut referunt adinuicē uel op
ponuntur secundū habitū et priuationē. sic questio est uana. quia
redit in idem: uel quasi in simile. ac si diceretur utrū uuniformiter
aquiritur caliditas: uel frigiditas: uel aliqua alia qualitas: uniformi
ter deperditur caliditas uel frigiditas uel aliqua alia qualitas. qui ser
mo ut satis notum est implicat cōtradictionē. sic. n. oporteret qđ si
mul et semel aquireret caliditas et deperderet. Quare intellectus
ille redditur impossibilis et uanus. quia sic nullus sani capitis face
ret tale quesitū. Alio autem modo pōt intelligi ppositio assumpta
sumendo illos terminos formaliter. sicut ut relatiue dicuntur: et (ut su
perius dictum est) hoc tribus modis intelligi potest. Primo quidē
modo cōparando intensum ad suū correlatiuū remissum respectu
cuius aliqđ dicitur intensum. et tunc dico qđ uniformiter et æque
uelociter sicut augetur intensio: sic uniformiter et æque uelociter
augetur remissio: et e contra. et sicut diminuitur intensio: sic dimi
nuitur remissio: et e contra. Nam si accipiant octo et quattuor: sicut
augebitur octo in intensiōe: sic augebitur quattuor in remissione
nam arithmetice octo superant quattuor: per quattuor et quattu
or per totidē superant. si crescat octo p duo sic qđ excessus fiat p sex
et quattuor superabunt per sex. nam p quantū maior superat mi
norem. per tm̄ minor superat a maiori. geometricē etiā in qua pro
portione se habet maior ad minorē secundū maiore inæqualitatē:
in eadē pportione se habet minor ad maiore secundū pportionē
minoris in æqualitatis: hoc autē est esse intensum: illud uero esse re
missū. et breuiter qđo aliquid sit maius altero: tanto id sit minus re
spectu eiusdē. et ecōuerso. et quanto decrescit maioritas: tanto de
crescit minoritas. ideo uniuersaliter secundū istum modum oport
et dicere: qđ sicut crescit et decrescit intensio: sic illius respectu cu
us dicitur intensum remissio crescit et decrescit. Quare æque pro

portionabiliter sicut aliq fit intensius aliquo. sic illud alterum fit remissius eo. et hoc sumēdo remissius pro minus intenso. quod est quia si. a. est i duplo intēsius. b. ipsi. B. est in duplo minus intēsu. a. ad hūc quidem intellectu cōmuniter usitatur. quia. a. duplum caliditatem continet. exempli gratia ad eam que sex non autem sumēdo remissius proprie eoq ut multotiens dictum est. non sequitur caliditas ut octo est in duplo intensior caliditate ut quattuor. ergo caliditas ut quattuor est in duplo remissior caliditate ut octo. sumēdo proprie remissionē sic q comparatio fiat in remissione sic enim oporteret q caliditas ut octo esset remissa quod est falsū supponendo summā caliditatem esse ut octo. sed si conceditur q gradus medius est in duplo remissior gradu summo. cōceditur secundū intellectum expressum. i. quia est in duplo minus intēsus et hoc etiam sumendo pro re intensa et non ut dicunt illos respectus. sic q cum dicimus caliditas ut quattuor est in duplo minus intensa caliditate ut octo. est sensus q est eius medietas : uel q est bis contenta ab ea ut octo. Quare cōcludendo dicimus q sic sumendo intensionē et remissionē ut sunt in duobus correlatiuis. precise uniformiter aequelociter et æqueportionabiliter. sicut augetur uel diminuitur intensio sic augetur et diminuitur remissio et e contra. obseruando tamen illud: quod. i. cum dicitur si. a. fit intensius. b. ipsū. b. fit remissius. a. improprie sumitur remissius. licet huiusmodi abusus sit in usu multum. Duobus autem modis erat q dicatur aliq intensum et remissum respectu sui. sic q idem sit correlatiuū suimet. et iste sensus est omnino impossibilis. si formaliter et non respectu eiusdem sumatur. ut satis liquet. quare nō oportet querere de hoc an uniformiter etc. cum fundat se super impossibili. Tertius intellectus erat q aliquid sit ita intensum respectu alicuius: sicut ipsum est remissum respectu alterius. uerbi gratia q gradus ut quattuor arithmetice est ita intensus respectu gradus ut duo: sicut ipse gradus ut quattuor est remissus respectu gradus ut sex. et tunc non oportet q ita augeatur intensio uel diminuat: sicut ista augetur uel diminuitur remissio. quia in terminis datis si sex crescerent remanentibus aliis remissio gradus ut quattuor respectu sex cresceret et si sex diminuerentur sua remissio etiam respectu sex diminuerent ut dictum est supra. et tamen intensio ut 4 respectu secundū neq cresceret neq diminueret similiter si crescerent uel decrederet duo aliis in casu positis reāntibus uariis intensio. 4. respectu duo et tñ nō uariaret remissio ut. 4. i respectu sex. q neq uniformiter

neq; æque uelociter neq; æque pportionabiliter augetur uel dimi-
nuif intensio: sicut augetur uel diminuitur remissio. nec e contra.
Idem quoq; dicat in pportione geometrica. sed reuera nullus isto
rum modorū est in usu uel parū est in usu. sed comunis usus est ac-
cipiendi intensiōē et remissiōē ut opponit secundū habitum et
priuationē. quod est secundū q̄ intensio dicit pfectionē et ultima-
tem in natura. Remissio uero ut dicit impfectionē et defectū ab il-
la natura. et tunc dico q̄ quantū augetur siue crescit arithmetice
intēsiō siue perfectio. tñ precise arithmetrice decrescit remissio et
ecōtra et quātum crescit remissio tantū decrescit intensio et e con-
tra preciseq; eadem uelocitate qua unū decrescit et alterū augetur
et e contra. Aequē pportionabiliter tamen est ipossibile. cuius totū
oppositū posuit dictus calculator. ppter ea q̄ tenuit q̄ æque ppor-
tionabiliter non tamen æque uelociter. imo ille calculator est tñ in
uolutus in hac materia ut ipsemet non audeat pferre quāte remis-
sionis sit unus gradus. nam modo dicit unū modo alterum. Con-
clusio aut a nobis posita clara est ex his que dicta sunt in prior ca-
pitulo. nam si in latitudine finita ubi est non gradus intēsiōis: ibi
est summus gradus remissionis. et precise tanta sit remissio quāta
intensio secundū totam latitudinē quantū aquirif de intēsiōe pre-
cise tñ depditur de remissione. Vnde si aliq̄ est sub non gradu cali-
ditatis est remissus in caliditate secundū octo et non amplius et ex
aquisitione unius gradus caliditatis deperdit unus gradus remissi-
onis: siue ipfectionis. et ex equisitione duorū graduū caliditatis et
pfectionis depduntur duo impfectionis et sic successiue. Quare ex
aquisitione omniū graduū caliditatis depduntur omnis ipfectio-
nes et non citius uel tardius aquiritur tota caliditas q̄ depdatur to-
ta ipfectio. neq; ecōtra. ut satis patet hoc: tamē possibiie est q̄ æque
pportionabiliter. quia si octo diminuant ad non gradū et non gra-
dus deueniat ad octo licet isti motus possunt esse uniformes. quia
quantū depdit unū. tñ aquirif alterū. et sic in omnibus partibus
istius tps. non tamen æque pportionabiliter ut satis notum est.
Quare sic erit in pposito. unde secundū cōmunem opinionē ubi
est non gradus caliditatis est gradus ut octo frigiditatis. et e contra
precise quantū aquiritur de caliditate: tñ corrūpitur de frigiditate
et æque uelociter ut corrūpitur de uno aquirif de altero. et ecōuer-
so. et corrupto toto cōtrario introducif aliud cōtrariū totū. secun-
dum talem opinionē tenentē latitudines esse cōpletas. æque tamē
pportionabiliter ipossibile est. sic ut illi tenent in ptrariis positiuis

sic tenendū est in priuatiue oppositis. et mirum est q̄ dicti calculatores uiderint hoc in cōtrariis posititiuis: et non in priuatiuis. Verū causa sui erroris fuit eo q̄ uniuersaliter credebant in latitudine finita et infinita q̄ ubi est nō gradus intensiōis: ibi sit infinitus gradus remissionis: quod est nedum falsum. imo implicans cōtradictionem. sicut p̄ parte dictum est et clarius infra apparebit Quare in tantā cœcitatē deuenerint: fundamentū aut̄ eorum in capitulo subsequēti immediate pōnē.

¶ Caput sextum Sextiōis quintæ in quo ponuntur dubitationes contra duo precedentia capitula.

u Erum circa hec duo capitula occurrunt multe et difficiles questiones. primo quidem quia dictum est q̄ est admittere da cōparatio inter intensiōē et remissionē. et q̄ in gradu medio torius latitudinis tanta est precise intensio: quanta remissio Nam primo est argumentū calculatoris superius factum cōtra illas duas opiniones. Secundo et fortius nos argumētamur. quia habitus et priuatio minus cōueniunt et magis differūt: q̄ acuties in uoce et acuties in itilo. et dulcedo in uoce et dulcedo in melle. siue in quibuscumq̄ aliis dictis secundū æquiuocationē. sed in talibus nō pōt admitti cōparatio ut patet septimo physico. ū. et secundū oēs grāmaticos et oēs auctores p̄portionū. ergo a fortiori neq̄ inter intensiōē et remissionē. cōsequētia manifesta est de se. quia cōparatio et similitudo non sit nisi inter cōuenientia. minor etiam ex se manifesta est. sed maior probatur quia illa sunt posititiua: neq̄ ex toto diuersa. intensio aut̄ et remissio opponunt̄ sicut habitus et priuatio: de quibus nō dicif̄ aliquis comunis cōceptus. et sunt p̄ diuersa quare nullo modo possunt edinyicē cōparari. Et cōfirmat̄ quia si intensio et remissio possent adiuicem cōparari: cum opponant̄ priuatiue. Quare etiam non æqualitas et inæqualitas: cum hec ēt̄ opponatur secundū habitū et priuationē. et patet q̄ non est intelligibile q̄ æqualitas et inæqualitas cōparentur secundū æqualitatē et inæqualitatē. eodē modo et p̄portio maioris inæqualitatis et minoris inæqualitatis. cum eodē modo se habeant sicut intensio et remissio. et tamen uenerabilis magister Thomas de baduardino demonstrauit oppositū. ut refert predictus calculator. Præterea quia dictum est q̄ solum in latitudine infinita ubi est non gradus intensiōis: ibi est infinitus gradus remissionis. in finito aut̄ solum est finitus gradus remissionis. Arguitur q̄ etiam infinito et uniuersaliter ubi nō est nō gradus intensiōis: est infinitus gradus remissionis. nā

u.g. fumatur latitudo caliditatis quæ cōmuniter ponitur ut octo
 tñ. et pbo q̄ ubi est non gradus: est infinita remissio. quia infinite
 remissior est aliquis gradus q̄ sit gradus medius. et gradus medius
 est certe remissionis: ergo infinite remissius est aliquis gradus in ista
 latitudine. sed nullus gradus est ita remissus sicut nō gradus. ergo
 non gradus est infinite remissus. cōsequentia nota: antecedēs pro
 multis patet. Nam q̄ gradus ut quattuor qui ponit̄ medius totius
 latitudinis sit certe remissionis: manifestū est. cum secundū positio
 nē sit remissus ut quattuor. patet ēt q̄ nullus est ita remissus sicut
 non gradus. Restat igitur solum pbare q̄ infinite remissior est ali
 quis gradus in ista latitudine q̄ sit. a. gradus qd sic deducitur. quia
 gradus ut duo est in duplo remissior gradu ut 4. et gradus ut unū.
 in quadruplo remissior: et medietas in octuplo. et cum latitudo
 sit diuisibilis in infinitum. ergo in infinitū remissior est aliquis gra
 dus q̄ sit gradus ut quattuor. pbatur aut̄ assumptū. s. q̄ gradus ut
 duo sit in duplo remissior gradu ut quattuor. q̄ gradus ut quattu
 or est in duplo intensior gradu ut duo. ergo gradus ut duo est in du
 plo remissior gradu ut 4. patet p̄na ex cōuni opiniōe omniū calcu
 latorū. et sicut dicitur de uno: ita de omnibus uidelicet q̄ gradus ut
 unū sit in quadruplo remissior gradu ut. 4. et sic de reliquis asūm/
 ptis. Amplius ex ista positione sequit̄ q̄ gradus ut. 4. sit in duplo re
 missior uel imp̄fectior gradu ut sex. qd̄ tamen est manifeste falsum
 quia solū est in sexq̄ltero remissior. cū gradus ut sex sit in sexq̄lter
 ro tñ intensior gradu ut. 4. ut patet ex se. Quod tamen illud p̄ns' se/
 quatur satis patet. quia gradus ut. 4. in duplo plus distat a summo
 q̄ gradus ut sex. quia. 4. distat per. 4. ab octo. et sex solū p̄ duo. Qua
 re in duplo plus distat. sed remissio habet attendi penes distantia p̄
 ea que dicta sunt: quare sequit̄ cōclusio. Preterea dictū est q̄ in lati
 tudine infinita quilibet gradus finitus est finite intensus. sed non
 est finite remissus. imo infinite. contra multipliciter arguitur. Pri
 mo quidē quia sumtis. u.g. uelocitate ut octo. et uelocitate ut. xvi.
 tunc uelocitas ut. xvi. est in duplo intensior uelocitate ut octo. et tñ
 uelocitas ut octo nō est in duplo remissior uelocitate ut. xvi. qd̄ est
 contra oēm opinionē ut satis liquet. patet p̄na. quia utraq̄ est infi
 nite remissionis. et unū infinitū nō est maius altero. Immo sequi
 rur q̄ uelocitas ut octo et ea ut. xvi. immo ut mille et uniuersaliter
 sub quibuscūq̄ numeris maioribus et minoribus fuerint ita q̄ una
 sub quocūq̄ numero paruo fuerit: alia uero sub quocūq̄ numero
 magno dūmodo utraq̄ fuerit finita. q̄ omnino sūt æquales. Quod
 omnino est inopinabile: q̄ aut̄ sequat̄ sic deducitur. sint. u. g. a. ut

ut autem b. uero ut mille. tunc sic a. et b. eandem proportionem habent ad gradum infinite intensificationis. sed per communem animi conceptionem quocumque ad unum tertium habet eandem proportionem inter se sunt equalia. ergo a. et b. erunt equalia. probatur assumptum. scilicet ad idem tertium habent eandem proportionem quia quilibet illorum est infinite remissum. Quare ad infinite intensum habent eandem proportionem. Preterea si quilibet gradus in tali latitudine infinita esset infinite remissus. sequitur quod nullus aliquam haberet intensificationem et sic nullus esset intensior altero. quod est omnino impossibile. sed licet calculator illam consequentiam posuerit et non probauerit. Ego tamen sic eam probabo. Primo quia sicut infinite intensum nullam habet remissionem ita infinite remissum nullam debet habere intensificationem. non enim uidetur aliqua ratio diuersitatis. quod autem infinite intensum nullam habet remissionem patet. quia omne remissum per ea que posita sunt continetur et exceditur. sed infinitum a nullo continetur et exceditur. quia excedens maius est excessu. sed unum infinitum non est maius altero. ergo etc. Preterea si quilibet gradus finitus in tali latitudine infinita esset infinite remissus: multa essent infinite remissa. imo si Deus ponat esse infinite perfectionis quilibet citra deum erit infinite imperfectionis. et sic multa erunt infinita in actu. quia actu qualibet creatura erit infinite imperfecta. cum hoc est quod nulla creatura erit perfectior altera. et sic intelligentia non erit perfectior homine: nec homo asino. Quod omnino derisibile est. Amplius si creatura est infinite imperfecta: tunc homo continebit imperfectionem asini et cuiuscumque imperfecti. Quare homo erit ita imperfectus sicut asinus et sicut pulex et sic de aliis. probabo consequentiam: quia si homo est infinite imperfectus: omnem imperfectionem continet. quod si omnem imperfectionem continet: continebit eam quam habet creatura imperfecta et sic totus mundus erit confusio et conturbatio. probatur autem illa consequentia. scilicet si infinitam imperfectionem continet. ergo omnem. quia si aliquod esset infinite quantum omnem quantitatem haberet. ergo si aliquod esset infinite remissum: omnem remissionem haberet. Secundo quia Aristoteles per physicorum textum. 4. utitur tali modo arguendi: nam dicit. si infinita principia essent propria: omnia propria essent propria. quod ex altero non uidetur tenere: nisi quia infinitum omnia pertinet. Preterea dictum est quod in latitudine finita ubi est non gradus intensificationis ibi est summus gradus remissionis. sed hoc implicat contradictionem. quia secundum ea que dicta sunt remissio fit ex admixtione positivi cum priuatiuo. sed in non gradu intensificationis nullus potest esse habitus neque aliqua intensio. Quare in non gradu intensificationis nulla potest esse remissio. sicut in cæco absolute nulla potest esse visio. Contra autem ea que

dicta sunt in capitulo immediate precedenti precipue dubitatur. quia dictum est quod sumendo intensiōem et remissionē ut dicunt perfectionē et imperfectionē et ut ponuntur secundū habitū et priuationē quod uniformiter et æque uelociter acquiritur unū sicut depditur alterū. et e contra. non tamen æque proportionabiliter. quia illud est cōtra oēs calculatores. et quis fuerit dubiū et cōtrouersia de uniformitate et uelocitate. tamen oēs cōcordes dixerunt quod æque proportionabiliter sicut acquiritur unū: deperdit alterum. et e contra. Nos autē ex toto diximus oppositū quia diximus quod certum est quod quāruma acquiritur de uno. tñ depditur de alio. et æque uelociter acquiritur unū sicut alterum depditur. Impossibile tamen est quod æque proportionabiliter. modo famosum non pōt esse ex toto falsum: ut dicit phylosophus in de somno et uigilia in capitulo de somniis siue de diuinatione. et primo thopicorū concessū ab artificibus in arte facit locum probabilem. Quare illud non uidetur esse cōuenienter dictū. Sunt etiam argumēta calculatoris in fine illius tractatus ubi probat quod intensio et remissio non possunt adinuicē cōparari secundū uelocitatem. Amplius quia non uidetur illud esse uerū uniuersaliter: quod. scilicet. quantū acquiritur de intensiōe. tñ depdatur de remissione. quia in latitudine infinita ad acquisitionē primi gradus intensiōis nō deperditur unus gradus remissionis. cum infiniti non detur primum neque ultimū. tum quia si deperderetur unus gradus remissionis: alterum de necessitate sequitur uel quod aliq cōtinue depditur de remissione et non sit remissius. uel quod unū infinitū est maius altero. patet cōsequentia. quia si ad acquisitionē unius gradus intensiōis deperditur unus remissionis. uel ergo sit minus remissū et cum etiam cōtinue post hoc stante acquisitione intensiōis finita erit infinite remissū ergo unū infinitū maius altero. quod erat una pars disiunctiue. si uero nō sit minus remissū et cōtinue depditur de remissione. ergo altera pars disiunctiue sequitur. Preterea dictum est in eodē capitulo quod si sumatur gradus ut duo: qui est remissus respectu gradus ut. 4. si gradus ut. 4. intēdat: intēdit remissio in gradu ut duo: mō hoc est cōtra sensum et ptra cōmunē usum loquendi. Nam ut patet si esset una domus ppinqua alteri. si prima nō uarietur et secunda uarietur sic quod fiat uel maior uel minor non tamen prima dicitur esse maior uel minor. Quare si gradus ille ut duo in nullo uariatur. neque erit intensior neque remissior. Vnde uidetur quod calculator bene senserit cum dixit gradus aliquis nō dicitur esse sic remissus: quia alter sit intensior. eoquod siue sit alter siue non sit: dūmodo nō

fiat uariatio ex parte sui: neq̃ dicitur magis intensus nec minus: se-
cū dum remanet esse. Quare nostra reprehēsiō reprehēdēda est.
amplius quia in hoc tractatu multotiēs dicimus esse differentiā in-
ter. a. esse īmissius. b. et. a. esse minus intēsum. b. quia re uera istud
est inouare terminos. Nulla. n. uidetur esse differentiā inrer esse mi-
nus intēsum et esse remissius. quod pbatur etiam secū dū cōces-
sa a nobis. quia remissū dicit contineri et excedi. sed quod est mi-
nus intēsum: cōtinetur et exceditur. Quare non uidetur esse diffe-
rentia. hec autem et tanta dicta sint opponēdo.

¶ Caput Septimum Sectionis quintæ in quo respōdet ad ea que
dicta sunt.

D hec omnia respondetur. et primo ad primū calculatoris.
a cum opponitur q̃ si aliq̃ potest esse ita intēsum sicut re-
missum. sit igitur unum cuius intēsiō sit. a. remissio uero sit.
b. que signentur. u. g. per gradum ut quattuor. et tunc po-
natur q̃. c. intensio sit æqualis. a. intensiōi et. b. remissiōi. Huic di-
citur q̃ totus casus hucusq̃ admittendus est. quia gradus medius
totius caliditatis est talis. et pōt poni bene q̃. c. sit una caliditas eti-
am æqualis illi gradui medio. sed cum ulterius ponitur q̃. a. uni-
formiter remittatur ad suū subduplū. et. b. augeatur uniformiter ad
suū duplū. dico stante casu priori hoc repugnat ei. quare nullmō ca-
sus est admittendus. nam ex quo ponitur q̃. a. sit ut quattuor in si-
ne horæ. in casu erit ut duo et sic erit in sine horæ. a. in duplo mi-
nus intēsa siue pfecta ista caliditas q̃ nunc sit. b. uero est ut quattu-
or. quia impsectio est ut quattuor. et aquiret supra se duos gradus
impsectiōis. quia duo gradus qualitatis depduntur. et ut patuit
quantum depditur de positio tñ aquiritur de priuatiuo. Quare
fiet in sine horæ impsecta ut sex. siue remissa ut sex. sed sex et quat-
tuor est tñ sexaltera pportio. Quare non dupla imo si data remis-
siō debet augeri ad suū duplum oportet q̃ intēsiō deueniat ad nō
gradum. quod repugnat alteri parti casus. Et cum dicitur pportio
nabiliter sicut augeatur remissio sic diminuitur intensio et ecōtra.
Apparuit q̃ istud sit falsum et impossibile. licet acceptū sit ab ipso
calculatore sed non pbatum. quia nullmō uere probari pōt. cum
sit ipossibile. bene uerum est q̃ pportionabiliter sicut diminuitur
intensio sic ipsum denominat minus intēsum. sed non est remis-
sius ut patuit. Quare cum oīa que ab ipso calculatore ibi dicuntur
fundātur super hoc fundamēto falso et ipossibili. ideo tñ hoc argu-

mentum adduxi. cum una sit quasi solutio ad omnia. Ad secundū
 autē q̄ fuit nostrum. s. q̄ habitus et priuatio minus cōueniunt q̄ acu-
 ties in silo et acuties in uoce. huic quidem dicitur q̄ multa nō cō-
 ueniunt secundū unam rationē: que tamen secundū aliam possunt
 conuenire. nam animal latrabile et piscis marinus æquiuocant in
 hoc nomine canis. que tamē uniuocant in nomine animalis et sic
 aliqua non possunt cōparari secundū unam rationem. que tamen
 secundū aliam cōparabilia: nam nox et dies se habent sicut habitus
 et priuatio. et tamen in ratione numeri possunt adinuicē cōparari:
 quia dicimus in anno tot esse dies quot noctes. et secundū nume-
 rum dies æquari noctibus et septimanas esse plures q̄ mēses in an-
 no. et mēses esse pauiiores septimanis. et dicimus dies in septima-
 na esse æquales planetis. sic q̄ ad numerū planetarū et ab eorum
 nominibus septem sunt dies in septimana. cum planeta sit res per-
 manens. et dies successiua. Et dicimus q̄ numerus possessionū siue
 agrorum Socratis æquatur numero dierum anni. Quare si habi-
 tus nō est æqualis habitus priuationi. numerus tñ hituū pōt æqua-
 ri numero priuationū. et denominatio habitus secundū numerum
 pōt æquari et inæquari numero denominationis priuationū. sed
 ultra hoc dicitur q̄ sicut est eiusdem scientiæ cognoscere cōtraria:
 sicut eadem est potentia lucis et tenebrarū soni et silentii et sic de
 aliis ut p̄ et 2° de aīa dicitur. sic ē eadem est mensura metiēdi oppo-
 sita. Vnde 4° physicorū tractatu de tpe dicit q̄ non solum rēpus di-
 citur esse mēsurā motus. uerū ē et quietis 1° p̄ motus 2° uero q̄
 q̄ illa mēsurā q̄ p̄ mēsurat. intēsiōnē. siue p̄fectionē 2° rō mēsurat
 remissionē. siue defectū. ea et defectus pōt ēē tātus et maior et mi-
 nor q̄tū ē p̄fectus. neq̄ sequit si habitus puenit. cū alio hitu in rōne
 habitus q̄ magis pueniat cum illo secundū omnē modū. sic. n. p̄ba-
 retur q̄ uisus magis cognoscit silentiū siue sonum q̄ idemmet uisus
 indicaret de tenebris et naturalis magis cōsideraret de nume-
 ris q̄ de quiete. uel de aliqua alia priuatione considerata a naturalī.
 Quare non sequitur si acuties stilli et uocis in ratione acutiei adiui-
 cem cōparari non possunt. ergo acuties uocis et eius obtusitas. nō
 possunt adinuicē cōparari. cū aliquæ sint uoces æqualiter cōposite
 ex graui et acuto. et aliquæ magis ex graui et aliquæ minus q̄ ex
 acuto. ut docet Boetius in musica sua. cū hoc q̄ acuties. stilli et acu-
 ties uocis possunt in multis cōparari in q̄bus cōueniūt. ut dictū est
 ut q̄ numerus iste est æqualis uel inæqualis illi numero. stat. n. q̄
 una uox tot mensuras cōtineat de acutie. q̄ mēsuras p̄tinet acuties

filii. licet ille mēsure non sint eiūsdē numeri nō sunt huiūsdē rōnis.
 nam eadē unitate formaliter mēsuramus et successiua et pmanen/
 tia/ut dicitur quarto dhyssicorū idem.n.est numerus x canu et.x.
 dierum. Ad illud aut quod subiūgebaf.s.q. æqualitas et inæquali/
 tas cum opponant priuatiue possent et adiuicem cōparari secūdu
 æqualitatē et inæqualitatē. huic dicitur negando cōsequentia. non
 .n. dictum est q. omniā priuatiue opposita possunt sic adiuicē cō/
 parari sicut non sequitur inter aliqua priuatiue opposita datur me/
 diū ergo inter omnia priuatiue opposita datur mediū. inter.n. cœ/
 cum et pfecte uidens datur medium. cum tamen inter cœcū et ui/
 dens non datur medium formæ: de quo est sermo. et inter supha/
 bundans et defectū siue deficiens datur mediū. tamen inter parē
 et imparē nō datur mediū. Causa aut quare intēsiō et remissio pos/
 sunt adequari et inadeguari: est quia utraq. recipit latitudinē et ad/
 aquisitionē unius deperdit alterū. sed æqualitas nō habet latitudi/
 nem: cum cōsistat in unitate. que unitas indiuisibilis est. nam quito
 metaphysicæ æqualia sunt quorum una est quātitas. Quare cum
 æqualitas stet indiuisibili. quia decimo metaphysicæ æqualia sunt
 quæ neq. excedunt neq. excedunt. Inæqualitas est sicut unū conti/
 nuū: cum cōtinuū puncto cōparari non potest. cum cōtinuū non
 sit æquale puncto: neq. maius: neq. minus. qua cōtinuū est. Eadē
 .n. mēsurā. mēsurat. et unū esset pars alterius. quia minus est pars
 maioris. ideo æqualitas non sic est comparabilis inæqualitati. licet
 forte secūdu aliqua alia possunt comparari. q. si æqualitas dicitur
 suscipere magis et minus/ut uidet dicere plis in pdicamētis in ca/
 pitulo de ad aliquid tunc non sumit æqualitas pprie: que cōsistit
 in indiuisibili. sed sumit æquale p minus inæquali. et tūc bene di/
 cere possumus. u. g. q. bene possibile est q. pedale est tū æquale bi/
 pedali: q. tū est inæquale. et semipedale magis inæquale q. æquale. et
 pedale cū dimidio plus esse æquale bipedli q. ipsū met sit eidē inæ/
 quale. et tunc pōt huiusmodi cōparatio cōcedi. et iste modus est sa/
 tis in usu ut pater exercitatis. Ad illud de proportionē maioris inæ/
 qualitatis qd dicat ille uenerabilis Thomas de baduardino: ego ne/
 scio. q. nūq. uidi aliqd illius. sed dico q. pportio maioris inæqua/
 litatis si cōparet ad suū correlatiuū ut si dupla ad subduplā: tūc fm/
 denominationē sunt æquales. ad hūc intellectū q. ab eodē numero
 denomināt. licet unū ut maius alterū ut minus. sicut dictū est de in/
 tensione et remissione: de magnitudine et paruitate. Vnde precise
 quantus est excessus precise tantus est defectus. et breuiter q. dicta

sunt de intensione et remissione de magnitudine et paruitate: dicā
tur de maiore inæqualitate et minore. cum ista sint relatiua et illa
Quare nihil aliud inmorandū est circa hoc. Ad aliud uero quod di
ci potest esse unū tertium principale: in quo intēdebas p̄bare q̄ in
latitudine finita ubi est non gradus intensiōis: ibi est infinita re
missio. huic dicitur q̄ istud ip̄licat cōtradictionē. et est in extremo
abhominatiōis. quia cum (ut demonstratū est imo ex se notū est)
remissio dicat defectū. et maior nō pōt esse defectus q̄ perfectio.
p̄fectiōe existente finita: defectus nō pōt esse infinitus. q̄ aut def
ectus nō possit esse maior p̄fectiōe manifestū est. quis. n. intelli
gere p̄. uet̄ q̄ homo non habet plus q̄ duos oculos secūdū perfe
ctiōē et tamen cæco deficiunt infiniti oculi. Amplius ut dicūt oēs
medici Hypocrates in primo afforismorū. et Galenus in tertio ar
tis parua per quantum aliquid est lapsa a proprio tēperamento
in perfecta restitutione per tm̄ debet restitui. sed si defectus est in
finitus nunq̄ poterit restitui. quia sexto physicorū infinitū non est
p̄transibile. Quare ubi aliquid siue simplex siue mixtum sit sub nō
gradu caliditatis nunq̄ fieri poterit p̄fecte calidū imo nihil existens
sub nō gradu alicuius poterit deuenire ad cōplementū eius. Et nota
contra p̄fectū male calculantē q̄ destruitur scientia medicinæ.
imo omniū artium principia destruiūt. quia non concedit q̄ tāta
possit esse remissio: quanta intensio neq̄ tantus defectus quanta p̄
fectio. neq̄ etiam maior neq̄ minor. quia oēs medici dicunt q̄ in
ægritudine que sit per repletionē: tanta debet fieri inanitiō quanta
fuit repletio. quia secūdū Hypocratē imoderate repletioni imode
rata debetur euacuatiō. et deduci posset de aliis artibus. Quare nō
est mirandū de isto calculatore q̄ errauerit. cum fuerit cuiuslibet
sciētie expertus. sed mirum est de suis imitatoribus qui profitent̄ se
physicos metaphysicos et medicos et non uiderint tantos errores
in homine. nam multo plura sūt errata q̄ uerba. Præterea ad idem
si uniuersaliter ubicūq̄ est non gradus intensiōis est infinitus gra
dus remissionis et per cōsequens infinitus defectus. sequit̄ q̄ ubi
aliq̄ incipiat a non gradu alicuius qualitatis acquirere illā qualitātē
et uniformiter. q̄ imediate post hoc infinitam qualitātē acquirat
quod manifeste claudit cōtradictionē ut patet deducitur aut cō
sequentia sic quia tale acquirit qualitatem ex quo est sub non gra
du intensiōis est sub infinito gradu remissionis: per positionē. Sed
istud imediate post erit solum finite remissum quia quocūq̄ instā
ti assignato post hoc finite. distabit a non gradu intensiōis ut etiam

manifestū est. ergo subito infinitū remissionis depdet. confirmatur. quia quocunq; instanti assignato. post hoc erit finite intēsus. ergo et finite remissus. tenet p̄na secūdū ipsum quia omne finite intensum est finite remissum: sicut omne finite magnū est finite paruū. quare si imēdiate post hoc erit solum finite remissū: et nūc est inf/nite remissū. ergo subito infinitam remissionē deperdit. Sed infinita remissio non depditur nisi infinita intensio acquirat. ergo imēdiate post hoc infinitam intensiōē acquirit quod erat pbandū. Hoc autē repugnat casui quia acquirit per partem ante partē in infinitū. ergo positio impossibilis q̄ aut ad deperditionē infinite remissionis acquiratur infinita intensio patet ex multis. Primo quia si infinita intensio depditur: infinita remissio acquirif. Ergo si infinita remissio deperditur: infinita intensio acquirif. p̄na nota est ex se: antecedens autē patet. s. q̄ si infinita intensio depditur infinita remissio acquiritur quia illud quod deperdit infinitā intēsiōē. uel est postea sub non gradu intensiōis uel sub aliquo gradu intensiōis. Si primū ergo ifinite remissū. tenet p̄na p positionē. si uero est sub certo gradu intēsiōis uel finito uel infinito. si infinito non ergo depdit intensiōē infinitā cum adhuc sit infinitū. Si uero finito utputa q̄ sit intensum ut octo et remissū ut octo exēpli. g. Cū igitur quādo erat infinite intensum erat sub non gradu remissionis ergo acquisiuit de infinita intensiōe usq; ad gradū ut octo intēsiōis solū octo gradus remissionis quia nunc tm̄ est remissū ut octo. querif ergo cum acquisiuit primū gradū remissionis an habebat intensiōē finitā an infinitā. non infinitā quia nō fuisset remissū. Nam omne remissū ab aliquo cōtinetur et excedif qd de infinito dici nō pōt. ergo erat intensiōis finite. signef ille gradus sit ut. c. sed de. c. deueniendo ad octo acquisiuit septē gradus remissionis. ergo multo magis de remissione debuit acquirere depdendo infinitā intensiōē: nam cum ante depdit. c. Mille et infinities mille milia multo maiorem remissionē debuit acquirere quare cōsiderāti apparebit q̄ infinita intensio non pōt deperdi nisi infinita remissio acquiratur. et ecōtra. Quod etiam pfirmat. quia ut dicunt medici. Si cuiq; deficiunt quattuor libræ sanguinis et restauretur per unam librā dicimus deffectū ablatum esse p unam quartā. et si per duas libras dicimur medietatē deffectus esse remotā. Quare uniuersaliter q̄ritur de positioe tm̄ depditur de priuatiuo et eō. quia re uera positioū acquiri est priuatiuū deperdi. et positioū deperdi est priuatiuū acquiri. Vnde si infinita remissio uel deffectus depdif: de neces

sitate infinita pfectio aquirif: ut supra demonstratū est: Preterea se
 quitur q̄ que incipiunt a non gradu alicuius qualitatis acquirere
 de illa qualitate nullū potest uelocius acquirere altero et nullum
 potest uelocius deperdere remissionē altero quod est manifeste fal
 sum et contra eos. Probat cōsequentia. quia quecuq; sic incipiunt
 a nō gradu intensiōis sunt sub infinito gradu remissionis: Sed qdli
 bet quod est sub infinito gradu remissionis si incipit acq̄rere de in
 tensiōe subito dep̄dit infinitā remissionē sed nihil pōt magis dep
 dere infinito. ut notū est. ergo nullū elemētale pōt depdere de re
 missionē q̄ alterū. Sed sicut remissio deperdit: sic intensio acquirif:
 ergo qdlibet fieret infinite intensum et nihil fieret intensus alio.
 Quare concludendū est q̄ in latitudine finita in non gradu intensio
 nis est solum finitus gradus remissionis. Et ad argumentū. cū dicif
 quod supposito q̄ latitudo caliditatis sit tm̄ ut octo tūc infinite re
 missus est a gradus negat. et cū dicif gradus ut quattuor est aliquā
 te remissionis qa ut. 4. Huic dicitur q̄ sic sumendo remissū formali
 ter p̄ imperfecto et defectu ab ultimo et a pfectione. Et cū ulterius
 dicif q̄ gradus ut duo est i duplo remissior eo ut. 4. dicif q̄ hoc est
 falsum: imo solū est in sexq̄altero remissior qa solū deficit p. 6. et ille
 per. 4. sed. 6. ad. 4. est sexq̄altera p̄portio: semp̄ sumēdo remissionē
 pro defectu a summo imo solum non gradus est in duplo remissio
 or gradu ut. 4. Et ad p̄bationem cum dicitur gradus ut. 4. est in du
 plo intensior. ergo gradus ut duo est in duplo remissior patet cōse
 quentiā non ualere: p̄ ea que multoties dicta sunt. sed solum q̄ gra
 dus ut duo est in duplo minus intensus. Ex quo non sequitur q̄ sit
 in duplo remissior. Ex quo patet responsio ad illud quod adiungeba
 tur. s. q̄ gradus ut. 4. esset in duplo remissior gradu ut sex. quia in
 casu de caliditate cōcedif. p̄clusio. Et cum dicitur q̄ non quia gra
 dus ut sex: solum est in sexq̄altero remissior negat cōsequentia. Nō
 .n. æque p̄portionabiliter sicut augetur uel diminiuf intensio: sic
 augetur uel diminiuf remissio ut dictū est. Sed bene sequit q̄ gra
 dus ut. 4. sit solū in sexq̄altero minus intensus. Dixi aut̄ in casu cali
 ditatis ubi ponitur summa caliditas ut octo. Nam si summa calidi
 tas exempli gratia. esset ut decem. tunc gradus ut quattuor. esset
 in sexq̄altero remissior gradu ut sex. quia sex distant a decem per
 quattuor. et quattuor. a decem per sex. Sed sex ad. quattuor. est sex
 quialtera proportio: ut patet ubi prius dicebamus. q̄ erat in du
 plo remissior. nam uariatis terminis respectu eiusdem uariatur pro
 portio et hoc semper accipiendo remissionem ut dicit defectum.

et intensiōē ut dicit habitum et p̄fectionē. Ad aliud quod dici potest. Quartū principale ubi multipliciter argumentatum est contra illud in quo dictum est q̄ in latitudine infinita gl̄iber gradus finitus est finite intensus: sed infinite remissus. Primo quidē inferre batur ista p̄clusio. q̄ acceptis duobus inæqualibus nō in qua p̄portione unū esse itēsius altero: illud alterū esse remissius ut manifeste deducebat. dicitur q̄ cōclusio est necessaria et superius demonstrata est. q̄ si calculatores dicunt oppositū ipsi errauerūt. bene tamē cōceditur q̄ in qua p̄portione unū est perfectius alio alterū est minus perfectū. ex quo nō sequitur q̄ sit imperfectius. Et cum subiungēbas quia tunc accepta uelocitate. ut unū et ea ut mille essent æquales. quia ista sunt æqualiter remissa. ergo et æqualiter intensa amplius quia ad unū tertiū habent eandē p̄portione quia ad infinitū habent eandem p̄portione: sed que ad unū tertiū habent eandē p̄portione inter se sunt æqualia: ergo ista erunt æqualia. Ad hec dicitur q̄ uelocitas ut unū et ea ut mille non sunt æquales immo ea ut mille. in millecuplo intensior ea ut unū. et ea ut unū est in millecuplo minus intensa non tamen ea ut unū est remissior ea ut mille sumēdo remissionē absolute. ut refert̄ ad totam latitudinē. siue ad infinitū gradū remissionis: quia utraq; sic cōsiderata est infinite remissa et unū infinitū non est maius altero: Concedo tamen q̄ si ea ut unū et ea ut mille cōparent̄ ad eam ut duo. millia uel tria millia utraq; respectu trium milliū est finite remissa. et ea ut unū remissior ea ut mille cōparata ad tria millia: ut satis notum est. et ad probationem sunt æque remissa ergo æque intensā. negatur p̄sequentia quia in latitudine infinita non ualet instantia manifesta est. quia dies presens. et una hora æqualiter deficiunt a tempore infinito. et tamen hora est inæqualis diei ut patet per idem ad confirmationē quia illa. propositio non tenet respectu infiniti: etiam secundū eos quia binarius et trinaris habēt eandem p̄portionem ad numerū infinitum. et tamen non sunt æquales quia nihil est quod ibi dicitur. Ad aliud uero cum inferebatur q̄ si quilibet gradus in tali latitudine esset infinite remissus tunc nullus esset aliquant̄ intensus negat̄ p̄na. neq; calculator deduxit illam p̄sequentia sed ad nostrā probationē cum dicitur infinite intensum nullam habet remissionem. ergo infinite remissum nullam habet intensiōē: negat̄ p̄na instantia apparet infinite magnū per respectū ad nullū est parū. et tamē infinite parū p̄ respectū ad aliq̄ est magnū. Nā dies presens

est infinite parua respectu tps æterni: et tamen dies presens est magna respectu presentis horæ: neq; ualeat si dicatur qd licet dies presens est infinite parua respectu tps æterni: non tamen est infinite parua. quia respectu cuiuscūq; esset infinite parua. Primo quidem quia non sequitur. est infinite parua. ergo respectu cuiuscūq; est infinite parua: sicut nō sequitur sortes est paruus respectu Platonis & respectu cuiuscūq; est paruus. Secūdo quia sicut dicit phylosophus in p̄dicamētis in capitulo de ad aliqd. sequit̄ mōs iste est paruus ad alterū montē ergo est paruus. quā sequit̄ est infinite paruū ad hoc ergo est infinite paruū. Tercio quia etiam nos quando dicimus qd quilibet gradus in tali latitudine finite intensus est infinite remissus non intelligimus qd absolute. i. respectu cuiuscūq; dicat̄ esse infinit e remissus: imo respectu īfinitorum est finite remissus quia respectu cuiuscūq; finiti intensioris se est finite remissus. sed dicimus ipsum esse remissum sic. i. infinite respectu sūmi: Siquis talis datur aut respectu totius latitudinis. unde similiter absolute in ordine ad sūmū siue ad completū: quare p̄tentio esset de uerbo: Vnde cū dicimus gradū uelocitatis ut octo exempli. g. esse infinite remissū non intelligit̄ respectu cuiuscūq; gradus uelocitatis. quia respectu eorū qui sunt infra se est intensus et respectu quorūcūq; intensiorū finite tamen: est finite remissus. respectu uero infinite intensi est infinite remissus. neq; ipsi calculatores possunt hoc negare quia exempli. g. gradus ut octo respectu gradus ut. xvi. est certe remissus. et respectu. xxxii. fortassis in duplo remissior: secūdu eos etiam ascēdendo quare gradus ut octo pōt. esse infinite remissus respectu alicuius gradus. Ex quibus pōt patere qd in latitudine infinita non solum in non gradu intēfionis est infinitus gradus remissionis. Verū in quolibet citra summū. Si summū dari pōt est īfinita remissio respectu alicuius gradus. Vnde hic notandus est error istorū calculatorū. qui interrogati de remissione alicuius gradus exempli. g. de gradu uelocitatis ut octo dicent ipsum esse remissū: ut octo quia respōsio non est cōueniens. nam respectu alicuius est ut octo. respectu alicuius est ut duo. respectu alicuius est ut mile. sicut interrogāti de magno non pōt dari una tñsio: quia alia est magnitudo respectu unius termini et altera respectu alterius: sicut respectu alterius et alterius uariant̄ et excessus et p̄portio: una tamen debet dari respōsio in ordine ad ultimū quod absolute dicitur tale. Nam si queratur q̄ta est remissio. a. caliditatis ut unū si cōparetur ad caliditatē ut duo. unā habet remissionē. si ad eam. ut tres aliam sed absolute

in ordine ad pfectam calliditatē dicimus esse remissam. ut septem
 Et tamen una debet dari respōsio et hec comuniter est in usu. Sed
 illud quod dicunt intricatores siue calculatores q̄ caliditas siue ue
 locitas ut octo est remissa ut octo. Verum est iproprie sumendo re
 missionem p̄ qualitate. Non aut ut dicit respectū siue ut dicit des
 sectū eo modo quo solemus dicere q̄ quātitas pedalis est magna
 ut unū et parua ut unū: quo mō loquēdi res est tm̄ intensa sicut re
 missa. Sed hoc non est sumere ut opponunt secundū priuationem
 et habitū ut ipse calculator dicit. se sumere: quare i uerbis implicat
 se. redeūdo igif ad nostrū ppo^m dī q̄ aliqd infinite paruū ad aliqd.
 quia infinite magnū pōt esse sub quacūq̄ finita quantitate uolue
 ris quia q̄libet tempus finitum cōparatum æternitati est infinite
 paruū. etiam quilibet gradus finite uelocitatis cōparatus toti lati
 tudini est infinite remissus. quā non sequit. si est infinite remissus
 respectu totius latitudinis q̄ respectu cuiuscūq̄ sit ifinite remissus.
 uel respectu cuiuscūq̄ et remissus sit infinite remissus. Causa autē
 quare infinite intensum nullam remissionē habere pōt infinite aut
 remissum quancūq̄ intēsiōnē dūmodo sit finita habere pōt: est q̄
 infinite intensum respectu alicuius quicquid sit illud de necessitate
 te habet qualitatē infinitam. Et per cōsequens est unū quale infini
 tum quia nihil pōt esse infinite magnū uel infinite intensum ad ali
 quid nisi excedat per infinitū. Dictum est. n. q̄ formale in magno
 uel intēso est excessus. modo nihil per infinitū pōt excedere aliqd
 nisi ipsum infinitum quo sit ut tale quod est infinite intensum. re
 spectu nullius pōt esse remissū: nam uel respectu finiti uel infiniti.
 quia sic finitū excederet infinitū quod non datur neq̄ respectu infi
 niti q̄ si aliqd est remissū respectu ifiniti oportet q̄ excedat ab in
 finito. sed tale etiam ponitur infinitū quia infinitū esset minus infi
 nito. quod non cōcedit. Quod aut est infinite remissū respectu ali
 cuius: nō est remissū per illud quod habet. sed est remissū per illud
 quod non habet quia per deficere quo fit ut omne finite intēsum
 tm̄ cum hoc q̄ tantam habet intēsiōnē dūmodo sit finita per infi
 nitum tm̄ deficit ab infinito. quia inter finitum et infinitū est si dici
 pōt distantia infinita. Ex quo ulterius sequitur. q̄ tale quod est infi
 nite remissū respectu infinite intēsi. non est infinite remissū. respe
 ctu cuiuscūq̄ dicatur remissū. Sicut infinite intensum. respectu cu
 iuscūq̄ est intensum est infinite intēsum. Nam quod est infinite re
 missū quia remissio nō est p̄ illud qd habet: sed per illud quod nō
 habet. quare ad aliquod utpote ad infinitū cōparatū deficit per in

libet pfectio finita. tamen. nō tamen absoluta in illa latitudine. Vnde sicut album ut tria est albius albo ut duo: et tamē albū ut tres absolute non est albū sicut dicit sexto physicorū q̄ non dicitur album nisi q̄ secundū totum est album uel plures eius partes sint albe. Ita nisi medium gradū ptransuerit in albedine. Sed album ut tres dicitur albius non absolute: sed secundū quid albo ut duo: Sic unum ens ut homo dicitur pfectius ens asino. Non quia aliquod istorum sit ens absolute et perfectum quia sic solus deus est ens. Iuxta illud Exodi. Ego sum qui sum quomodo credendū est parmenidem dixisse tantum unum esse: quod uere est. Sed secundū quid. Homo est perfectius ens asino: quia utrumq̄ est ens secundū quid. Sed minus ens secundū quid homo q̄ asinus. quia plus homo assimilatur et participat de pfectione entis simpliciter q̄ asinus. Iuxta illud Aristotelis primo de celo textu comēti cētesimi. a primo unicuiq̄ communitatum est esse: Sed hisquidem clarius: illis uero obscurius: quia concedit hominē esse perfectiorē asino. Et unam creaturam aliqua alia esse pfectiorem et unam esse minus pfectam altera: dicimus tamen q̄ una creatura absolute non imperfectior alia: ut imperfectio denotat defectum a summo: quia si deus est infinite perfectius unaqueq̄ creatura per infinitum deficit a Deo et unū infinitum non est maius altero. Comparando tamen secundas creaturas ad aliquam creaturam: illis duabus pfectiorem dicimus. sic comparādo q̄ una est imperfectior altera: et una respectu alterius: si illae secunde sint inæquales est minus perfecta q̄ sit altera quare nullū sequitur incōueniens. Et ad illud etiam quod subiungebatur. s. q̄ si est infinite remissum: omnem remissionē continet. Huic dicitur negando consequentiā quia unūquodq̄ continūū infinitas partes p̄tinet cum sit diuisibile in infinitū. non tñ omnes partes continet. Et unūquodq̄ tempus finitum est infinite parū: respectu æternitatis non tamen oēm paruitatem continet. Et cum dicit q̄ Arist. ibi in p̄ physicorū ponit q̄ infinitū oīa continet. Huic dicit q̄ ibi loquit de infinito in actu: et non de infinito in potētia et saltē loquēdo de infinito in actu qd̄ secū non cōparitur alterum. Quare si esset unū corpus infinitum actu: oīs q̄titas esset in eo: dico autem de infinito in actu quod secum non cōparitur alterū additum ei: quia si deus est infinite pfectionis: non aufertur quin detur aliud extra se quia est mundus ultra deum: Licet forte dici posset q̄ mundus est in deo emīnēter. Sed saltē non est in deo s̄m illud esse qd̄ hēt in mā. ut dicit comētator in 2° metaphisicæ comento. 36. q̄ non uidetur

¶ extra tale infinitū non repugnat esse aliud. Quare dictum est. Si illud additū non repugnat esse cum illo infinito. Modo si esset corpus infinitū actu repugnat ei fieri additamentū. Sed hec in cursu dicta sunt. Ad aliud uero quod quintū principale appellari pōt. cū dicebatur q̄ implicat cōtradictionē diceret in non gradu intensio- nis esse gradum finitum uel infinitū remissionis: quia secundū ea que dicta sunt remissio ponit mixtionē cum habitu. Huic dicitur q̄ de uirtute sermonis argumentū concludit ueritatē. Sed nos tūc diximus remissionē capi pro defectu quod est formale: in signifi- cato. Ad alterum uero quod pertinebat ad aliud capitulum quod potest esse sextum cum dicitur q̄ illud est famosum. s. q̄ æque pportionaliter acquiritur intensio sicut deperdit remissio et econ- tra. Huic quidem dicitur q̄ non oēs mores neq̄ oēs cōsuetudines sunt bone. quia ut dicitur secundo metaphysicæ. Leges multe ut gentilium erant famose. que tamen erāt impossibiles et contra na- turam ut q̄ deus generaret et adulteraret. Dicitur tamē q̄ illa pro- positio. s. sicut augetur intensio sic proportionabiliter diminuit re- missio habet aliquid: quia uerum est q̄ sicut aliquod sit magis intē sum sic pportionaliter desinit esse minus intēsum. Et si aliquod sit in duplo magis intēsum altero. Illud sit in duplo minus intē sum. Sed hoc nō sequitur de remissione quare aut non sequit par- tim quidem dictum est. et partim dicitur. Ad septimū uero q̄ non uniuersaliter quantū aquiritur de intensione tm̄ deperditur de re- missione. Ad hoc dicitur. q̄. argumentū cōcludit ueritatē. Neq̄ uni- uersaliter uerum est q̄ per abstractionē: siue per subtractionē alicu- ius finiti ab aliquo illud reddatur minus. nisi illud a quo fit subtra- ctio finitum sit. Vnde primo physicorū dicitur q̄ omne finitū p ex- tractionē finitā taedem consumit. et non dicitur omne quia non si infinitū ut sumitur in pposito. quare ppositio illa. Quantū remo- uetur uel acquiritur de intensione: tm̄ acquirit uel remouet de re- missione. Vera est in finitis non aut in infinitis. Vnde in latitudine infinita si qua datur. si aliquod est sub non gradu latitudinis illius. uel sub certo gradu. Si acquirit unū gradū intensiois non est ne- cessariū ut perdat aliquis remissionis: sic quidem q̄ fiat minus re- missū: quia large loquendo posset concedi pdere unū gradū remis- sionis: sed non pprie. Sed sufficit respectu cuiuscūq̄ finiti in illa la- titudine fiat minus remissū: quare nihil contra ueritatē. Ad octauū aut cum dicitur q̄ si una domus est uicina alteri domui que sit ma- ior uel minor q̄ tali domo uaiore uariata non uidet q̄ illa. primo si

nulla fiat mutatio: in ipsa uarietur. Ad hoc quidem dicitur. q̄ secū
 intrinseca absoluta dicitur q̄ non uariatur: non tamen ut compa/
 ra tur ad istam secundū æqualitatē et inæqualitatē siue maioritatē:
 et minoritatē. Quia ut quinto physicorū dicitur. hoc est p̄priū re/
 latiuīs ut denominatio uarietur. nulla mutatione facta in ipsis:
 Sufficit. n. q̄ in altero extremo uel saltem in aliquo extrinseco ab
 eis: ut bene declarat comentator comento nono. octauī physicorū.
 Et q̄ dicitur q̄ illa domus dicitur ita magna et ita parua sicut prius
 dicebatur. Respondet q̄ magnū et parū sumunt p̄ quantitate
 absoluta et nō. respectiuīs ut sensus sit: q̄ precise est eiusdem men/
 suræ sicut prius quādo sua uicina non fuit uariata. Et hoc bene est
 uerum. quia secundū predicata absoluta non est uariata ut q̄ si tūc
 erat alta per decem passus. q̄ nunc est etiam alta per decem passus
 uel si dicitur esse ita magna uel ita parua nunc: hoc refertur ad se
 ipsam: quod quidem uerum est. Nam: nūc ipsā est q̄ prius erat: nō
 tamen est ita magna uel ita parua in cōparatione ad domū uicinā:
 sicut ipsamet prius erat in cōparatione ad illā: sicut satis patet. Ad
 nonum uero et ultimū cum dicebatur q̄ facta est differentia inter
 .a. esse remissius. b. uel imperfectius. b. Et ipsum. a. esse minus intēsum
 .b. uel minus perfectū. b. Cum tamen ista uideantur esse synonyma
 et equipollere. Huic dicitur q̄ si accipiunt per eodem hoc quidem
 est abusive et improprie. quia in multis illa differunt. Nam si. a. est
 remissius uel imperfectius ipso. b. A. et. b. cōparant in remissione et
 imperfectione. Quare tam. a. q̄. b. erunt remissa et imperfecta. Sed si di/
 catur. a. est minus intensum uel perfectū. b. A. et. b. cōparant in inten/
 sione uel perfectione. Et tam. a. q̄. b. sunt intensa uel perfecta sed mi/
 nus. a. q̄. b. Modo gradus medius totius latitudinis est minus intē/
 sus gradu summo quia uterq̄ est intēsus sed minus medius q̄ sum/
 mus. Et tamen idem gradus medius non est remissior summo. Cū
 summū qua summū est non pōt esse remissū. Et creatura quecūq̄
 est minus perfecta creatore. Cum nulla pōt esse imperfectior creatore
 cum nephas est dicere creatorem esse infectum priuatione cum sit
 omnino liberatus a potentia simpliciter. Altera differentia est et
 maxime essentialis est: quia minor perfectio est per magis appropin/
 quare nō gradui q̄ magis perfectū sed s̄m secundā opinionē: secundū
 uero primā illud est minus perfectū q̄ minus appropinquat summo:
 quod ut multotiens dictum est. idem est res: sed differens sermone
 Verum remissio attendit secundū distantia a summo: quare maxi/
 me interest inter esse minus perfectum et remissius. Vnde bene con

sub octuplus ut gradus ut dimidiū æterni infinitū. Sed hoc non est sumere remissionē pprie ut denotat defectū a pfecto et cōpleto et ut ambo extrema cōparant in remissione. Sed sumere remissionē iproprie. i. minus pfectū et minus intensum qđ fortassis uoluerunt dicere dicti calculatores licet non intellexerit cum hoc qđ hec aliis suis dictis repugnant.

¶ Explicit Sectio quinta prinēs septē capitula. Incipit Sexta in qua fit redditus ad primā examinādo unāquāq; opinionē qđ ueritatis: et qđ falsitatis cōtineat. Et cōtinet responsiones ad unūquodq; obiectū: cōtra partē uerā. ¶ Caput primū. In quo fit redditus ad primū capitulū dictæ Sectionis prime. Et est primū capitulū absolute.

Icut dicit Boetius in tertio de phylosophica consolatōne inest. n. mentibus hominū ueri boni naturalis inferta cupiditas. Sed ad talia deuius error abducit. In quibus uerbis Boetius habere uult qđ fere omnes opinionones aliquid ueritatis continent. licet ex multis causis multe ad pfectā ueritatē attingere non potuerūt. sicut ibidem dictus Boetius deducit de felicitate: quo fit ut dictæ opinionones recitate sic se habeant qđ aliquę pfecte tetigerūt. et aliquę impfecte. et in aliquibus aliquę earū sunt uete. in aliquibus sunt falsę: oībus tamen agende sunt gratiæ qui in p̄sā sudauerunt. Sicut dicit p̄s in secūdo: prime phylosophiæ. Si. n. Perinus non fuisset. Thimeus non fuisset. Quare et si multi ex toto non pfecte dixerunt exercitati. tamen sunt habitū posteriorum: et fuerunt causa inueniendi ueritatem. Vnde redeuntēs ad primā opinionem dicēdū. est qđ sumendo intensiōē pro re intēsa et remissionē pro re remissa nihil opus est scire ppiquitatē uel distantīā a sūmo. Sed in uolēdo scire q̄ta sit unaqueq; sufficit habere primā mensurā in illo genere: et scire numerare et incipere a p̄cipio sic qđ nihil relinquat. Vnde data. a. caliditate uel quantitate ad uolendū scire quāta ipsa sit sufficit cognoscere minimam mensuram in tali genere et incipiendo a non gradu: siue a non quanto eam mensurare ut satis notum est et satis habunde superius dictum est. neq; aliqua illarum auctoritatū est ad p̄positum: neq; ratio in fine adducta. Ille. n. auctoritates et rationes probant sumendo intensiōē pro pfectione et ut cōparantur ad totam latitudinem suæ naturæ: et multe illarum probant ut talis

est dictū et rememorandū est etiā illud quod tunc dictum fuit. scilicet quod perfectio habet attendi penes appropinquationem ad summū quod idem est quod distare a non gradu ut dicemus in secūda opinione. Imperfectio uero penes distantia a summo sed ut cōparant ad suū principiū totum attendit penes exclusum. scilicet penes distat et appropinquare summo. id est penes magis et minus distare a summo siue minus capi inter mediū inter ipsum et summū: quod cur ita sit dictū est superius. Et quemadmodum dictum est in hac auctoritate: ita suo mō dicat de aliis. Ad rationes aut patet piam dicta quod ut cōparantur quēcūque intensa ad suū principiū. Verū est secundū istam habitudinē quod sicut dependet in esse: ita et in cognosci p maiorem et minorem distantia. Ad illud primū sunt et dicunt intēsiōra et minus intensa: sed hoc non pbat quod illa sint de formali conceptu intensi uel remissi: uel quod ad cognoscendū quantū sit quod oportet habere talem cognitionē. Scio. n. quod homo est tante pfectionis quia tot mensuras cōtinet neque in hac cōsideratione necessariū est cōparare ipsū ad primū ens siue ad Deum: tamen si cōsideret p qto habet istam pfectionē non a se: sed a primo ente. Sic necessariū est primū ens cognoscere: et quod tantam pfectionē suscipit ab ipso per sic tū appropinquare et ei assimilari quare non aliter procedit ratio.

¶ Caput secundū Sectionis sexte in quo respondet ad quicūque argumenta calculatoris cōtra primā opinionē. Et est redditus ad secundum capitulū primæ Sectionis.

Vanis quinq; argumēta calculatoris superius adducta cōtra primā opinionē nihil faciunt sumēdo intensiōnē uel remissiōnē pro re intensa uel remissa: neque ēt sumēdo ea pro respectibus quia ut dictū est. nihil sic. sumēdo opus est cōparare ad non gradū uel ad summū. uerū quā uidet pcedere sumendo intensiōnē pro pfectione et ultimo et remissiōnē pro impfectione et defectu ab eodem ultimo. et ēt ut cōparant ad suū principiū: ideo ad ipsa respondendū est. Quauis ex dictis pōt esse manifesta responsio. Et primo sumendo pro pfectione ad primū reponet. cū dicitur quod caliditas summa esset infinite intensa. ad quod dicitur minime sequi hoc imo formaliter oppositū sequi. Et cum dicitur sit. a. una caliditas. Exempli gratia ut quattuor que intendat usque ad summū admittit hoc. Et cum ulterius argumentat quod fiet in duplo in quadruplo. et sic in infinitū intensior. Huic dicitur quod solū fieri pōt in duplo intensior: stante ipotesi. quod a. caliditas sit ut quattuor et summa sit ut octo. Et cum ulterius pbatur quia fiet in duplo et in quadruplo

121
 magis appropinquat summe dicitur q̄ solū pōt fieri in duplo prō-
 pinquior. quia nihil pōt fieri duplū ad quattuor nisi octo. Et cum
 nūc sit propinqua ut quattuor. ideo quando erit in duplo p̄pinquior
 nihil distabit: et erit precise ut octo. nam superius demonstratū est
 q̄ tm̄ est propinquū quantum ipsum est. Calculator autē sumpsit p̄
 pinquare per minus distare a summo quod ostendimus supra nō.
 sic posse accipi sed talis propinquitas habet attendi penes distantiā
 a nō gradu: q̄a negat quattuor gradus totius distantiæ et sic ēt non
 pōt fieri nisi in duplo magis propinqua caliditas ut quattuor calidi-
 tati ut octo. Error igitur prouenit ex ignorantia acceptionis propi-
 quitatis sicut supra ostendimus. Verūtamen si dicta caliditas cōpa-
 retur ad suū principiū eomō quo dictum est prius: qd̄ non repeto
 pp̄ p̄lixitatem uitandā. Huic quidem dicitur q̄ bene haberet attē-
 di penes maiorem et minorem distantiā ad ipsum summū que mi-
 nor distātia satis ip̄proprie pōt dici appropinquatio: sed iam dictum
 est q̄ non æque p̄portionabiliter sicut minus distat sic est magis
 intensum sed tm̄ arithmeticæ. Vnde cum distet per quattuor gra-
 dus tm̄ per quattuor gradus pōt fieri intensior q̄ nūc sit quā ēt ni-
 hil est qd̄ ibi adducit. Ad secundū negat q̄ nullus gradus est in du-
 plo minus intensus q̄ gradus medius. Immo in infinitū minus in-
 tensus est aliquis gradus q̄ gradus medius. neq̄ intensio habet at-
 tendi penes distantiā a summo: quare neq̄ minor intensio q̄a pe-
 nes idem attēdit maior intensio et minor: sed non eodē mō. Vnde
 intensus siue p̄fectius est qd̄ magis distat a nō gradu qd̄ idē est qd̄
 magis appropinquare sūmo minus itensū est qd̄ minus distat a nō
 gradu siue qd̄ minus appropinquat sūmo: q̄ cū infinite minus aliq̄s
 gradus distet a non gradu q̄ gradus medius infinite minus inten-
 sus est aliq̄s gradus q̄ gradus medius. Sed nō sequit̄ est infinite mi-
 nus intensus aliq̄s gradus q̄ gradus medius q̄ infinite remissior est
 aliq̄s gradus gradu medio. quia remissio bene hēt attēdi penes di-
 stantiā a sūmo: et nihil in duplo magis distat a sūmo infra non gra-
 dū gradu medio. q̄a solū nō gradus p̄cise in duplo plus distat. Sed
 de his satis habunde dictū est superius. Ad tertiū dicitur admissio q̄
 uelocitas motus cresceret in infinitū quilibet gradus motus finitus
 respectu alicuius esset intensior: q̄a respectu cuiuslibet infra se et re-
 spectu alicuius finiti intensioris se esset remissus. Et abo respectu
 unius finiti intensioris ipsis essent remissi. et unus remissior altero
 respectu illius finiti intensioris ipsis: sed respectu totius latitudinis
 quilibet esset infinite remissus: neq̄ aliquis esset remissior altero.

secundū istam hitudinē. Vnde quilibet creatura cōparata Deo. Si deus est infinite pfectionis q̄libet est infinite ip̄fecta. et nulla creatura est ip̄fectior altera: tñ una cōparata alteri est minus pfecta. Et ābe respectu pfectionis illis sunt ip̄fecte. Et una respectu illius: si finita est: est ip̄fectior altera: Vnde hō est p̄fectior asino: et ambo sūt ip̄fecta respectu angeli: et asinus est ip̄fectior hoīe cōparādo utrūq; ad āgelū. Sed cōparādo ad deū: nullus esset ip̄fectior altero q̄ ābo ut patet sunt īfinite ip̄fecti: et unū īfinitū nō est maius altero. Neq; sequit̄. Si utrūq; istorū est infinite remissū: uel īfinite ip̄fectū q̄ neutrū hēt aliquā it̄sionē uel aliquā pfectionē: sicut satis diffuse dictū est sup̄ius. Ad 4^m p̄respōsio p̄ ea q̄ dicta sūt ad p^m et 1^{ad} 3^m in latitudine. n. īfinita q̄libet gradus infra latitudinē est infinite remissus: neq; sequit̄ aliqd̄ īconueniēs ut uisū est. Si uero est finita q̄libet gradus infra sūmū est finite remissus. Et accepto. a. gradu. Exēpli gr̄a. qui sit ut. 4. nullus pōt esse in duplo int̄sior isto nisi sūmus. Supposito q̄ summus sit ut octo. ut comuniter ponit̄ neq; aliqs pōt in duplo magis appropiquare q̄ iste assignatus: peccat aut̄ q̄a male accipit qd̄ sit appropiquare: et ex toto dicat̄ sicut ad primū. Ad quintū uero cū sit cōparatio inter caliditatē et motū dic̄it̄. Cum cōparatio debet fieri in aliquo in quo cōparata cōueniāt ut dicūt gramat̄ci. Et est sentētia Arist. septimo physicorū caliditas et motus nō possunt cōparari neq; in caliditate. neq; in motu: sed forte cōparabunt̄ in qualitate. mō dico q̄ cū caliditas deuenit ad gradū ut octo. bene erit sūma caliditas. sed non summa qualitas. Immo erit remissa qualitas. Quare cū caliditas et motus cōparent̄ in qualitate nō in caliditate neq; in motu: nō sequit̄ q̄ unū erit sūmū et alterū erit remissū. Immo ambo erunt remissā: secundū id in quo admittit̄ cōparatio. aliter aut̄ non est admittēda ut patet excitatis in logica.

¶ Caput tertiu Sectionis sexte: in quo declarat̄ intellectus secūde opinionis et est redditus ad tertiū capitulū primæ Sectionis.

Vnc restat uidere de secūda opinione q̄ ut mihi uidet̄ p̄cise n̄ est eadem cū prima neq; differētia est nisi q̄a prima uult talem distantia a non gradu appellare appropinquationē ad sūmū. et hec rectius q̄ secūda. q̄a et respicit suū p̄cipiū siue p̄fectissimū et terminū ad quē. Secunda uero terminū a quo: magis aut̄ motus ad quē q̄ a quo denominationē sumit quinto physicorū et secūdo de aīa. A sine debet fieri denominatio: secūdo q̄a uerius illa debet appellari appropiquatio q̄ distantia. quia appropiquatio

opponit priuatiue distantie. Ideo ubi remissio uere habet attendi penes distantiam a summo: que remissio priuatiue opponitur intensioni sumpte pro ultimo. Ideo intensio debet attendi penes appropinquationem ad illud summum. Sed de nominibus non sit disputatio ubi in re non sit differentia. Et quoniam alicui fortassis appareret quod rationes adducte per hac opinionem probarent quod absolute siue sumendo per respectibus illa essent de formali intellectu eorum. Ideo respondet ad primum quod quauis omne intensum distat a non gradu. et e contra. non tamen sequitur quod unum sit de formali intellectu alterius plus. n. requisitum est. Cōceditur tamen quod distare a non gradu est de formali intellectu intensi. Sumendo intensum pro pfecto et ultimo in tali latitudine quia non pōt esse pfectum nisi totā distantiam pertransierit. Nulla. n. est ultima caliditas nisi totū de effectū superauerit. Et per cōsequens oēm distantiam a non gradu cōsimiliter et si omne remissū distet a summo: et oē distans a summo sit remissum: non tamen distare a summo est de intellectu remissi absolute sumpti. i. respectu cuiuscūq; remissi. Distare tamē a summo est de intellectu remissi: ut opponitur pfecto et ultimo nihil. n. intelligi pōt esse deficiens ab ultimo nisi per distare: et differre ab ipso summo. Quare ad confirmationem ibi adductā cum dicebatur quod solum per distare a summo oīa remissa cognoscebantur esse remissa. Si intellectus est quod nihil cognoscitur esse remissum: nisi cōparetur ad summum saltem: est ut patet. Si uero intelligatur quod solū summū pōt esse terminus cuiuscūq; remissi. sic continet ueritatem quia solū summū est pfectū: et sic dicatur de non gradu quod solū non gradus est defectuosissimū saltem in latitudine finita. in infinita uero est nō gradus defectuosissimus respectu finiti cuiuscūq; quare nihil cōtradicta.

Capitulum quartum Sectionis sexte in quo respondetur ad quatuor argumenta calculatoris contra secundam opinionem: et est red dicitur ad quartum capitulum sectionis primæ.

Dea autem que adduxit calculator contra istam opinionem non difficile est respondere. Ad primum quidē cōceditur cōclusio illata: quod in tali latitudine nullus gradus est in duplo remissior gradu medio: ut bene argumentū probat. Et ad rationem in oppositum cōceditur quod aliquis gradus est in duplo et in quadruplo minor intensus: quā gradus medius. Sed negatur cum infertur. ergo in duplo et in quadruplo magis remissus sicut infinites dictū est. Ad secundū dicitur quod licet non oīa æque remissa sunt æqualiter intensa:

Quia in latitudine infinita duo gradus uelocitatis motus quorum unus est intensior altero: sunt æque remissi: quia infinite remissi. Et tamen non sunt æque intensi: tamen omnia æque intensa quae sunt remissa. sunt æqualiter remissa quare negatur illa conclusio. Et ad probationem dicitur quod caliditas et motus non possunt comparari nisi in aliquo in quo conueniunt: non autem conueniunt in motu neque in caliditate. Igitur in qualitate: modo apparet quod caliditas ut octo non est summa qualitas sed remissa: quare in latitudine qualitatis sicut sunt æqualiter intensa: sic sunt æqualiter remissa: neque sequitur est summa caliditas. et summa caliditas est qualitas ergo est summa qualitas: sicut licet. Sortes est maximus homo: et homo sit animal. non tamen sequitur quod sortes sit maximum animal ut patet. Ad tertium dictum est supra. quia precise est idem cum tertio alterius opinionis. Ad quartum dicitur. quod illud argumentum claudicat in mille pedibus. Primo. non accipit quod omne finitum intensum est remissum quod tamen monstratum est esse falsum. Secundo: quia quod assumitur in probatione est falsum est et non concludit falsum quidem quia non omne finite magnus est paruus. Cum primo de caelo demonstratum est mundum esse finitum quo mundo neque datur: neque dari potest maius. Et per consequens mundus non potest esse paruus. Non concludit et quia dato illo antecedente. scilicet quod quantitas augeatur in infinitum. non tamen sequitur quod qualitas saltem omnis. Tertio peccat illa ratio quia uel non concludit: uel non bene accipit appropinquationem ad summum siue sumatur inclusiue siue exclusiue ut uisum est. superius in responsione ad obiecta contra primam opinionem. Quare nihil contra opinionem.

¶ Caput quintum Sectionis sextae In quo declaratur quid ueritatis continet tertia opinio. Et est redditus ad quintum capitulum sectionis primae.

Alcalatoris autem opinio quae est tertia in ordine recitata simpliciter falsa est et omnibus improbabilior: sicut uisum est: tamen hoc ueritatis continet. Primo quod si intensio et remissio sumantur pro re intensa et remissa. Intensio attenditur penes distantiam a non gradu. id est quod unumquodque tamen est intensum quantum distat a non gradu quod est quia sicut omne quantum tamen dicitur esse quot mensuras continet: cuius mensuratio incipit a non quanto quia a primo puncto sic omnis qualitas tanta dicitur esse quot gradus siue mensuras continet incipiendo a non gradu. et nihil eius omitrendo. Sed tunc intensum et remissum distare et appropinquare non faciunt distare. itaque aliquam secundum. non huius acceptionem idem est dicere. est

magnū ut. i. et parū ut. i. intensum ut. i. et remissū ut. i. appropinquat
ut unū: et distat per unū etiam non est qđ dicitur. Quare et si iste in
tellectus sit uerus et aliquando usitatus non tamen est qđ querit.
neq; calculator isto mō accepit. Si uero intensio et remissio suman
tur formaliter siue pro respectibus superius demonstratū est qđ nul
lus intellectus pōt esse uerus: nisi iste. s. qđ intensum ad aliquod est
qđ magis distat a non gradu. Remissum uero qđ magis a ppropin
quat. i. qđ minus distat: ubi supius declaratū est qđ opinio calculato
ris multos continet errores: et sumpsit positiuū pro cōparatiuo: et
in multis sic dicendo sibi ipsi contradixit. Si uero sumatur intensio
pro summo et pro perfectione declaratū est qđ bene intensio pōt at
tendi penes distantiam a non gradu. eo modo sumendo et inter
pretando quo interpretati sumus opinionem secūdā. et non alia
ter: remissio uero nequaquā potest attendi penes appropinquo
nem ad non gradum. Dictum est etiam superius: si intensio et re
missio comparentur ad suū principium quo mō attendi habeāt
penes appropinquationem et distantiam a summo: quia penes ma
gis et minus distare a summo quod minus distare improprie ap
pellatur appropinquare. Sed de omnibus his satis habunde dictū
est in superioribus. Verum restat modo respondere ad ea per quæ
calculator suam astringit opinionem. Ad illud quidem qđ sicut aliqđ
distat a non quanto sic dicitur esse magnum: ergo sicut distat a non
gradu sic dicitur esse intensum. Hoc quidem probat sumendo in
tensum pro re intensa. quod etiam cōceditur de remisso. nam unū
quodq; quantum per quantum distat uel appropinquat non quan
to. i. quot mensuras continet de quantitate tantum dicitur esse: sed
hoc est sumere magnum et paruum materialiter: et appropinqua
re et distare pro continere: et non ut opponuntur secundum pri
uationem et habitam quod etiam conceditur de intenso et remis
so sed hoc nihil est contra dicta. Cōsimiliter sicut aliquod magis
distat et magis appropinquat. i. minus distat a non quanto. sic dici
tur esse maius altero: uel minus. Et proportionabiliter sicut aliqua
qualitas magis uel minus distat a non gradu. sic dicitur esse magis
uel minus intensa quod est sumere intensum et remissum formali
ter siue pro respectibus. Sed sumendo ut dicunt ultimū et perfecti
onem: siue ut comparantur ad suū principium. oportet compa
rationem fieri ad summū. ut multotiens dictum est. Ad aliud uero
quod adiungebatur quia augmentatio attenditur penes distare a
non quanto. Diminutio uero penes eīdem non quanto appropin

quare: ergo magnitudo et paritas penes eadem attendunt. Huic primo dicitur negatio consequentia. quia augmentatio et diminutio sunt motus qui minime intelligi possunt absque suis terminis oppositis. cum quinto physicorum. omnis transmutatio est inter opposita. Magnitudo autem et paritas intensio et remissio ut hic summuntur minime motum dicunt. Secundo quia illo sibi dato esse sumere magnitudinem et paritatem: intensum et remissum formaliter et pro secundo significato quod quidem concessum est: quia maius dicitur altero quod magis distat a non quanto: minus uero quod magis appropinquat. id est minus distat. sed sic non est sumere pro tertia acceptatione. Quare peccat per æquiuocationem quare etc.

¶ Caput sextum Sectionis sexte. In quo ostenditur quid ueritatis contineant argumenta contra calculatorem. Et est redditus ad sextum capitulum sectionis primæ.

Dea que sunt adducta in capitulo sexto dicitur. Ad primum quidem quod argumentum concludit ueritatem sic sumendo non quantum et non gradum ut sumitur in argumento. quasi si calculatores nihil intellectum habuerunt minime tenendi sunt. tamen sumendo secundum alios intellectus. ut quod attendi habet penes distantiam a non quanto. penes quantitatem facientem differre a non quanto. uel facientem distare. uel quod numeratio incipiat a primo puncto et breuiter secundum alios intellectus recitatos esse possibiles in capitulo: proprio argumentum non precedit. cui satis apparet. Ex quo patet et responsio ad secundum. quia est æquiuocatio: nam ut bene demonstratum est sic sumendo attendi penes non quantum sic quod non quantum sic causa quanti: siue in essendo siue in cognoscendo falsum est. Licet non quantum sit principium quanti: sicut punctus lineæ: neque omne principium est causa. ut secundum metaphysicam dicitur: tamen magnitudo et paritas habent attendi penes distantiam a non quanto. id est penes quantitatem facientem distare a non quanto et cuius cognitio incipit innumerando a primo puncto: et licet cum istum sensum uel est causa formalis: uel habet reduci ad causam formalem sicut dicimus quod prima unitas est causa formalis numerandi: et nihil reduci potest ad causam formalem. Et sic dicatur proportionabiliter de alijs significatis possibilibus. Ad tertium et dicitur quod argumentum concludit contra calculatorem sicut superius multoties dictum est: potest tamen precepi quod gradus sumus in latitudine finita sit remissus. id est finitus neque plus probant argumenta calculatoris et quod respectu latitudinis infinite potest esse inmissus uel secundum imaginationem siue mathematicam. Sed tunc ut dictum

est quelibet latitudo ut tunc est infinita. Ad quartum uero dicimus
q̄ probat positionem nostram. s. q̄ sumendo intēsum ut habet esse
a suo p̄cipio et ab eo depender. habet attēdi penes summū. Et cō
similiter dicitur ad confirmationem ibi adductam quia intensio et
remissio summūtur ut comparantur ad suū p̄ncipiū. Et hoc mul
totiens dictum est. Ad quintum dicitur q̄ ex. erimētatores ut uen
ditores et emprores. per illa experimenta querunt perfectionem
et imperfectionem. Et iam dictum est q̄ penes summū ista habent
attēdi. Et consimiliter dicatur ad illas auctoritates probant. n. cō
clusionē nostram. Quare etc.

¶ Caput septimū In quo declarat qd ueritatis cōtineat quarta opi
nio. et est redditus ad septimū capitulū sectionis primæ.

Varta aut opinio ueritatem continet sumendo intensionē
q̄ pro perfectione: remissionē uero pro summe imperfecto: si
ue pro perfecte remissio. Nam et sic continet rationem sum
mi dicitur. n. quinto metaphysicæ q̄ transumptiue dicimus per
fectum suum et perfectum calumniatorē: quā sicut in genere bo
nom perfectum simpliciter habet attēdi penes summū in bo
no illo. Ita in genere malorum perfectū malum quod est transum
ptiue perfectū habet attēdi penes summū malum. Et hoc probat
auctoritates et rōnes adducte: neq̄ plus probant ut satis liquet. Et
hec superius dicta sunt. De capitulo aut octauo nihil amplius opor
tet dicere cum satis dictum sit.

¶ Caput octauū Sectionis sexte. In quo declaratur quid ueritatis
contineat quinta opinio. et est redditus ad nonum capitulum Sectionis primæ.

Vinta autem opinio que est Aristotelis et Platonis decla
rat quod sit intensio et remissio formaliter et exprimūt for
males cōceptus intensionis et remissionis sicut dictum est
supra. Sed sic sumendo non declarant alia significata et alii modī
accipiendi intensionem et remissionē. Quare nihil contra ea quæ
dicta sunt.

¶ Caput nonum Sectionis sexte. In quo respondetur ad argumē
ta adducta contra quintam opinionē et est redditus ad decimū ca
pitulum Sectionis primæ.

Dea aut que adducta sunt p̄tra istā positionē p̄ ea que supe
rius dicta fuere satis patet. Respōsio ad tria. n. Prima dicit
q̄ æquiocat de contrario: nam sumitur pro priuatiue op̄.

posito. sic dicunt etiam Albertus et Thomas. Argumenta autem procedebant de contrario pro una propria specie oppositorum. Ad quartum dicitur. ut superius est dictum fuit quod arithmetica quantum intendit de uno. tamen corripit de altero et e contra. non autem geometrica. et argumentum procedit secundum geometricam proportionem. Unde sicut secundum tenentes permixtionem uerorum contrariorum adinuicem dicendum est quod non aequae proportionabiliter sicut corripit frigiditas sic generatur caliditas neque e contra. sed solum aequae uelociter et arithmetica. Sic dicendum est de priuatiue oppositis. Ad tertium etiam patet quod non procedit cum capiat contrarium pro uere contra quare etc.

¶ Caput decimum Sectionis sexte. in quo respondet ad ea que obijciunt in undecimo capitulo Sectionis primae contra omnes opiniones.

De ea autem quae ultimo adducta contra omnes opiniones. si quod in sufficienter locuta satis patere possunt per ea que dicta sunt. Declaratum est. n. quid est distare secundum omnia significata possibilis et qui modi possunt esse et qui non possunt declaratum est etiam quae est illa mensura secundum unamquamque opinionem. insuper an eadem mensura mensurant intensio et remissio et si eadem quo modo. Insuper. quo modo opponantur. scilicet an priuatiue an positue. nihilque pretermisum est quod ad claritatem eorum quae opposita sunt faciant. quare diligenter ea quae in superioribus tradita sunt obseruent et nihil obicuri remanebit. Et in hoc finitur Sectio sexta.

¶ Caput undecimum in quo ponuntur et quaedam argumenta contra ea quae superius dicta sunt in aliis Sectionibus et in ista.

occurrunt adhuc et aliae dubitationes. Prima quidem quia dictum est in Sectionis quarte. capitulo uno quod si aliqua dependeat ab uno primo quae diuersent secundum magis et minus. intensio siue perfectio attendi habet penes maiorem et minorem appropinquationem ad illud primum quod est penes magis et minus distare. siue per latitudinem exclusam quod erat tertium significatum. Sed cadit dubitatio: quia ordo uniuersi dependet a Deo tanquam ab uno primo. ut demonstratum est. xii^o. metaphysicae. et tamen perfectio talis non uideatur attendi posse penes talem appropinquationem: quia uel Deus ponitur finite perfectionis uel infinite. Si primum tunc immediatum deo cum sit sibi maxime propinquum erit aequalis perfectionis. Cum ipso quod impossibile est cum sic duo essent diuini: cuius oppositum et ponunt leges

et omnis phia reclamation. paret autē q̄na. quia sicut ignis non impedi-
tus producit in puncto sibi pximo effectū æquale sibi. ergo cū de-
us agat p naturā ut credidit Aristotiles pducere effectū sibi æquale.
Quod et pfirmat. Quia si p^a intelligētia pducta a deo nō est æqua-
lis deo ergo excedit a deo: uel igitur excessu diuisibili uel idiuisibili.
li nō secundū q̄a excedet p idiuisibile ut comuniter ponit: et maxi-
me ab ipsis calculatoribus est nō excedere existimaf ēt: q̄ hoc sen-
serit Aristotiles sexto physicorū. ergo excessu diuisibili excedet: sit
igitur. a. excessus ille illud q̄ excederet primā intelligētiā p medi-
etate. a. Cū. a. ponat diuisibile esset pfectior prima. q̄ data intelligen-
tia non erit prima. cū non maxime appropinquat primā. Et ista ra-
lis est a deo pducibilis. Non. n. uidet q̄ esset repugantia quā deo pro-
duci posset ergo est pducta. tenet. pqa. q̄ 3ª phycorū i eternis nō dis-
fert esse a posse. Et supponit q̄ deus agat p nām: q̄e agit q̄tū pōt:
et tunc illa non fuit prima intelligētia et eodē argumēto. neq̄ illa q̄
excedit datā p medietatē. a. neq̄ q̄cunq̄ altera ponat ut satis patet.
q̄ oportebit q̄ p^a creatura sit æqualis creatori: qd tñ ē impossibile.
q̄ nō pōt poni q̄ deus dicatur esse finite pfectionis: neq̄ ē infinite.
quid tū multi ex phipatheticis credūt hoc nō esse possibile ut fuit.
Auctois. Sed et illo dato nihil uidet p̄fice. tū q̄a argumētū factū su-
perius non minus uidet militare. s. q̄ prima creatorarū esset infinite
pfectionis: qd cōiter credituri claudere opposita. A. mplus q̄a si pri-
ma creatorarū nō esset infinite pfectionis. Verū finite ut necessariū
est ponere quo mō posset recipere pfectionē secundū distantia ad pri-
mūcū p infinitū distet a sumo. Immo nra queq̄ p infinitū distet a
sumo: q̄ si secundū tale distantia ab ipso p. creature accipiūt pfectio-
nem ab ipso p. nulla erit magis pfecta altera qd est falsum et deriso-
riū ponere ut patet. Sic. n. hō non esset pfectior asino: quare nullo
mō uidet q̄ illud supius dictū ueritatē cōtineat. ¶ Secūda dubitatio
occurrit et q̄a in eadē sectione dictū est q̄ pfectio attendi habet pe-
nes appropiationē ad summū: siue qd re idem est q̄ penes distā-
tia a non gradu. Et ulterius dictū est q̄ tale appropinquare pōt dici
conuenire. et sumo assimilari: Sed tunc orit dubitatio. In latitudi-
ne finita sicut cōiter a legibus ponit latitudo entis quō aliqua cre-
atura q̄tuncq̄ pfecta cū sit finita pōt puenire cū deo uel ei assimi-
lari cū nulla uidet posse admitti cōparatio uel similitudo inter fini-
tum et infinitū. he dubitationes aut possent et pungi satis apte in
sectione illa quarta. Sed hic sunt posite. quia quæ dicta sunt in po-
sterioribus sectionibus uident facere ad solutionē ipsarū.

Caput duodecimū In quo ad aductas dubitationes respondet.

D hec autem respondetur. Ad primū quidem dicitur q
 a illud assumptum est uerum. s. q ordo uniuersi dependet a
 deo: et totum esse habet ab illo. Et cum ulterius dicitur uel
 deus est finite perfectionis uel infinite. Huic dicitur q multi ex il
 lustris periphateticis tenuerunt esse finite perfectionis. Aue
 rois namq secundo de Celo comēntis. xxxviii. lxiii. et. xi. In comen
 to quoq. xxxxi. duodecimo metaphysicā. Et in ultimo capitulo de
 substantia orbis expresse uidetur esse huius opinionis. Et istud qui
 dem satis rationabiliter uidetur ad dicta Aristotelis. Nam si Deus
 agit de necessitate natura ut etiam catholici credunt eum sensisse
 ager in quantum potest. Sed cum sit infinite potentia ex aduersa
 ro: ergo non dabitur maximus effectus quem potest producere
 nisi ille esset infinitus quod infinitum tertio physicorum et primo
 de celo improbatum est et tūc mundus non erit maximū in natu
 ra quod esse potest. et oppositum ipse reclamat in primo de celo.
 et ideo uerisimile uidetur secundum mentem Aristotelis q deus
 sit finite perfectus. Quā partem substinēdo dicitur q prima intel
 ligentia est maxime propinqua ipsi deo: non quidem quia ei adae
 quetur. hoc. n. impossibile est cum sit causa æquiouoca et in æqui
 uocis effectus nunquam causæ adæquari potest. ut dicit comenta
 tor. xii. metaphysicā. Si uero esset causa unicoca ut ignis in ordine
 ad alterum ignem productum: tunc bene posset adæquari: quare
 intelligentia dicitur esse maxime ppinqua suo factori non q ex
 toto tangat: sed quia inter deū et ipsam: nihil de facto mediat. uel
 mediare pōt. Et cu multerius adiungebatur quia excessus quo de
 us primam excedit intelligentiam uel est diuisibilis uel indiuisibi
 lis. Huic quidem dicif q actu est indiuisibilis potentia uero diuisibi
 lis intelligo aut per potentia non repugnātiā que uel logica siue
 metaphysica potētia pōt appellari. Eo modo quo dicimus cælum
 diuisibile lineā extēdi in infinitū que qdē potētia. sūm rem ad actū
 deduci non pnt. sicut dicit comētator in multis locis q non oport
 tet q deus de facto producere possit intelligentiā pfectiōrē prima
 et tūc sūm Arist. nullā est dubitatio. Verū q multi alii phipathetici.
 ut diuus Thomas. et Scotus hoc non tenuerunt ad mentē. Et Ari
 stotelis sed quicquid sit de Aristotile leges tenent partem opposi
 tam. Et Plato expresse fuit opinionis cōtrarie. Sic etiam Orpheus in
 hymno canit ubi dicit q deus est oculus infinitus. Ideo hanc par
 tem substinendo difficilior est respondere. Existimo tamē sic posse

responderi secundū opinionē tenentē dictū esse infinite pfectionis
uerisimile est deum non agere ex necessitate naturæ: sed secundū
precōceptionē et uoluntatē mere quidē cōtingentē. Vnde prima
intelligētia est tante pfectionis quia sic eam intelligit et uult esse tā
tā pfectionis et cōsimiliter dicatur de una quāq; creatura a Deo p
ducta neq; ad illas pducendas coartat. quin multo pfectiores pos
set pducere. Et tunc quidē dicēdū est q; una creatura esset pfectior
altera: quia Deus unā p pfectiorē ideā pducit q; alterā. Non qdem
quia iste ideæ differant realiter in deo. Hoc. n. nephas est. sed secū
dum rationē quæ pluralitas non remouet a Deo. Sicut dicit Aug.
in libro. lxxxiii. q̄stionū. Immo et Auerois. xii. metaphysicæ comē
to. xxxix. eam pcedit et licet essentialiter et in re una idea est æque
pfecta cum altera: tñ ut sic una pōt esse altera pfectior: quare depen
dentia adeo et ab ipso accipientia esse non eo modo ab eo accipi
unt esse quo mō accipiūt aliqua ab agente per naturam sed secun
dum modū intelligendī et uolendī non quidē de necessitate sed cō
tingenter. Verum quia Augustinus et ceteri Theologi uolunt q;
prima creatura est maxime p̄p̄inqua deo: cætere uero remotiores
Ideo ēt dicendū est q; prima creatura est maxime propinqua deo:
non quia inter deū et ipsam non sit distantia infinita. Hoc. n. secū
dum positionē falsum est. sed quia nulla creatura mediat actu inter
datam creaturā et Deum: Cetera uero per oppositū dicuntur esse
remote: quia aliqua creatura mediat et secūdū qd plus et plus me
diant sic dicūtur esse magis a deo remote: secundū igit̄ istū sensum
dixit Augūst. undecimo cōfessionū. Dñe duo fecisti unū prope te:
alterū uero prope nihil. Dicis ēt prima creatura maxime appropin
q; primo enti quia maxime distat a nō gradu etis: sed hoc erat sm
p^m significatū appropiquationis qd ut dictū est p̄tinebat ad pfecti
onē. Quare patere pōt et respōsio ad secūdā dubitationē. s. quomō
aliqua creatura cū sit finita creatori infinito assimilari poterit. Nam
arg^m cōe est cuilibet tenēti deū esse infinite pfectionis. Ad qd qdē di
cis q; pfecte nihil suo creatori pōt assimilari: sed secūdū partē ut hō
assimilaf̄ dō s; q; dñs est idea hōis. asinus uero eidē deo assimilaf̄ s; 3
q; deus est idea asini et sic de singulis suo mō dicaf̄. Neq; ex hoc uo
lumus partes esse in deo distinctas secundū rem: sed secūdū rōnem
tñ: et nostrum modū intelligendī unāq; secundū unā rōnem esse
pfectiorē altera. neq; hoc derogat infinite pfectiōi diuine. sicut deo
attribuimus intellectum et uoluntatem potentia scientiam et cet.
Que re et essentia sunt idem et pfectione. licet secundum modum

intelligendi unum potest esse prius et perfectius altero. Verū quia multi calumniatores reprehēdunt nos: quia asserimus ideas nedū secundū ueritatem fidei: uerum ēt sūm mentē Aristotelis Ideo de hoc ordinauimus unam questionem siue disputationem separatam. In qua disputamus. Nūquid sit necessarium dari ideas et an Aristoteles ponat ideas et quomō ponūtur in deo: Ideo qui uale complete secundum mentem nostram uidere istam materiam eam questionem uideat. Hic autem eam nolui interponere ne fiat cōfusio et permixtio capituli in capitulo quare etc.

¶ Explicit sectio sexta continens duodecim capitula. Et est finis totius Tractatus. Ad laudem Dei omnipotentis et diui Augustini in cuius festiuitate. Ego Petrus filius Ioannis Nicole Pomponatii de Mantua finē iposui dicto Tractatui Anno Christianorū. M.D. xiiii. In Ciuitate Bononiæ. Annoq; secūdo Leonis decimi Summi Pontificis.

¶ Impressum Bononiæ per Hyeronimum Platonidem de Benedictis Ciuem Bononiensem Leone decimo Pontifice maximo Dei Ecclesiam gloriosissime restaurante. Anno domini. M.D. XIII. Die decimo Decembris.

¶ Quia fieri nequit quin aliqua errata ipressoribus accidit. Ideo subnectere usum est hinc quorundam locorum emendatione.

¶ C.ii. uergilius debet legi uergilius
proficisci. debet legi proficisci

¶ C.ii. a tergo. uiolentissime debet legi uiolentissima.

¶ Rediculus debet legi ridiculus

¶ Suscepturam debet legi suscepturum

¶ C.iii. a tergo. maximo substantia est debet legi maxime

¶ C.iiii. aliquis gradus est æqualiter debet legi aliqualiter

¶ A tergo. est aliquis gradus debet legi aliquis

¶ C.vi. quartus modus penes quod debet legi penes quem

¶ C.vii. quia ad genus nullum causæ debet legi quare

¶ quia remissum est respectu elicuius legi debet alicuius

¶ quia si caliditas est remissa caliditas debet legi quare.

¶ A tergo. quia si esset remissa in actu debet legi quare

¶ quia si ea caliditas potentia debet legi quare

¶ quare concessio q̄ motus debet legi quia

¶ in uniuersali et metaphysicæ posset legi mathematicæ

¶ Accipiat summū debet legi accipiat

¶ in secundo metaphysicæ debet legi in duodecimo

¶ secundum uniuocationem. debet legi uniuocationem

¶ C.viii. totius latitudinis debet legi latitudinis

¶ C.ix. A tergo. quia nigredo ut sex est intensior. debet legi quare

¶ Admiscetur cum suo contrario. legi debet admiscebitur.

¶ C.x.ox. remotione nigredinis. debet legi ex.

¶ nam si datur maior. debet legi etiam si datur

¶ C.xi. a tergo. ideo aliter ponatur modus. debet legi alter

¶ C.xii. tamen contrafacta. per modum. debet legi considerata

¶ ad insensata uel maius sensata. debet legi minus sensata

¶ illud omnino impossibile est. debet legi. n. oio impossibile est illud

¶ A tergo. quia cum parū sit per appropinquare non quāto. debet

¶ legi quare cum parū.

¶ C.xiii. etenduntur penes magis. debet legi attenduntur.

¶ quia secundum ipsum. debet legi quare secundum

¶ A tergo. quare respectu nullius intensioris. debet legi quia.

¶ C.xiiii. eo modo qua etiam dicimus. debet legi quo

¶ A tergo. Et hoc aut perfectam et imperfectam. debet legi aut perfe-

¶ ctam aut imperfectam

¶ C. xv. eidem. ut octo Propinque debet legi propinqua
eidem. non gradui appropinquat. debet legi appropinquant
habent assumi penes intercepta. debet legi summi
sicut. a. magis distat. a. magis appropinquat. debet legi sic. a. magis
appropinquat

A tergo inter quattuor et octo nihil distare. debet legi distaret
quare nullus cum sit summus magis distat. debet legi quia

¶ C. xvii. A tergo opacum lunæ non causat. debet legi opacum op
positum lunæ

Et si æqualia quod horum est maius. debet legi. et si inæqualia

¶ C. xviii. a tergo sed pro quanto ipsa subiecta. debet legi substantia

¶ C. xix. Thomas propter expositionem suam. debet legi opinio/
nem suam.

qualitates uniuerfaliter omnia mensurabilia. debet legi qualitates
et uniuerfaliter

¶ C. xxi. a tergo. ex quo illud aliud minus qd̄ distat minus distare
debet legi. ex quo illud minus distat quod minus distare
accipiendo a non gradu. debet legi incipiendo.

¶ C. xxii. quare magis distat a non quanto. b. debet legi quia

¶ C. xxiii. intensio igitur et. debet legi intensum

A tergo. comentator primo primi physicorū. debet legi comentat/
tor comento primo.

¶ C. xxiiii. quia dictum est qd̄ causa magni. debet legi quare

¶ C. xxv. continentia uero geometricam. debet legi continētiam

A tergo cum eas p̄suppo nam. debet legi p̄supponam
quēadmodū est de intensio et remissio. debet legi quemadmodū
est de intenso et remisso

decemparatione magni ad paruū. debet legi magni ad magnum
parui ap̄ paruū debet legi parui ad paruū

¶ C. xxvi. inæqualitas uero est diuersitas. debet legi inæqualitatis

A tergo. dicimus. n. qd̄ duo sunt æque magna ad quattuor. debet
legi dicimus. n. qd̄ octo sunt æqua magna

¶ C. xxviii. Ouidius in opistolis. debet legi epistolis

A tergo. et qualitate permanente. debet legi quantitate

¶ C. xxix. quocunq; magna. debet legi magno
sunt perfectio et imperfectio. debet legi imperfectio

¶ C. xxx. a tergo quia opponitur priuatio ipsi distantia. debet di/
ci priuatiue

¶ C. xxxi. a tergo. sed a non gradu qd̄ inter gradū ut sex. debet legi

sed a non gradu non quia inter gradum ut sex

nisi in primo modo loquendi nisi primus modus. debet legi sic. nisi in modo loquendi licet primus modus concipitur. in ordine ad summum non est summa. debet legi non esse summa

¶ C. xxxii. perfectum et remissum. absolute idem sunt. debet legi perfectum et intensum absolute idem sunt

A tergo. quia prima est minima in illo genere differunt tertio. sic debet legi. quia prima est minima in illo genere. secunda uero est maxima differunt. tertio

an sit perfectum an sit imperfectum melius legis uel imperfectum

tex. comenti secundi eiusdem decimi. debet legi tex. comenti septimi

¶ C. xxxii. a tergo. aliud caliditatis. et aliud frigiditatis. d. l. et aliud

¶ C. sicut manifestum de etherogeneis. debet legi sicut manifestum est

¶ C. igitur sic sit minimum. debet legi ¶ igitur hoc sit

¶ C. xxxiii. a tergo. quia illa ut sex continet ea ut quattuor. et per eam excedit. debet legi quia illa ut sex continet eam ut quattuor. et eam excedit.

ut quattuor quod plus participat. debet legi quia plus participat sed ex ea quod caliditas ut sex. debet legi ex eo

¶ C. xxxv. a tergo. melius et tali applicatione. debet legi ex tali ipsa distantia in partes æquales. debet sic. ¶ legi distantia et qualitate in partes æquales.

Numeri quibuscumque duabus qualitatibus sic debet legi. numeri. nam quibuscumque duabus quantitatibus

¶ C. xxxvi. a tergo modo iste. debet legi ista

totum exclusiue sumendo. debet legi tantum semel quia ibi est superfluitas cum bis ponatur

¶ C. xxxvii. Secundo etiam probatur. debet legi secundum probat

A tergo meliorem appropinquationem. debet legi applicationem quasi idem important. debet legi importat

an gradus summus et quodlibet. sic debet legi an gradus sit remissus et quodlibet etc.

gradus summus finite appropinquat gradui debet legi non gradui quare et quod potest intendi uidetur posse remitti. sic debet legi quare et quod potest remitti uidetur. posse intendi

Antecedens autem motum est. debet legi notum est

gradus summus potest esse remissus. debet legi non potest

A tergo. possit apparere. debet legi apparere

physico audito. debet legi auditu

ipsum summū dicit totam substantiam. debet legi distantiam
 Distare facit in tensum et intensum. debet legi et magis intensum
 C. C. xxxix. magis distare nā magis distare inter minus distare qđ
 minus distare est appropiquare ut multotiēs dictū est. sed nō in eo
 dē eo qđ si. a. magis distat qđ. b. B. qđ appropiquat. sed ex eo. qđ gra-
 dus sumus magis distat a non gradu qđ gradus medius. non sequit̃
 qđ ipse sumus minus distet uel appropiquet. Preterea. Sic totū. de-
 bet legi minus distare: qđ minus distare. est appropiquare ut mul-
 totiēs dictū est. sed gradus sumus non minus distat qđ alter gra-
 dus cum ipse maxime distat. Preterea etc.

Antecedens illud falsum. debet legi est falsum.

C. C. xxx. Sic. n. uelocitas esset caliditas. sed sic nō est sūma sic. d. l.
 sic. n. uelocitas esset caliditas. Sed ē remissa qđlitas. sed sic nō est etc.
 arguit̃ que secundū opinionē. debet legi quia secundū opinionē.

C. C. xxxi. Sumatur aut. c. intensio. debet legi autem. c. intensio
 et in dupla sex qui tertiam. debet legi et in secunda

Ex supposito non sunt æqualia. debet legi nunc sunt æqualia
 a tergo. Adinuitem composibiles. debet legi comparabiles

C. C. xxxii. in rñsione an secundū argumentū. d. l. ad secundum
 a tergo. ratio formalis oppositi. debet legi sui oppositi
 qđ sequit̃. qđ est aliquod remissum. debet legi sequitur quia est
 quantum. a. est intensum respectu est. debet legi respectu. b.

C. C. xxxiii. et ut deficit ab ultimie. debet legi ab ultimo
 et ubi est non gradus nullam. debet legi non gradus intensiois.
 a tergo multe posite sunt questiones. debet legi conclusiones.

et sic in opposita materia. debet legi proposita materia
 et breuiter cum minus qđ ut octo. debet legi cum neqđ minus
 secunda cōclusio erat quia. ubi est gradus. debet debet legi qđ ubi
 ut demonstratū est et infra ēt declarabit̃ qđ etc. totū hoc supfluit

C. xxxiiii. a tergo deductū est ex sua opiniōe. d. l. et ex sua opiniōe
 per tm sic ptinere de intensio ne qđ si dicat. debet legi p tm sic cō-
 tinere de intensioe ēt est sic intensum p tm sic cōtinere de intensi-
 one quare formaliter p idem erit intensum et remissū

C. C. xxxv. Alteri uero deficeret quinqđ. debet legi deficerent.
 queritur quid sit magis propinquū. legi debet quod sit
 quare octo quod minus distat. debet legi quare unū.

A tergo uelocitate e pportionabilitate. l. d. et pportionabilitate
 Et æque uelociter acquisitione. legi debet æque ueloci
 Acque uelociter deperditio. legi debet æque uelox

Alia qualitas uniformiter deperdit. l. d. sic alia qualitas sicut deperdit.
Et tunc dico quod uniformiter et æque uelociter sicut augeat intensio sic
uniformiter et æque uelociter augeat remissio. sic. d. l. Et tunc dico quod
uniformiter et æque uelociter et æque proportionabiliter sicut augeat
intensio sic uniformiter et æque proportionabiliter augeat remissio.

¶ C. xxxvi. Ad eam quæ sex non aut. l. d. ad eam quæ. b.

Duobus autem modis. debet legi Secundus autem modus.

intensio ut quattuor respectu secundi. debet. l. respectu ut secundo

A tergo tamen possibile est quod æque proportionabiliter. l. d. tamen impossibile

¶ C. xxxvii. quia manifesta est de quæ comparatio et similitudo non
inuenitur. nisi inter convenientia minor et ex se manifesta est. sic debet
legi quia manifesta est de se. minor et ex se manifesta est. quia compa
ratio et similitudo etc. etenim transposito est.

Arguitur quod etiam quod infinite. debet legi etiam quod in finita

¶ C. xxxix. a tergo secundum aliam comparabilia. nam nox. sic de
bet legi comparabilia sunt nam nox etc.

sive defectum ea et superfluit. si ea.

Quantum est perfectus. debet legi quantum

¶ C. l. Stili licet ille mensura non sunt eiusdem numeri non sunt
huiusmodi sic debet legi. Stili et licet illa mensura non sunt eiusdem
rationis numeri tamen sunt eiusdem rationis.

Æqualitas sicut indiuisibili. debet legi sicut in indiuisibili

A tergo. Quare nihil aliud morandum. d. l. nihil amplius immorandum.

¶ C. li. Infinitum remissionis deperdet. debet legi infinitum gradum
remissionis deperdet.

A tergo ergo nullum elementale potest deperdere. debet legi sic.
ergo nullum tale potest plus deperdere

est. a. gradus negatur. debet legi est aliquis gradus

gradus ut sex est in sequi altero remissior. debet legi intensior

¶ C. lii. æquales quia nihil est quod ibi dicitur. d. l. æquales quia nihil est

¶ C. liii. dicitur quod aliquid infinite paruum ad aliquis quia infinite magnū to
tū illud infinite magnū superfluit

uel respectu cuiuscunque et remissus debet legi est remissus

Vel respectu finiti uel infiniti quia sic debet legi respectu finiti uel
infiniti non finiti quia

quia infinitum esset minus infinito. debet legi quare infinitum
per infinitum tamen deficit. debet legi per infinitum tamen
infinite remissum debet legi infinite remissum

A tergo ab infinito etiam respectu illius. d. l. ab infinito et etiam

C.C. lili. quia conceditur homine esse. debet legi quare conceditur.
Absolute nō impfector alia. debet legi absolute nō est impfector
Cōparando tamen secundū has creaturas. d. l. duas creaturas
 Si ille secundæ sunt inæquales. d. l. si ille due sunt inæquales
Vt dicit comentator. in secūdo metaphysicæ. d. l. xii. metaphysicæ
Atergo habet aliquid quia verū. d. l. habet aliquid veri quia etc.
 finitam tandem consuetudinem debet legi tandem.

remissum quia large loquitur. debet legi remissum tamen large
Cōtra intrinseca absoluta dicitur quod non uariatur. sic debet legi in
 trinseca absoluta predicata non uariatur.

si accipiat per eodem. debet legi pro eodem
 altera differentia est ut legi debet altera differentia et
 perfectum sed secundū secundā opinionē. d. l. pfectū secundū secundā
 a tergo modicum appropinquat non gradui. sic debet legi modicum
 appropinquat ad summū vel distat a non gradu
 infinitum parū ipsum quod secundū nos. d. l. parū quod secundū
 Quodlibet cōtinuū finitā proportionē habet. sic debet legi quod
 libet cōtinuū infinitum proportionem habet
 Et ad quadruplam. quadruplum. debet legi et ad quartā quadruplū.
 Quare est scriptū pcedi posset. d. l. quare secundū hoc cōcedi posset.
 eterni infinitum. debet legi et sic in infinitum
 sed alia deuius error. d. l. sed ad falsa deuius error
 omnes opiniones. debet legi opinionones

FINIS.

16x1

